

• วารสาร

สำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการลงทุน
www.boi.go.th

ส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 23 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2555

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

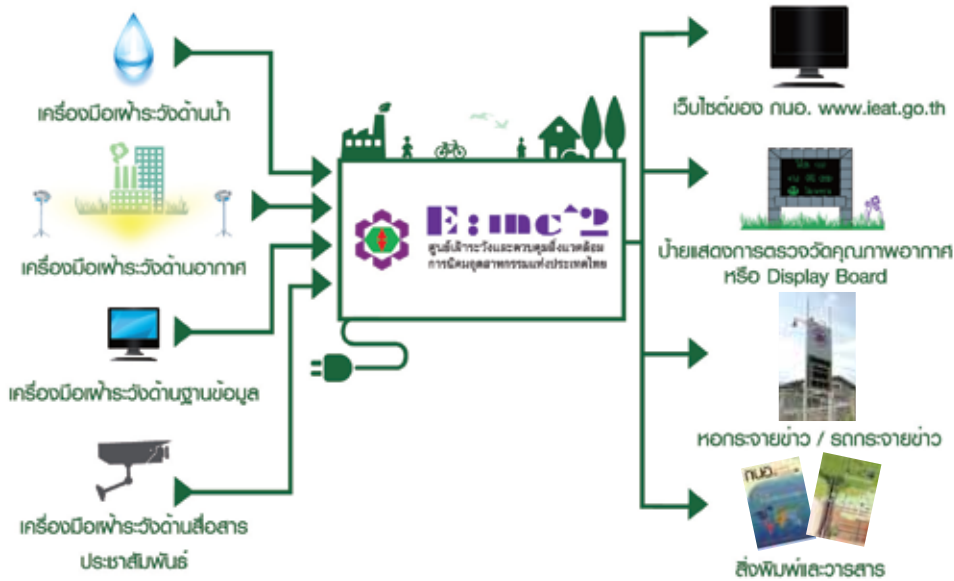

อันเดีย...
ตลาดแห่งโอกาส

ศูนย์ **EMCC** เชื่อมโยงสังคมแห่งความปลอดภัย สร้างเครือข่ายสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

กระบวนการรวบรวมข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สู่การประมวลผลและเปิดเผยข้อมูลสู่ชุมชน

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้พัฒนาระบบเฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย (Enviromental Monitoring and Control Center : EMCC) เพื่อตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการตรวจวัดและประมวลทั้งด้านน้ำ อากาศ และเครื่องมือประมวลผลภาพฐานข้อมูลและเครื่องมือสื่อสารกับชุมชน ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นความถูกต้อง ชัดเจน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ สร้างความสมดุลในการพัฒนาอุตสาหกรรมร่วมกันของทุกภาคส่วน

ลงทุนในประเทศไทย
มั่นใจนิคมอุตสาหกรรม

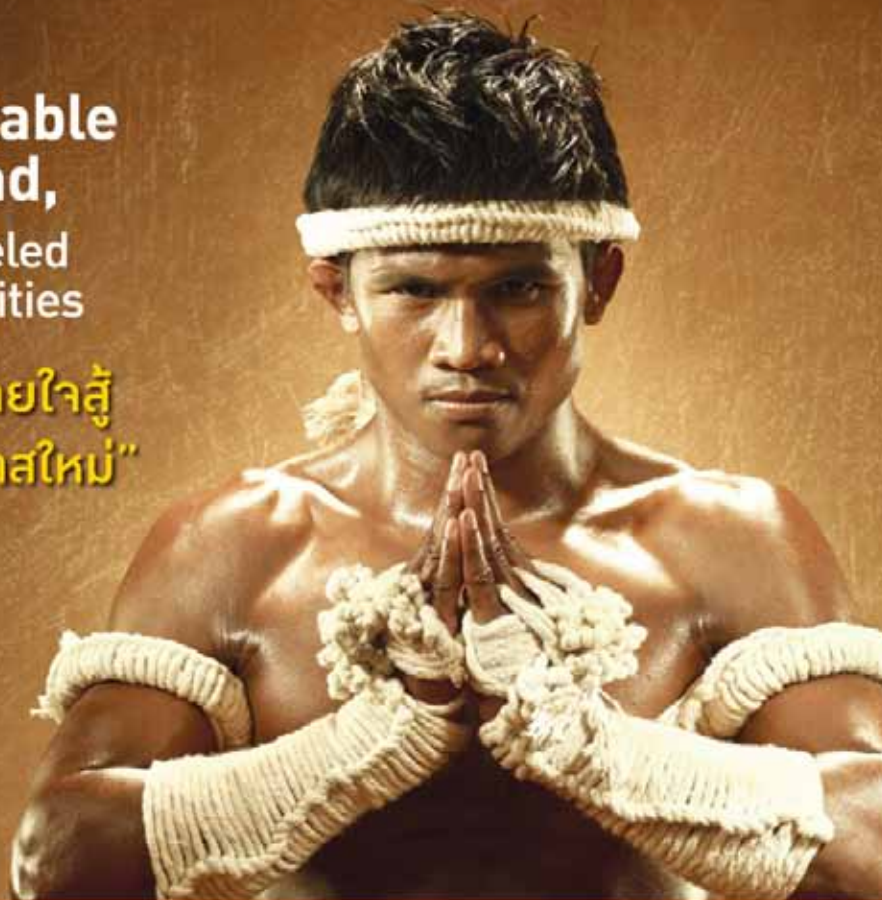
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

โทร: 66-2253-0561 โทรสาร: 66-2253-2965
investment.1@ieat.mail.go.th, ieat@ieat.go.th
www.ieat.go.th, www.ieatsolution.net

Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities

“ประเทศไทยใจสู้
ก้าวสู่โอกาสใหม่”

ประเทศไทยใจสู้ ก้าวสู่โอกาสใหม่

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ขอความร่วมมือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ให้ใช้โอกาสพิเศษของรัฐบาล “Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities” หรือ “ประเทศไทยใจสู้ ก้าวสู่โอกาสใหม่”

Unbeatable Thailand หมายถึง “จิตวิญญาณความเป็นนักสู้ของคนไทย” ไม่แพ้คนไหนในโลก หรือเปรียบเทียบกับใครไม่ได้ สามารถฝ่าฟัน และเอาชนะกับคนไหนก็ได้ในโลก ไม่ว่าคนไหนก็ตาม เพราะคนไทยมีความสามารถสูงมาก สามารถเอาชนะคนไหนก็ได้ในโลก ไม่ว่าจะเป็นคนไหนก็ตาม เพราะคนไทยมีความสามารถสูงมาก และสามารถเอาชนะคนไหนก็ได้ในโลก ไม่ว่าจะเป็นคนไหนก็ตาม เพราะคนไทยมีความสามารถสูงมาก และสามารถเอาชนะคนไหนก็ได้ในโลก

ส่วน Unparalleled Opportunities หรือ “โอกาสที่ไม่เหมือนใคร” ไม่แพ้ใครในโลก ในการลงทุนในอุตสาหกรรม และบริการใหม่ๆ โอกาสในการเป็นพันธมิตรกับรัฐบาล และหน่วยงานราชการ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรม 600 ล้านคน และโอกาสทางธุรกิจใหม่ในอุตสาหกรรมต่างๆ

มาตรการฟื้นฟูการลงทุนจากวิกฤติอุทกภัย

- การลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้ประกอบการรายได้น้อยกว่า 87,600 ล้านบาท ซึ่งสามารถลดหย่อนได้สูงสุดถึง 25,117 ล้านบาท
- การลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้ประกอบการรายได้น้อยกว่า 87,600 ล้านบาท ซึ่งสามารถลดหย่อนได้สูงสุดถึง 25,117 ล้านบาท
- การลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้ประกอบการรายได้น้อยกว่า 87,600 ล้านบาท ซึ่งสามารถลดหย่อนได้สูงสุดถึง 25,117 ล้านบาท
- การลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้ประกอบการรายได้น้อยกว่า 87,600 ล้านบาท ซึ่งสามารถลดหย่อนได้สูงสุดถึง 25,117 ล้านบาท
- การลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้ประกอบการรายได้น้อยกว่า 87,600 ล้านบาท ซึ่งสามารถลดหย่อนได้สูงสุดถึง 25,117 ล้านบาท

บีโอไอ พร้อมสนับสนุนผู้ประกอบการให้ได้รับโอกาสใหม่ในแบบฉบับ “จิตวิญญาณความเป็นนักสู้” ของคนไทยในวิกฤติอุทกภัย ทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการลงทุนของอาเซียนต่อไป

THAILAND BOARD OF INVESTMENT
Your partner for sustainable investment
www.boi.go.th

สะดวก
รวดเร็ว

ทางเลือกใหม่ Counter Service ระบบ eMT (ใหม่)

ลดขั้นตอน
การทำงาน

ประหยัด
ค่าใช้จ่าย

Counter Service eMT (ใหม่)

บริการใหม่ของสมาคมสโมสรนักลงทุณ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้บริการ ในระบบ eMT (ใหม่) ที่ไม่สะดวกดำเนินการด้วยตนเอง ในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ✔ ขออนุมัติสั่งปล่อยเครื่องจักร (คำร้อง / อีเมล)
- ✔ ขออนุมัติสั่งปล่อยแบบขอคืนอากร และถอนคำประกันเครื่องจักร (คำร้อง / อีเมล)
- ✔ ขออนุมัติส่งคืน - ส่งซ่อมเครื่องจักรออกไปต่างประเทศ (คำร้อง)
- ✔ ขออนุมัติบันทึกรายการเครื่องจักร

- ✔ ขอยกเลิก (คำร้อง)
- ✔ ขอแก้ไขรายการเครื่องจักร
- ✔ ขออนุมัติสั่งปล่อยแบบขอผ่อนผันการใช้ธนาคารค้ำประกัน (คำร้อง / อีเมล)
- ✔ ขออนุมัติเอกสารเรียกเก็บภาษีอากร (คำร้อง)
- ✔ ขออนุมัติขยายระยะเวลาค้ำประกันเครื่องจักร (คำร้อง)

สอบถามข้อมูลใช้บริการได้ที่

สำนักงานกรุงเทพ : คุณปัทมพันธ์, คุณสุวิมลรัตน์, คุณบุษดี โทรศัพท์ 0 2936 1429 ต่อ 801, 802, 804

วารสารส่งเสริมการลงทุน

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

สารบัญ CONTENTS

ปีที่ 23 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2555

อินเดีย ตลาดแห่งโอกาส

- 6 รู้จักอินเดีย ประเทศแห่งความหลากหลาย
26 การลงทุนในไทยของอินเดีย
29 ททท. มุ่งเพิ่มรายได้ตลาดอินเดียในไทย
33 ไทยจุดหมายปลายทางท่องเที่ยวของชาวอินเดีย

จับกระแสโลก เกิดจากโรดโชว์

- 39 กลยุทธ์ “ก๊อปปี้” แนวทางปฏิรูปราชการของมาเลเซีย
42 เปิดประสบการณ์ความอร่อยที่ LOS ANGELES
47 บีโอไอพาชมรถไฟฟ้า BMCL

บทความพิเศษ

- 53 อุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรมข้อเท็จจริงเบื้องต้นฯ
57 กนอ. ยุค ‘SMART’ ของผู้ว่าฯคนใหม่ ดร.วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม

บทสัมภาษณ์

- 61 กสอ. กับแผนฟื้นฟู SMEs อย่างยั่งยืน
71 ฮอนด้า เปิดใจเชื่อมั่นประเทศไทย

ภาวะการส่งเสริม การลงทุน

- 74 ภาวะการส่งเสริมการลงทุน
75 โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

ถนนสู่ BUILD

- 87 ถนนสู่ BUILD

2011

2010 - 2011

2011 - 2012

2009 - 2011

2000 - 2012

2004 - 2012

พิสูจน์ความเชื่อมั่น...

ด้วยรางวัลแห่งคุณภาพ

ptt life station
ความสุขหลากหลายสไตล์...ในที่เดียว

www.pttbluesociety.com | PTT Callcenter Tel : 1365

ปีที่ 23 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2555

วารสารส่งเสริมการลงทุน

การชักจูงการลงทุนจากต่างประเทศ นับเป็นภารกิจสำคัญภารกิจหนึ่งของบีโอไอ ปัจจุบันการช่วงชิงการลงทุนจากต่างประเทศได้ทวีความรุนแรงมากขึ้น ในส่วนของบีโอไอ ซึ่งเป็นหน่วยงานโดยตรงด้านการส่งเสริมการลงทุน จึงได้มีการเปิดสำนักงานในต่างประเทศในช่วงที่ผ่านมานี้หลายประเทศ เช่น สวีเดน ออสเตรเลีย เกาหลี และไต้หวัน และในอนาคตอันใกล้จะได้ออกสำนักงานเพิ่มเติมที่เมืองบูมไบ ประเทศอินเดีย ในฉบับนี้จึงนำเสนอบทความที่เกี่ยวกับประเทศนี้ในแง่มุมต่างๆ เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแก่ท่านผู้อ่าน ซึ่งคงจะมีความเห็นเช่นเดียวกันว่า อินเดีย...เป็นตลาดแห่งโอกาส

และเมื่อครั้งปีแรกผ่านไป การมองเศรษฐกิจที่เดิมเห็นว่าเปราะบางได้เริ่มดีขึ้น แม้ว่าจะไม่ดีขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม แต่จากข้อมูลของหลายสำนักที่ได้วิเคราะห์และเผยแพร่ ก็ไม่ได้เลวร้ายลงอย่างที่หลายฝ่ายเคยคาดไว้แต่เดิม กล่าวได้ว่าเป็นข่าวดีที่อาจได้เห็นทิศทางการเศรษฐกิจที่ดีอยู่ไม่ไกล แต่ก็คงไม่ทำให้หลายคนประมาท

โดยจากข้อมูลของบีโอไอ ในช่วงครึ่งปีแรกนี้มีต่างชาติยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนโดยตรง 692 โครงการ เงินลงทุน 278,470 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.6 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน กลุ่มการลงทุนที่มีมูลค่าสูงที่สุดยังเป็น นักลงทุนญี่ปุ่นมี 389 โครงการ วงเงิน 176,298 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 144 สิงคโปร์ 69 โครงการ วงเงิน 18,096 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 9 มาเลเซีย 17 โครงการ วงเงิน 11,352 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 156 นับเป็นข่าวที่น่ายินดีระ-

พบกันฉบับหน้าค่ะ

ภาพ
http://www.shutterstock.com/forums/attachment.php?attachmentid=70294&stc=1&d=1296536180

บก.แกลง

กรกฎาคม 2555

กองบรรณาธิการ

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร.อรรชกา สีบุญเรือง	เลขาธิการ
นางศรีธรรมา หุจาญ	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นายไพฑูริย์ แก้วแสง	รองเลขาธิการ
นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร์	รองเลขาธิการ
นางวราลมา มุกดาพันธ์	รองเลขาธิการ และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวราภรณ์ เอยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางนุชยาพร วัชรศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางนงนารถ วงษ์เกษม	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันดา อัครกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ วัฒนวิทย์
ดร.บงกช อนุโรจน์
นางสาวรัตนวิมล เกียรติยศ
นางสาวพรรณิณี เจริญสุภา
นายสุทธินันต์ กิตติภักย์กุล
นางสาววันเพ็ญ หุจิรัตน์วิวัฒน์
นางสุภาดา เครือณคร
นางสาวทรงสิทธิ์ ณัฏฐ์
นางสาวปิยะวรรณ ชัยนิมิต
นายอัคร: อมรภัทน์
นางสาวฐิติมา ศิริทรัพย์
นางสาวศศิญา อัครนิมิต
นายธรรมรัตน์ รัตนพันธ์
นางสาวณัทพร กัทพินธุ์
นางสาววรรณนิภา พิทักษ์ไชยาสิทธิ์
นางสาวอรุณแก้ว ประสงค์สม
นางสาวอุทัยวรรณ เดชมงคล
นางสาววริศรา พึ่งทองหล่อ
นางสาวอรุณดี สุสานนท์
นางสาวอณณภร สุธีรพจน์
นางสาวนันทนา ฤกษ์จินดา
นายธีระพงษ์ อดิชาตนาคน
นางสาวสุวิดา อธิวงษ์
นายสถาปนา พรหมบุญ
นางสาววันทนา ทาตาส
นายวุฒิชัย กิสิณเพ็ญ
นางสาวธนิกร ไพบูลย์นา

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8188, 8184 และ 6196
โทรสาร : 0 2553 8222 และ 0 2553 8316
อีเมล : head@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์ที่

บริษัท พรินท์ ซีดี จำกัด
29/45-46 ซ. วัดลามจาน ถ. พระรามที่ 1 แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

BOI Green Print Emission Reduction 24.22%

รู้จักอินเดีย... ประเทศแห่งความหลากหลาย

อินเดียเป็นประเทศใหญ่มีพื้นที่ถึง 3.3 ล้านตารางกิโลเมตร นับเป็นประเทศที่มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลก ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดประเทศอัฟกานิสถาน และปากีสถาน ทิศเหนือ ติดประเทศจีน ภูฏาน และเนปาล ทิศตะวันออก ติดประเทศพม่า และบังกลาเทศ ทิศใต้ ติดประเทศศรีลังกา

เนื่องจากการมีพื้นที่อันกว้างใหญ่ มีความหลากหลายทางภูมิศาสตร์และภูมิประเทศ อย่างที่ไม่ค่อยพบในประเทศอื่น ทำให้อุณหภูมิในแต่ละภูมิภาคมีความแตกต่างกันมาก โดยลักษณะภูมิประเทศประกอบไปด้วย 4 ภูมิภาค ดังนี้

- ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาใหญ่
- บริเวณที่เป็นราบลุ่มแม่น้ำคงคา และแม่น้ำสินธุ
- ส่วนที่เป็นทะเลทราย
- พื้นที่คาบสมุทรทางตอนใต้

อินเดียมีกรุงนิวเดลี เป็นเมืองหลวง ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษาฮินดี และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการและธุรกิจ หน่วยเงินตราที่ใช้ คือ รูปี

อินเดียได้รับเอกราช เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 1947 หลังจากต่อสู้แบบสันติวิธี โดยท่านมหาตมะคานธี สัญลักษณ์ประจำชาติ คือ ภาพจำลองสิงโตหัวเสา จากเสาหินพระเจ้าอโศกแห่งเมืองสารนาถ ธงชาติอินเดีย เป็นแนวแถบนอน 3 สี โดยบนสุด สีเหลืองแสดง ของดอกแซฟรอน แสดงถึงความกล้าหาญ การเสียสละ และจิตวิญญาณการเป็นผู้ให้ ตรงกลาง สีขาว คือ ความบริสุทธิ์และความสัตย์ ซึ่งมีรูปวงล้อสีน้ำเงิน หมายถึงธรรมจักร และกฎธรรมชาติด้านล่าง สีเขียวเข้ม คือ ความศรัทธาและความอุดมสมบูรณ์ มีเพลง Jana-gana-mana เป็นเพลงชาติ สัตว์ประจำชาติ คือ สิงโต มินกยุง เป็น นกประจำชาติ มีต้นบันยันหรือต้นไทร เป็นต้นไม้ประจำชาติ มีดอกบัว เป็นดอกไม้ประจำชาติ และมีมะม่วง เป็นผลไม้ประจำชาติ

ประชากรและสังคม

แม้ว่าอินเดียจะมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 7 ของโลก แต่เป็นแหล่งอาศัยของคนมากกว่าร้อยละ 15 ของประชากรโลก รองจากจีน อินเดียมีประชากรมากเป็นอันดับสองของโลก โดยมีประชากรมากถึงประมาณ 1,200 ล้านคน และคาดว่าจำนวนประชากรจะมากกว่าจีนภายในปี 2588 คนอินเดียส่วนใหญ่จะมีอายุน้อยกว่า 15 ปี และกว่าร้อยละ 70 ของประชากรอาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีอยู่มากกว่า 550,000 แห่ง และส่วนที่เหลือจะอยู่อย่างหนาแน่นตามเมืองใหญ่ของประเทศ เช่น มุมไบ กัลกัตตา นิวเดลี เจนไนและบังกอลอร์ อินเดียเป็นสังคมที่มีความหลากหลายด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยมีศาสนา

“ อินเดียเป็นประเทศใหญ่ มีประชากรมากเป็นอันดับสองของโลก คาดว่าจำนวนประชากรจะมากกว่าจีน ภายในปี 2588 ”

วรรณะ และภาษา เป็นปัจจัยหลักกำหนดรูปแบบสังคมและการเมือง

ในทุกวันนี้ อินเดียมีภาษาราชการกว่า 22 ภาษา ซึ่งฮินดีเป็นภาษาประจำชาติที่ใช้กันมากที่สุด โดยใช้ภาษาอังกฤษในวงราชการและธุรกิจ และยังมีภาษาท้องถิ่นอีกนับร้อยภาษา แม้ว่าประชากรกว่าร้อยละ 82 นับถือศาสนาฮินดู และมีประชากรที่นับถือศาสนามุสลิมร้อยละ 12 แต่นับเป็นประเทศที่มีประชากรที่นับถือศาสนามุสลิมมากเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากอินโดนีเซีย และปากีสถาน อีกทั้งยังมีผู้นับถือศาสนาอื่น เช่น คริสต์ ร้อยละ 2.3 ลิกซ์ ร้อยละ 1.9 และอื่นๆ ร้อยละ 2.5

“ ในทุกวันนี้ อินเดียมีภาษาราชการกว่า 22 ภาษา ซึ่งฮินดีเป็นภาษาประจำชาติ ที่ใช้กันมากที่สุด ”

การจัดลำดับชั้นทางสังคมและอาชีพในอินเดีย เป็นการสะท้อนอิทธิพลของระบบวรรณะ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดวาง ควบคุม และบริหารโครงสร้างสังคมอินเดียและควบคุมระบบความสัมพันธ์ของทุกๆ ส่วน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ อาชีพหรือแม้แต่การเมืองของอินเดีย ตั้งแต่สมัยโบราณ วรรณะที่สำคัญมี 4 วรรณะ คือ

- (1) วรรณะพราหมณ์ ได้แก่ นักบวช ปัจจุบันอาจตีความไปถึงนักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์และนักการเมือง
- (2) วรรณะกษัตริย์ ได้แก่ นักรบ ซึ่งอาจรวมไปถึงข้าราชการ

- (3) วรรณะแพศย์ ได้แก่ พ่อค้า นักธุรกิจ
- (4) วรรณะศูทร ได้แก่ ผู้ใช้แรงงาน ชาวนา กรรมกร และคนยากจน

ซึ่งสามวรรณะแรกเป็นชนชั้นผู้ปกครอง วรรณะสุดท้ายเป็นผู้ถูกปกครองแม้ว่าวรรณะเหล่านี้เป็นที่เข้าใจทั่วไปในอินเดีย แต่ยังคงมีการแบ่งวรรณะต่ำสุดในสังคมฮินดู เรียกกันว่าเป็นกลุ่มคนอันไม่ควรแตะต้อง คือ จัณฑาล หรือเรียกชื่อใหม่ว่า หริชน หรือ ดาลิต ซึ่งมีความหมายว่า ผู้เป็นที่รักของพระเจ้า ซึ่งเป็นชนชั้นที่ถูกเลือกปฏิบัติ ได้รับโอกาสทางสังคมและอาชีพน้อยที่สุดในสังคม อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปเศรษฐกิจและกฎหมายของอินเดียในปัจจุบันได้พยายามลดช่องว่างของสังคมและการกีดกันทางวรรณะเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและอาชีพให้เท่าเทียมกันในสังคม

“ การจัดลำดับชั้นทางสังคมและอาชีพ ในอินเดีย เป็นการสะท้อนอิทธิพล ของระบบวรรณะ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ ในการจัดวาง ควบคุม และบริหาร โครงสร้างสังคมอินเดียและควบคุมระบบ ความสัมพันธ์ของทุกๆ ส่วน ”

การเมืองและการปกครอง

อินเดียเป็นประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และกระจายอำนาจการปกครองในลักษณะสหพันธรัฐ (Federal System) แบ่งออกเป็น 29 รัฐ และ 6 สหภาพ อาณาเขตของรัฐบาลกลาง (Union Territories) รัฐธรรมนูญอินเดียแบ่งแยกอำนาจระหว่างรัฐบาลกลางและรัฐบาลมลรัฐ (State Government) อย่างชัดเจน

โดยรัฐบาลกลางดำเนินการเรื่องการป้องกันประเทศ ด้านนโยบายต่างประเทศ การรถไฟ การบิน และการคมนาคมอื่นๆ ด้านการเงิน ด้านกฎหมายอาญา ฯลฯ ส่วนรัฐบาลมลรัฐมีอำนาจในการรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษากฎหมาย การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของแต่ละมลรัฐ

การบริหารรัฐบาลกลาง

ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย 2 สภา คือ

- ราชยสภา (Rajya Sabha) หรือวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ราชยสภามีสมาชิก 250 คน ปัจจุบันมีสมาชิก 245 คน โดย 12 คนจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่างๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีทุก 2 ปีและอีก 233 คน มาจากการเลือกตั้งทางอ้อม เป็นผู้แทนของรัฐและ Union Territories
- โลกสภา (Lok Sabha) หรือสภาผู้แทนราษฎร มีสมาชิก 545 คน โดยสมาชิก 543 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง (530 คน มาจากแต่ละรัฐ ส่วนอีก 13 คน มาจาก Union Territories) และอีก 2 คน มาจากการคัดเลือกของประธานาธิบดี จากกลุ่มอินโด-อารยันในประเทศ ทั้งนี้มีวาระคราวละ 5 ปี เว้นเสียแต่จะมีการยุบสภาฝ่ายบริหาร

ประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ และเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหาร (Head of Executive of the Union) ประกอบด้วยรองประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐบาล ประธานาธิบดีได้รับการเลือกตั้งทางอ้อมจากผู้แทนของทั้ง 2 สภา รวมทั้งสภานิติบัญญัติของแต่ละรัฐ ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี สามารถ

ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นวาระที่ 2 ได้ รองประธานาธิบดีได้รับการเลือกตั้งทางอ้อมจากผู้แทนของทั้ง 2 สภา ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี และเป็นประธานราชยสภาโดยตำแหน่ง

“ **นายกรัฐมนตรี เป็นผู้มีอำนาจในการบริหารอย่างแท้จริง ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี ได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากประธานาธิบดี เป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรี** ”

นายกรัฐมนตรี เป็นผู้มีอำนาจในการบริหารอย่างแท้จริง ดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี ได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากประธานาธิบดี เป็นหัวหน้าคณะรัฐมนตรี (Council of Ministers) ซึ่งประกอบด้วย รัฐมนตรี (Ministers) รัฐมนตรีที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี (Ministers of State - Independent Charge) และรัฐมนตรีช่วยว่าการ (Ministers of State) รับผิดชอบโดยตรงต่อโลกสภาฝ่ายตุลาการอำนาจตุลาการเป็นอำนาจอิสระ ไม่ขึ้นกับฝ่ายบริหาร มีหน้าที่ปกป้องและตีความรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา (Supreme Court) เป็นศาลสูงสุดของประเทศ ผู้พิพากษาประจำศาลฎีกา มีจำนวนไม่เกิน 25 คน แต่งตั้งโดยประธานาธิบดีระดับรัฐ มีศาลสูง (High Court) เป็นศาลสูงสุดของแต่ละรัฐ รองลงมาเป็น Subordinate Courts ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ

การบริหารระดับรัฐ

โครงสร้างของฝ่ายบริหารในแต่ละรัฐ ประกอบด้วยผู้ว่าการรัฐ (Governor) เป็นประมุข ได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากประธานาธิบดี รัฐบาลมลรัฐ (State Government) ประกอบด้วยมุขมนตรี (Chief Minister) เป็นหัวหน้าและคณะรัฐมนตรีประจำรัฐ (State Ministers) ทั้งนี้ รัฐบาลแห่งรัฐจะมาจากพรรคการเมือง หรือได้รับแต่งตั้งจากสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ (Legislative Assembly)

การเมือง

อินเดียมีพรรคการเมืองมากมายทั้งในระดับชาติ มลรัฐ และระดับท้องถิ่น โดยมีพรรคระดับชาติที่สำคัญได้แก่ พรรคคองเกรส (Congress) พรรคภารตียะ ชนตะ (Bhartiya Janata Party: BJP) พรรคคอมมิวนิสต์อินเดีย (Communist Party of India) พรรคคอมมิวนิสต์อินเดียมาร์คซิส (Communist Party of India-Marxist) และพรรคชนตะดาล (Janata Dal)

ข้อมูลเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ

เดิมอินเดียใช้ระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมที่เน้นการพึ่งพาตนเอง โดยรัฐเป็นผู้ลงทุนในกิจการหลักๆ ของประเทศทั้งหมด ได้แก่ กิจการสาธารณูปโภคและสวัสดิการของประชาชน กิจการที่เป็นยุทธศาสตร์และความมั่นคงของประเทศและอุตสาหกรรมหนัก แต่ก็ให้ความสำคัญในการสนับสนุนกิจการขนาดเล็กของเอกชน

ในด้านการค้าอินเดียจำกัดและห้ามนำเข้าสินค้า ด้วยมาตรการกฎหมายและกำแพงภาษี นอกจากนี้ ยังควบคุมการลงทุนอย่างเข้มงวด ต่อมาอินเดียเริ่มผ่อนคลามาตรการข้อจำกัดลง เนื่องจากผลกระทบจากวิกฤติการณ์น้ำมัน และภาวะวิกฤติต่างๆ ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพเศรษฐกิจตกต่ำอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปี 2534 ทำให้อินเดียต้องขอความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตามเงื่อนไขการกู้เงินของ IMF

โดยประกาศนโยบายเปิดเสรีทางเศรษฐกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป และกำหนดมาตรการที่สำคัญ เช่น ลดการขาดดุลงบประมาณของภาครัฐ การปฏิรูปอัตราแลกเปลี่ยน เพิ่มสัดส่วนถือหุ้นของต่างชาติ ลดการอุดหนุนส่งออกและข้อจำกัดการนำเข้า และตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน และระบบขนส่งให้ทันสมัยเพื่อรองรับการลงทุนจากต่างชาติได้มากขึ้น

ภาพรวมเศรษฐกิจ

อินเดียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางเศรษฐกิจ นับตั้งแต่การทำเกษตรแบบโบราณ การเกษตรสมัยใหม่ การหัตถกรรม อุตสาหกรรมยุคใหม่ ไปจนถึงธุรกิจบริการ

(ซอฟต์แวร์และการธนาคาร) ธุรกิจบริการเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักให้กับประเทศอินเดีย โดยมีสัดส่วนกว่าครึ่งหนึ่งของผลผลิตของประเทศ

สำหรับในด้านแรงงาน พบว่าประมาณ 1 ใน 3 อยู่ในภาคบริการ ในขณะที่กว่าครึ่งหนึ่งในของแรงงานของประเทศอยู่ในภาคการเกษตร เป็นผลให้รัฐบาลต้องเน้นนโยบายส่งเสริมพัฒนาชนบทในด้านต่างๆ อาทิเช่น โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตชาวชนบทที่ยากจน และกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่ห่างไกล

ปัจจุบันรัฐบาลได้ผ่อนคลากฎระเบียบด้านการค้าการลงทุนของต่างชาติลง พร้อมทั้งเพิ่มสัดส่วนการเข้าไปลงทุนโดยตรงของต่างชาติในสาขาต่างๆ เช่น ในสาขาโทรคมนาคม เป็นต้น เพื่อเป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ตาม การปกป้องในสาขาเกษตรยังคงมีอยู่สูงก่อให้เกิดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดของสินค้าจากต่างประเทศ

แม้ว่าเศรษฐกิจโลกจะพบกับการชะลอตัว แต่เศรษฐกิจอินเดียก็ยังคงมีการขยายตัว เหตุผลสำคัญเบื้องหลัง คือ อินเดียมีตลาดภายในที่มีขนาดใหญ่ ที่ช่วยพยุงให้เศรษฐกิจยังคงเดินหน้าต่อไปได้ นอกจากนั้นจุดแข็งสำคัญของอินเดีย คือ การมีประชาชนที่มีการศึกษาดีและพูดภาษาอังกฤษได้เป็นจำนวนมาก เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้อินเดียเป็นประเทศผู้ส่งออกซอฟต์แวร์ชั้นนำ รวมถึงแรงงานด้านซอฟต์แวร์ด้วย

“จุดแข็งสำคัญของอินเดีย คือการมีประชาชนที่มีการศึกษาดี และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นจำนวนมาก เป็นปัจจัยสำคัญ ส่งผลให้เป็นผู้ส่งออกซอฟต์แวร์ชั้นนำ”

อินเดียมีความเจริญก้าวหน้าในด้านอุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างยิ่ง โดยเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา สามารถสร้างรายได้จาก 17.6 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2545 เป็นการส่งออกซอฟต์แวร์และบริการ มีมูลค่า 5.7 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2554 โดยมีบริษัท

ผู้ส่งออกซอฟต์แวร์ที่สำคัญ ได้แก่ Infosys Technologies (INFY.BO), Tata Consultancy Services (TCS.BO) และ Wipro (WIPR.BO)

ทั้งนี้ เพราะอินเดียมีประชากรร้อยละ 6 ที่มีความเป็นอยู่และการศึกษาดีในระดับนานาชาติ และมีสถาบันการศึกษาคุณภาพสูงที่เน้นการผลิตบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โดยรัฐบาลอินเดียเห็นว่าอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์นอกจากเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีมลภาวะแล้ว ยังเป็นการสร้างทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งมีการลงทุนต่ำและมีมูลค่าเพิ่มในการส่งออกสูงมาก ประกอบกับการสนับสนุนอย่างจริงจังของภาครัฐ ทั้งในระดับรัฐบาลกลางและรัฐบาลท้องถิ่น มีการจัดตั้งองค์กรเฉพาะของภาครัฐ ที่ทำหน้าที่สนับสนุนการพัฒนาการส่งออกซอฟต์แวร์ คือ Software Technology Parks of India (STPI)

โดยรัฐकर्นาฏกะ (Karnataka) เป็นรัฐที่มีศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสูงที่สุดของประเทศ โดยเฉพาะที่เมืองบังกาลอร์ (เปลี่ยนชื่อเป็นเบงกาลูรู) ซึ่งเป็นเมืองหลวง ได้ชื่อว่าเป็น Silicon Valley ของอินเดีย ซึ่งเป็นศูนย์รวมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก โดยมีบริษัทชั้นนำกว่า 30 บริษัท และเป็นเมืองที่ดีที่สุดสำหรับการเป็นศูนย์บริการลูกค้าทางโทรศัพท์ (call centers) เป็นศูนย์รวมสำนักงานสาขานอกประเทศ (offshore ofces) และศูนย์วิจัยและพัฒนาของบริษัทใหญ่ๆ หลายบริษัท อาทิ General Electric Intel และ General Motors

ในขณะเดียวกันการเติบโตด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วไปยังเมืองอื่นๆ ด้วย เช่น เจนไน ในรัฐทมิฬนาฑู และกัลกัตตาในรัฐเบงกอลตะวันตก รวมทั้งไฮเดอราบัดและปูเน เป็นต้น โดยรัฐเหล่านี้มีกำลังคนที่มีความสามารถในด้านเทคโนโลยีสูง ประกอบกับรัฐบาลของรัฐต่างๆ ได้ทุ่มเทในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รองรับความเติบโตด้านนี้อย่างจริงจังด้วย นอกจากนั้นความเจริญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เรียกว่า ITes (IT enabled services) ยังเป็นปัจจัยสำคัญให้เกิดการขยายตัวในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของอินเดีย (เนื่องจากบุคลากรในสาขา IT มีกำลังซื้อสูง) ที่กำลังเติบโตในเมืองใหญ่ต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วอย่างมีนัยสำคัญ

โดยในช่วง 6 - 8 ปีที่ผ่านมา ตลาดอสังหาริมทรัพย์

มีอัตราการโตเฉลี่ยร้อยละ 35 ต่อปี และพบว่าร้อยละ 70 ของการขยายตัวของอาคารสำนักงานเป็นการเช่า/ซื้อของบริษัท IT และ ITes ทั้งของอินเดียและต่างชาติ อาคารสำนักงานเป็นการเช่า/ซื้อของบริษัท IT และ ITes ทั้งของอินเดียและต่างชาติ

นับตั้งแต่วิกฤตการเงินในสหรัฐอเมริกาลามเข้าสู่เอเชียและอินเดีย รัฐบาลอินเดียกลายเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในตลาดที่มีประชากรกว่า 1,200 ล้านคน และเป็นหัวใจสำคัญของเศรษฐกิจอินเดียชะลอตัวลงอย่างหนัก โดยเฉพาะการลงทุนในประเทศทั้งภาคบริการและภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะสินเชื่อดึงตัวจากแหล่งเงินทุน ในต่างประเทศและตลาดหลักทรัพย์ของอินเดียเอง

รัฐบาลอินเดียจึงออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 85 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ทั้งการสร้างการจ้างงานเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในชนบท การก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ยังขาดแคลนอยู่มากในอินเดีย รวมถึงการลดภาษีในรูปแบบต่างๆ แม้ว่าเศรษฐกิจอินเดียจะเริ่มมีสัญญาณการฟื้นตัวอย่างช้าๆ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ที่ทำให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคในประเทศอินเดียปรับตัวสูงขึ้น

ในปี 2553 การบริโภคของภาคเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีดัชนีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชนอยู่ที่ระดับร้อยละ 57.6 อีกทั้ง ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2553 ปรับตัวดีขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากระดับร้อยละ 68.8 ในช่วง 6 เดือนหลังของปี 2552 มาอยู่ที่ระดับร้อยละ 75 ในช่วงเดียวกันของปี 2553

นอกจากนั้น ผลจากการดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลอินเดียตั้งแต่ปี 2551 เป็นต้นมา ทำให้การลงทุนของ

ภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจในเดือนตุลาคม 2553 ซึ่งสูงเป็นประวัติการณ์อยู่ที่ระดับร้อยละ 162.1 ทั้งนี้ในปี 2553 รัฐบาลอินเดียได้ทยอยปรับลดมาตรการทางการเงินและการคลังเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงการชะลอการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อ

ในส่วนของการผลิต ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในปี 2553 ยังคงขยายตัวต่อเนื่องจากช่วงปลายปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม การผลิตภาคอุตสาหกรรมในไตรมาสที่สี่ของปี 2553 มีความผันผวนค่อนข้างสูง โดยดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง จากร้อยละ 11.3 ในเดือนตุลาคม 2553 เป็นร้อยละ 2.7 ในเดือนพฤศจิกายน 2553 และร้อยละ 1.6 ในเดือนธันวาคม 2553 ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการสินค้าอินเดียในตลาดโลกปรับตัวลดลง ประกอบกับการชะลอการใช้จ่าย

ทั้งนี้ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของอินเดียยังมีข้อจำกัด เนื่องจากขาดแคลนสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เพียงพอ โดยเฉพาะการขนส่งทางบก ท่าเรือ และพลังงานไฟฟ้า กฎหมายแรงงานที่เข้มงวด ในการกำหนดให้องค์กรที่มีลูกจ้างเกินกว่า 100 คนไม่สามารถปลดลูกจ้างออกจากงานได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาล ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขยายกิจการ รวมทั้งระบบราชการที่ซับซ้อน ปัญหาการคอร์รัปชัน การควบคุมการลงทุนของต่างชาติ และการปกป้องอุตสาหกรรมขนาดย่อมในประเทศ ซึ่งรัฐบาลอินเดียได้เร่งปรับปรุงจุดอ่อนเหล่านี้โดยส่งเสริมการสร้างธรรมาภิบาล และเพิ่มเงินลงทุนก่อสร้างถนนและบริการสาธารณะต่างๆ เพื่อรักษาระดับการขยายตัวของเศรษฐกิจให้คงที่ในระดับร้อยละ 9 ต่อปี ในช่วงปี 2550 - 2555 ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาแห่งชาติฉบับที่ 11

ข้อมูลภาวะเศรษฐกิจที่สำคัญของอินเดีย

Economic indicators:	2007	2008	2009	2010	2011	2012*
GDP (US\$bn) (current prices) © :	1,152.8	1,251.40	1,254.0	1,597.9	1,676.1	1,779.3
GDP PPP (US\$bn) (d) :	3,111.3	3,377.10	3,637.2	4,069.9	4,457.8	4,824.6
GDP per capita (US\$) :	1,009.0	1,081.04	1,068.0	1,342.0	1,389.0	1,455.0
GDP per capita PPP(d) :	2,724.0	2,916.00	3,098.0	3,419.0	3,694.0	3,944.0
Current account balance (US\$ m) :	-8,077.0	-30,974.00	-25,912.0	-52,224.0	-47,207.0	-57,475.0
Current account balance (% GDP) :	-0.7	-2.50	-2.1	-3.3	-2.8	-3.2
Goods & services exports (% GDP) :	20.9	24.40	20.8	21.9	25.3	27.1
Inflation (% change yoy) :	6.4	8.30	10.9	12.0	8.6	8.2

ที่มา: www.dfat.gov.au/

* ตัวเลขประมาณการ

การค้าระหว่างประเทศ

อินเดียมีการส่งออกมากขึ้น โดยในปี 2553 ส่งออก 216,174 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 31 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สำหรับการนำเข้ามีมูลค่า 322,680 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 25 โดยอินเดียขาดดุลการค้า 106,506 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ร้อยละ 13) รองลงมาเป็นสหรัฐฯ (ร้อยละ 11) จีน (ร้อยละ 6) และฮ่องกง (ร้อยละ 4) ส่วนไทยเป็นตลาดส่งออกอันดับ 29 หรือร้อยละ 0.9 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดของอินเดีย สินค้าส่งออกสำคัญได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี อัญมณี และเครื่องประดับ ยานยนต์ เครื่องจักร สินแร่ เคมีภัณฑ์ เหล็ก และเหล็กกล้า สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์ยา

ประเทศที่นำเข้าสินค้าสำคัญของอินเดีย ได้แก่ จีน (ร้อยละ 12) รองลงมาเป็นสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (ร้อยละ 8) ซาอุดีอาระเบีย (ร้อยละ 6) และสวิตเซอร์แลนด์ (ร้อยละ 5) ส่วนไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับ 26 หรือร้อยละ 1 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมดของอินเดียส่วนใหญ่อินเดียนำเข้าสินค้าทุนและวัตถุดิบ สินค้านำเข้าสำคัญได้แก่ น้ำมันดิบ อัญมณี เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ เหล็ก/เหล็กกล้า พลาสติก และปุ๋ย

เป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การค้าระหว่างอินเดียนับกับจีนขยายตัวอย่างรวดเร็ว มูลค่าการค้าระหว่างกันเพิ่มขึ้นจากประมาณ 6 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2545 เป็นกว่า 39 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2552 หรือเพิ่มขึ้นเกิน 6 เท่าในช่วงเวลาเพียง 7 ปี โดยอินเดียขาดดุลการค้ากับจีนเป็นอันดับ 1 มาตลอด อีกทั้งยังมีแนวโน้มขาดดุลมากขึ้นเป็นลำดับ

การค้ากับประเทศไทย

ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (2549 - 2553) มูลค่าการค้าไทยกับอินเดียขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 5,145.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ 1.76 ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศของไทย ปี 2553 อินเดียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 17 ของไทย โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้าเฉลี่ยปีละ 1,028 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ ภายหลังจากเริ่มต้นลดภาษีสินค้าบางส่วนจำนวน 82 รายการ (Early Harvest Scheme) ภายใต้อความตกลงการค้าเสรีไทย-อินเดียเมื่อปี 2547 ส่งผลให้ไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้าอินเดียเป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา

“มูลค่าการค้าไทยกับอินเดียขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี โดยมีมูลค่าเฉลี่ยปีละ 5,145.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือร้อยละ 1.76 ของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศของไทย”

การส่งออก ปี 2553 อินเดียเป็นตลาดส่งออกอันดับ 11 ของไทยโดยส่งออกสินค้ามูลค่า 4,393 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.25 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 36.29 กว่าร้อยละ 84 ของการส่งออกของไทยไปยังอินเดียเป็นการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม สินค้าส่งออกที่สำคัญ คือ เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก เครื่องจักรกล และส่วนประกอบของเครื่องยนต์ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและอัญมณี และเครื่องประดับ ยางพารา เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้า

การนำเข้า ปี 2553 อินเดียเป็นแหล่งนำเข้าสินค้าอันดับ 19 ของไทย โดยมีการนำเข้าสินค้ามูลค่า 2,252 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.24 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 30.39 ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สินค้าเชื้อเพลิง และสินค้าทุน โดยสินค้านำเข้าที่สำคัญ คือ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งแปรรูป ด้ายและเส้นใย

การส่งออกของไทยไปอินเดีย

อันดับที่	สินค้า	มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐฯ				ขยายตัว 2553 (ร้อยละ)
		2550	2551	2552	2553	
1	เคมีภัณฑ์	110.8	134.2	288.8	476.5	64.98
2	เม็ดพลาสติก	278.1	327.9	315.1	446.5	41.71
3	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่อง	113.5	131.6	142.5	333.7	134.14
4	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	145.1	186.2	160.3	262.2	63.49
5	เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ	135.7	142.1	148.4	236.4	59.33
6	อัญมณีและเครื่องประดับ	93.7	155.4	139.1	236.4	69.89
7	ยางพารา	114.5	125.6	110.0	196.2	78.35
8	เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	111.7	180.5	157.9	195.7	23.91
9	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	370.4	316.9	99.0	180.0	81.83
10	น้ำตาลทราย	0.1	0.0	140.4	164.2	16.88
รวม 10 รายการ		1,473.7	1,700.4	1,701.7	2,727.8	60.30
อื่นๆ		1,189.3	1,644.7	1,522.1	1,665.8	9.44
รวมทั้งสิ้น		2,662.9	3,345.1	3,223.8	4,393.6	36.29

การนำเข้าของไทยจากอินเดีย

อันดับที่	สินค้า	มูลค่า : ล้านบาทสหรัฐฯ				ขยายตัว 2553 (ร้อยละ)
		2550	2551	2552	2553	
1	เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ	405.2	414.6	279.4	314.5	12.54
2	สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์	293.5	367.2	132.3	249.7	88.80
3	เคมีภัณฑ์	200.5	261.5	204.6	236.1	15.42
4	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	104.6	117.5	127.2	226.0	77.67
5	พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช	138.3	326.6	189.8	177.3	-6.58
6	ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	39.5	47.6	79.0	123.0	55.69
7	เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน	141.3	191.2	140.5	119.8	-14.76
8	ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม	75.6	90.1	96.6	108.3	12.04
9	สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งแปรรูป	27.8	48.8	57.6	93.2	61.86
10	ด้ายและเส้นใย	71.1	90.4	49.6	76.1	53.41
รวม 10 รายการ		1,497.3	1,955.5	1,356.6	1,724.0	27.08
อื่นๆ		568.8	674.2	371.0	528.8	42.52
รวมทั้งสิ้น		2,066.1	2,629.7	1,727.6	2,252.7	30.39

นอกจากนี้ความต่อเนื่องของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ และแนวโน้มที่รัฐบาลอินเดียจะกู้เงินเพื่อนำมากระตุ้นเศรษฐกิจได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานทั่วประเทศและการสร้างการจ้างงานให้กับประชาชน โดยเฉพาะในชนบทน่าจะช่วยเพิ่มโอกาสให้กับการลงทุนในภาคก่อสร้างและการส่งออกสินค้าของไทย

ประกอบกับความคืบหน้าในการเจรจาและลงนามความตกลงฯ FTA ทั้งกรอบไทย-อินเดียและอาเซียน-อินเดียจะช่วยสร้างโอกาสให้กับภาคส่งออกไทยได้มากขึ้นโดยคาดว่าจะสินค้าส่งออกของไทยที่น่าจะได้รับประโยชน์จากการเปิด FTA กับอินเดียคือ ผลิตภัณฑ์ยาง พลาสติก กระดาษ ของเล่น ไฟเบอร์บอร์ด เครื่องใช้ไฟฟ้า เหล็กและเหล็กกล้า อัญมณีและเครื่องประดับ เพอร์นิเจอร์

การเป็นสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ

- สมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO) เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2538 และสมาชิกกลุ่มการเจรจาต่างๆ ได้แก่ G-15 และ G-20 นอกจากนี้ ยังเป็นสมาชิกองค์การสำคัญอื่นๆ เช่น UN, World Bank, ADB, WCO, WHO, WFP และ FAO
- South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC) ก่อตั้งเมื่อปี 2528 เป็นองค์การความร่วมมือในทุกด้านระหว่างประเทศเอเชียใต้รวม 8 ประเทศ คือ บังกลาเทศ อินเดีย ภูฏาน ปากีสถาน เนปาล ศรีลังกา มัลดีฟส์ และอัฟกานิสถาน
- BIMSTEC ก่อตั้งเมื่อปี 2530 โดยเน้นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิกในเอเชียใต้ (ไม่รวมปากีสถาน มัลดีฟส์ และอัฟกานิสถาน) และอาเซียน (ไทยและพม่า)
- ASEAN Regional Forum (ARF) เน้นความสัมพันธ์ด้านความมั่นคง โดยอินเดียเข้าร่วมเมื่อปี 2539 หลังจากได้รับสถานะเป็น Dialogue Partner ของอาเซียนเมื่อปี 2538
- Mekong-Ganga Cooperation (MGC) ก่อตั้งเมื่อปี 2543 ประกอบด้วยประเทศกลุ่มลุ่มแม่น้ำโขง

และแม่น้ำคงคา รวม 6 ประเทศ ได้แก่ ไทย ลาว พม่า เวียดนาม กัมพูชา และอินเดีย โดยเน้นความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว การขนส่ง วัฒนธรรม และการศึกษา

- Indian Ocean Rim Association for Regional Cooperation (IOR-ARC) อินเดียเป็นผู้ร่วมก่อตั้งเมื่อปี 2538 เน้นความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคมหาสมุทรอินเดียในลักษณะไตรภาคี คือ ภาครัฐบาล เอกชน และวิชาการ โดยมุ่งเน้นด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนเพื่อส่งเสริมการขยายปริมาณการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

“ อินเดียได้จัดทำข้อตกลง
ทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน
ในการอำนวยความสะดวก
ทางการค้า ”

การจัดทำข้อตกลงทางการค้า

ความร่วมมือทางการค้า อินเดียได้จัดทำข้อตกลงทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในการอำนวยความสะดวกทางการค้า อาทิ ประเทศภูฏาน บังกลาเทศ ปากีสถาน จีน มัลดีฟส์ ศรีลังกา และประเทศอื่นๆ ได้แก่ ไทย ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ เกาหลีเหนือ และมองโกเลีย

การให้สิทธิพิเศษทางภาษี

- ข้อตกลงแลกเปลี่ยนสิทธิพิเศษทางภาษีในระดับทวิภาคี เช่น บังกลาเทศ เนปาล อัฟกานิสถาน ภูฏาน ชิลี และศรีลังกา ส่วนในระดับภูมิภาค เช่น Mercosur SACU Asia Pacific Trade Agreement (APTA) และ SAFTA

เขตการค้าเสรี (FTA) FTA ที่มีผลบังคับใช้แล้ว คือ อินเดีย - ศรีลังกา (2543) อินเดีย - สิงคโปร์ (2548) อยู่ระหว่างการเจรจากับไทย (ประกาศใช้ EHS ในสินค้า 82 รายการแล้ว) มอริเชียส จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย คูเวต กลุ่มอาเซียน สหภาพยุโรป สมาคมการค้าเสรีแห่งยุโรป และกลุ่มความร่วมมือแห่งอ่าวอาหรับ และกำลังศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำ FTA กับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินโดนีเซีย

ความตกลง FTA อาเซียน - อินเดีย ลงนามในปี 2552 ที่กรุงเทพฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2553

เขตการค้าเสรีอาเซียน - อินเดีย

เมื่อปี 2545 ผู้นำของประเทศสมาชิกอาเซียนและอินเดียเห็นชอบให้มีการเจรจาจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย และในปี 2546 ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ครอบคลุมด้านต่างๆ (Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation between ASEAN and India) เพื่อเป็นกรอบแนวทางและแผนงานในการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน-อินเดีย ที่จะครอบคลุมถึงการเปิดเสรีการค้า บริการ การลงทุน และกลไกระงับข้อพิพาท รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือในการอำนวยความสะดวก โดยเริ่มเจรจาจัดทำความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าเป็นฉบับแรก

ทั้งสองฝ่ายเริ่มเจรจาความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า และความตกลงว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาท ตั้งแต่ปี 2547 ซึ่งต่อมา ในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน - อินเดีย ครั้งที่ 7 ที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2552 ได้มีการลงนามความตกลงดังกล่าวและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเป้าหมายให้ความตกลงมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2553

ภายใต้ความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้า ประเทศสมาชิกอาเซียน 5 ประเทศ (บรูไน มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ และไทย) และอินเดียจะยกเลิกภาษีศุลกากรของสินค้าโดยรวมประมาณร้อยละ 80 ของรายการสินค้าภายในปี 2559 ประเทศสมาชิกใหม่อาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม) จะยกเลิกภาษีภายในปี 2564 ส่วนฟิลิปปินส์และอินเดียจะยกเลิกภาษีภายในปี 2562

ความตกลงดังกล่าวจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ในการส่งเสริมการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ซึ่งเป็นการสร้างกลไกการค้าและการระงับข้อพิพาทที่อยู่บนพื้นฐานเดียวกัน ทำให้สามารถคาดการณ์ได้ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ประกอบการและนักลงทุน

ประโยชน์ต่อผู้ส่งออกไทย

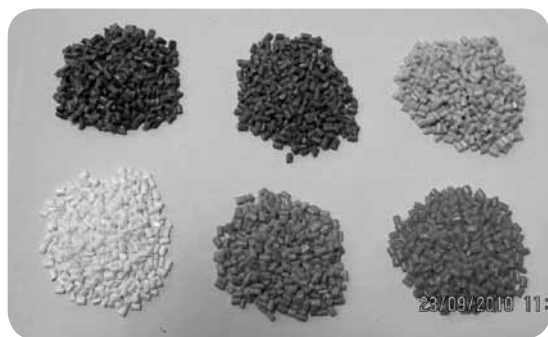
อินเดียมีศักยภาพด้านเศรษฐกิจที่โดดเด่นและมีความสำคัญต่อภูมิภาคเอเชียเป็นอันดับ 3 รองจากญี่ปุ่นและจีน ด้วยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจเฉลี่ยร้อยละ 8 ต่อปีส่งผลให้ประชากรมีรายได้สูงขึ้น และเป็นตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่ที่กำลังซื้อปานกลาง - สูงรวมกว่า 350 ล้านคน อินเดียจึงเป็นตลาดใหม่ที่มีศักยภาพรองรับการส่งออกของไทย

“ **เนื่องจากอินเดีย
มีระดับอัตราอากรขาเข้า
และมาตรการกีดกันสูง
ดังนั้น การลด/ยกเลิก
อากรขาเข้าของอินเดีย
จะช่วยลดภาระต้นทุน
ทางภาษีของสินค้า
ที่ส่งออกจากไทย** ”

เนื่องจากอินเดียมีระดับอัตราอากรขาเข้าและมาตรการกีดกันสูง ดังนั้น การลด/ยกเลิกอากรขาเข้าของอินเดีย จะช่วยลดภาระต้นทุนทางภาษีของสินค้าที่ส่งออกจากไทย ซึ่งจะเพิ่มโอกาสการส่งออกสินค้าไทยและสามารถแข่งขันกับสินค้าของคู่แข่งในตลาดอินเดียได้ดีขึ้น ตัวอย่างสินค้าที่ไทยจะได้รับประโยชน์จากการลดภาษีของอินเดีย เช่น เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก อัญมณีและเครื่องประดับ ชิ้นส่วนยานยนต์ ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม เพอร์นิเจอร์และส่วนประกอบ เครื่องสำอาง ผักและพืชประเภทหัว อาหารปรุงแต่ง ปลาซาร์ดีนกระป๋อง และน้ำผลไม้

นอกจากนี้ ยังสามารถใช้ประโยชน์จากกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าที่จะเอื้อประโยชน์ต่อผู้ประกอบการมากขึ้น เนื่องจากสามารถใช้วัตถุดิบทั้งจากภายในอาเซียนและอินเดีย และยังสามารถรับใบสั่งซื้อจากประเทศนอกกลุ่มเพื่อทำการผลิตและส่งขายภายในภูมิภาคอาเซียน - อินเดีย โดยได้รับการลดหย่อนภาษีนำเข้าเช่นกัน

2555 ปีทองของความสัมพันธ์ไทย - อินเดีย

ในช่วง 65 ปีที่ผ่านมา การติดต่อระหว่างไทยกับอินเดียมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ปีที่เรียกได้ว่าทั้งสองประเทศมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นคือ ช่วงต้นทศวรรษ 1990 หลังยุคสงครามเย็น ซึ่งอินเดียเริ่มเปิดประเทศ เปิดเสรีทางเศรษฐกิจ และนายกรัฐมนตรี นरสิงห์ राव ประกาศนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการติดต่อด้านค้าขายกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย-ตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น เพราะเห็นว่าประเทศเหล่านี้มีความเจริญทางเศรษฐกิจที่ดี

ไทยเองก็เริ่มให้ความสำคัญกับอินเดียอย่างจริงจัง เพราะมองเห็นศักยภาพทางเศรษฐกิจของอินเดีย ด้วยความเป็นตลาดขนาดใหญ่มีประชากรกว่า 1,200 ล้านคนและชนชั้นกลางที่มีกำลังซื้อที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลมุ่งเน้นการส่งเสริมการค้าการลงทุนกับอินเดีย มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับอินเดียเพิ่มขึ้นจากประมาณ 700 - 800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงปี 2538 - 2543 โดยมีมูลค่าเกือบ 8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ในปี 2554 โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า มีปัจจัยสำคัญคือ การทำรอบความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - อินเดีย และมีสินค้า 82 รายการที่ตกลงให้มีการลดภาษีก่อนการเจรจาเปิดการค้าเสรีเต็มรูปแบบ ก็กำลังดำเนินอยู่ เสริมขึ้นเมื่อโครงการการค้าการลงทุนระหว่างกัน ก็คงยิ่งเพิ่มมากขึ้น

สินค้าส่งออก 5 อันดับแรก ของไทยไปอินเดีย

ลำดับที่	ชื่อสินค้า	มูลค่า : ล้านบาท		
		2552	2553 (ม.ค.-พ.ย.)	2554
1	เคมีภัณฑ์	9,884.8	15,033.4	20,345.9
2	เม็ดพลาสติก	10,766.1	14,147.7	13,684.4
3	อัญมณีและเครื่องประดับ	4,727.5	7,393.5	11,757.4
4	เครื่องขนส่งสินค้าภายในแบบลูกสูบ	5,039.9	7,740.8	7,837.5
5	รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ	5,430.7	8,314.0	7,301.7
5 รายการอื่นๆ รวมทั้งสิ้น		109,863.1	139,178.3	141,964.9

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

รัฐบาลยุคนายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร สาธอนโยบายการกระชับความสัมพันธ์กับอินเดีย หนึ่งในมหาอำนาจทางเศรษฐกิจของเอเชีย ซึ่งอินเดียก็ตอบสนองอย่างดีเช่นกัน

โดยเมื่อวันที่ 26 มกราคม ที่ผ่านมา นายกรัฐมนตรี นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ได้รับเชิญจากรัฐบาลอินเดีย ให้เป็นแขกเกียรติยศเข้าร่วมงานวันสถาปนาสาธารณรัฐอินเดียที่มีความสำคัญเทียบเท่าวันชาติ เป็นวันที่อินเดียแสดงแสนยานุภาพทางทหารอย่างยิ่งใหญ่ เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่นายกรัฐมนตรีไทยได้รับเกียรติสูงสุดจากอินเดียเช่นนี้

:: นายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร เดินทางร่วมกับประธานาธิบดี และนายกรัฐมนตรีอินเดียอย่างสง่างาม

การได้รับเกียรติเช่นนี้ เป็นการส่งสัญญาณเชิงสัญลักษณ์จากอินเดียว่า ต้อนรับรัฐบาลไทยที่มาจากกรรเลือกตั้งตามวิถีประชาธิปไตย ซึ่งเป็นค่านิยมที่อินเดียให้ความสำคัญสูงสุด นอกจากนั้น ยังเป็นการยอมรับบทบาทและความสำคัญของไทยในเวทีระหว่างประเทศด้วย

ในการเยือนครั้งนี้ นายกรัฐมนตรีไทย ได้หารือข้อราชการกับ ดร.มานโมฮัน ซิงห์ (Dr. Manmohan Singh) นายกรัฐมนตรีอินเดีย พร้อมด้วยทีมรัฐมนตรีของทั้งสองฝ่าย เรื่องสำคัญที่ผู้นำทั้งสองตกลงกัน คือ ตั้งเป้าหมายเพิ่มมูลค่าการค้าอีกหนึ่งเท่าตัว ให้ถึง 16 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปี 2557 จะผลักดันให้การเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรีเสร็จสิ้นในเร็ววัน

อินเดียเสนอให้ไทยไปลงทุนในสาขาที่อินเดียต้องการ เช่น อาหารแปรรูป โลจิสติกส์ และการก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน ซึ่งอินเดียมีแผนจะลงทุนถึง 1 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนั้น ยังกล่าวถึงความเป็นไปได้ ที่จะร่วมมือกันพัฒนา

ท่าเรือน้ำลึกที่ทวาย และการผลักดันโครงการสร้างถนนเชื่อมโยง ไทย - พม่า - อินเดีย ให้คืบหน้า ซึ่งหากถนนสายนี้เสร็จเมื่อไหร่ ก็หมายถึง ไทยและอาเซียน สามารถไปมาหาสู่กับอินเดียได้ทางบกได้ ซึ่งจุดที่ไทยอยู่ใกล้กับอินเดียมากที่สุด มีระยะเพียงประมาณ 1,600 กิโลเมตรเท่านั้น

:: การหารือข้อราชการระหว่างผู้นำสองฝ่าย เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2555

นอกจากจะได้พบหารือกับนายกรัฐมนตรีอินเดียแล้ว นายกฯ ยังได้พบกับนายราहुล คานธี ว่าที่นายกรัฐมนตรีอินเดีย บุตรชายคนเดียวของนางไซเนีย คานธี โดยราहुลเป็นฝ่ายขอเข้าพบเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องการบริหารประเทศ ซึ่งไม่ใช่เรื่องธรรมดา ผู้นำต่างประเทศที่ไปเยือนอินเดียแล้วได้พบนายราहुล แทบนับคนได้ ยิ่งเป็นสิ่งตอกย้ำว่า อินเดียสนใจที่จะพัฒนาความสัมพันธ์กับไทยจริงๆ

การเยือนอินเดียของนายกฯ ไทยครั้งนี้ ถือเป็นการเปิดศักราชใหม่ของความสัมพันธ์ ไทย - อินเดีย ความร่วมมือด้านต่างๆ ที่คั่งค้างอยู่ ก็ได้รับการรื้อฟื้นและผลักดันให้เกิดผลอย่างจริงจัง นอกจากนั้น ผลจากการเยือนยังเป็นการวางรากฐานให้ ไทย - อินเดียมีความร่วมมืออย่างยั่งยืน

**“ การเยือนอินเดีย
ของนายกฯ ไทยครั้งนี้
ถือเป็นการเปิดศักราชใหม่
ของความสัมพันธ์ ไทย - อินเดีย
ความร่วมมือด้านต่างๆ
ที่คั่งค้างอยู่ ”**

ตลอดปี 2555 นี้ทั้งปี จะเห็นกิจกรรมความร่วมมือระหว่างไทย - อินเดีย เกิดขึ้นเป็นระยะภายหลังการเยือนของ นายฯ ไม่นาน รัฐบาลอินเดียเชิญให้ไทยเป็นประเทศ Partner ในงาน Surajkund Craft Mela ซึ่งเป็นงานแสดงศิลปหัตถกรรมประจำปีของรัฐหรยาณา ระหว่างวันที่ 1-15 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นงานขนาดใหญ่ ที่มีคนเข้าชมงานหลายแสนคน ไทยส่งคณะนาฏศิลป์จากกรมศิลปากรเข้าร่วมจัดการแสดง และยังมีช่างศิลป์ไปสาธิตการทำร่มบ่อสร้าง หัวโขน และผ้าบาติก กับยังมีพ่อค้าไทยนำสินค้าหัตถกรรมไปจำหน่าย ซึ่งเป็นการสร้างสีสัน และได้รับความสนใจจากชาวอินเดียอย่างมาก

:: ไทยเข้าร่วมงาน Surajkund Mela ในฐานะ Partner Country

ก่อนหน้านั้นเมื่อวันที่ 2 - 4 กุมภาพันธ์ 2555 คณะนาฏศิลป์ชุดเดียวกัน ก็ได้ไปร่วมแสดงในงานพุทธชยันตี ซึ่งเป็นการฉลองการตรัสรู้ครบ 2,600 ปีของพระพุทธเจ้า ที่เมืองพุทธคยา ซึ่งก็ได้รับการชื่นชมจากชาวพุทธนานาชาติและชาวอินเดียที่ไปร่วมงานไม่แพ้กัน

เมื่อวันที่ 10 - 12 กุมภาพันธ์ 2555 ททท.หรือการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้นำผู้ประกอบการท่องเที่ยว โรงแรม สวนสนุก และสายการบินของไทย เข้าร่วมงานการท่องเที่ยวประจำปีของอินเดียที่จัดขึ้นที่กรุงนิวเดลี โดยหวังดึงดูดลูกค้าชาวอินเดียไปไทยมากขึ้น จากปัจจุบันที่มีชาวอินเดียไปไทย 9 แสนคน ซึ่งคงเพิ่มขึ้นเป็นหลักล้านได้ในไม่ช้า

และจะมีการประชุมคณะทำงานด้านการเกษตรที่ประเทศไทย และด้านการศึกษาที่อินเดีย เป็นการแลกเปลี่ยนความร่วมมือทั้งสองด้าน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะเปิดศูนย์อินเดียศึกษาช่วงกลางปีนี้เช่นกัน

ทั้งนี้ ประธานรัฐสภาอินเดีย ซึ่งเป็นผู้นำสูงสุดของ

ฝ่ายนิติบัญญัติก็แสดงความสนใจที่จะไปเยือนไทยภายในปลายปีนี้ และในช่วงเดือนธันวาคม 2555 นายฯ จะไปอินเดียอีกครั้ง เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดอาเซียน - อินเดีย เป็นวาระพิเศษที่อาเซียนกับอินเดียร่วมฉลองความสัมพันธ์ครบรอบ 20 ปี ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ ยังไม่นับรวมกิจกรรมระดับเล็กๆ ที่จะเกิดขึ้นอีกตลอดทั้งปี 2555 จึงเรียกได้ว่า เป็นปีทองของความสัมพันธ์ ไทย - อินเดีย

โฉมหน้าใหม่ของอินเดีย

ในปี 2555 ประเทศอินเดียมีแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างแข็งแกร่ง ต่อเนื่องจากปี 2554 อันเป็นผลจากการขยายตัวของการลงทุน เกษตรกรรมและธุรกิจการเงิน ปัจจุบันอินเดียมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 12 ของโลก และอันดับ 4 ของเอเชียรองจากจีน ญี่ปุ่นและเกาหลีใต้

สำนักงานสถิติกลางของอินเดียเผยข้อมูลเศรษฐกิจว่า ในปี 2553 ผลผลิตภาคเกษตรกรรมขยายตัวถึงร้อยละ 8.9 ขณะที่ธุรกิจของบริษัทการเงินและอสังหาริมทรัพย์เติบโตร้อยละ 11.2 ส่งผลให้เศรษฐกิจของอินเดียเติบโตร้อยละ 8.3

“ **ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินเดียที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง คือ การลงทุน ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 30 ของ GDP** ”

ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินเดียที่สำคัญอีกด้านหนึ่ง คือ การลงทุน ซึ่งมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 30 ของ GDP และส่วนหนึ่งของเงินลงทุนในเศรษฐกิจอินเดียเป็นเงินลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ที่มีบทบาทเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากสัดส่วนเพียงร้อยละ 3.0 ของเงินลงทุนโดยรวม (Gross Fixed Capital Formation) ของอินเดียในปี 2548 เป็นร้อยละ 9.6 ในปี 2553

ทั้งนี้เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2553 The United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD) ได้เผยแพร่รายงาน “Foreign Direct Investment 2010”

ซึ่งเป็นข้อมูลการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศของประเทศในภูมิภาคต่างๆ ของโลกในปี 2552 ระบุว่า อินเดียเป็นประเทศที่ดึงดูด FDI ได้มากที่สุดเป็นอันดับ 9 ของโลก มูลค่าราว 34.6 พันล้านเหรียญสหรัฐ นอกจากนี้ UNCTAD ยังคาดการณ์ว่า FDI Inows ของอินเดียจะเพิ่มขึ้นและมี FDI Inows มากเป็นอันดับ 3 ของโลกในช่วงปี 2553 - 2555 ทั้งนี้ FDI ที่เพิ่มอย่างรวดเร็วสะท้อนถึงความมั่นใจของนักลงทุนต่างชาติต่อตลาดอินเดีย ขณะเดียวกันก็สะท้อนถึงบทบาทของนักลงทุนต่างชาติในตลาดอินเดียที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน

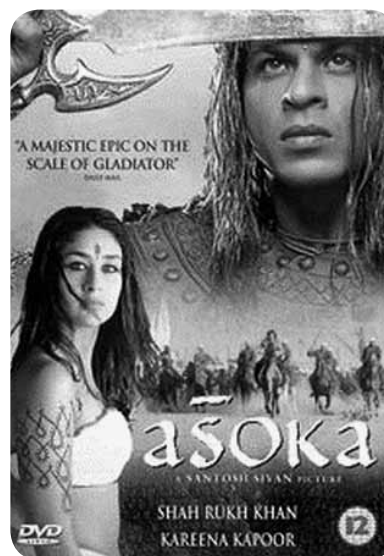
จุดแข็งของการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยเฉพาะสาขาการบริการเนื่องจากมีแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญจำนวนมากในหลายสาขา เช่น วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งค่าจ้างต่ำ และใช้ภาษาอังกฤษได้ดีสำหรับในภาคอุตสาหกรรมอินเดียก็มีจุดแข็งในด้านความอุดมสมบูรณ์ เช่น ถ่านหิน เหล็ก และปิโตรเลียม รวมทั้งทรัพยากรทางทะเลมาก เนื่องจากมีอาณาเขตทางทะเลกว่า 7,500 กิโลเมตร

รัฐบาลอินเดียคาดการณ์ว่า ในปีงบประมาณ 2554 เศรษฐกิจของประเทศจะขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 9 ซึ่งเป็นระดับที่เศรษฐกิจอินเดียเคยขยายตัวก่อนที่จะเกิดปัญหาวิกฤติการเงินโลก ปัจจุบันอินเดียมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลายประการ เช่น ชนชั้นกลางมีจำนวนประมาณ 300 ล้านคน ซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการเปิดรับ FDI มากขึ้น ทำให้ปัญหาระบบบรรณณะที่เป็นปัญหาใหญ่ของสังคมอินเดียบรรเทาลงไปมาก

ภาคบริการมีสัดส่วนถึงร้อยละ 55 ของ GDP ขณะที่ภาคอุตสาหกรรม และการเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ 28 และร้อยละ 17 ตามลำดับ ศักยภาพในเรื่องซอฟต์แวร์ของอินเดียมีส่วนสำคัญยิ่งต่อการขยายตัวของภาคบริการ การบริการทางธุรกิจ (เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาซอฟต์แวร์ โทรคมนาคม การเงิน การจ้างทำกระบวนการธุรกิจและการก่อสร้าง) เป็นหนึ่งในธุรกิจที่เติบโตเร็วที่สุดและดึงดูด FDI มากที่สุด

การเติบโตในธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลมาจากการที่อินเดียมีความสามารถเฉพาะทางที่เพิ่มมากขึ้น บวกกับแรงงานจำนวนมากที่มีค่าแรงถูก แต่ความสามารถสูง มีการศึกษา และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งตรงกับความต้องการของบริษัทต่างชาติที่สนใจในการส่งออก

การบริการเหล่านี้ หรือบริษัทที่ต้องการจะจัดจ้างบุคคลภายนอกอินเดียมีความก้าวหน้ามากในเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) มีตลาดที่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เติบโตเร็วที่สุดในโลกถึงร้อยละ 21.1 และใหญ่เป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากจีน และฮ่องกง โดยเฉพาะในธุรกิจสำคัญ ได้แก่ ภาพยนตร์ ซอฟต์แวร์ และการออกแบบสินค้าแฟชั่น

“ ผลจากการที่เศรษฐกิจอินเดียเติบโตอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศ BRICs จึงถูกจับตามองว่าจะเป็นผู้นำโลกต่อไปในอนาคต ”

ผลจากการที่เศรษฐกิจอินเดียเติบโตอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับกลุ่มประเทศ BRICs ได้แก่ บราซิล รัสเซีย อินเดีย และจีน จึงถูกจับตามองว่าจะเป็นผู้นำโลกต่อไปในอนาคต เป็นที่คาดการณ์ว่าในศตวรรษที่ 21 จะเป็นยุคของจีนและอินเดีย เพราะปัจจุบันสหรัฐฯ พัฒนามาเป็นเศรษฐกิจแบบเก็งกำไรจากเดิมที่เป็นเศรษฐกิจแบบรวมทรัพยากรเข้าสู่เศรษฐกิจ

ภาคการผลิตและเศรษฐกิจเชิงภาคบริการ ซึ่งในขณะที่อังกฤษและสหรัฐฯ เติบโตสูงสุดแล้ว จีนและอินเดียเพิ่งเปิดประเทศ ทั้งนี้ปัจจุบันจีนมีจีดีพีร้อยละ 8 ของทั้งโลก ส่วนอินเดียมีสัดส่วนร้อยละ 2 จึงเป็นสาเหตุที่จะทำให้จีนและอินเดียมีโอกาสเติบโตได้อีกมาก เพราะอยู่ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนา

ในช่วง 4 ปีที่ผ่านมา รูปแบบโครงสร้างภาคธุรกิจของอินเดียที่ได้รับ FDI มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่มักอยู่ในธุรกิจกลุ่มโครงสร้างพื้นฐานและสินค้าเพื่ออุตสาหกรรม (อาทิ การก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐาน ถนน ท่าเรือ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมผลิตเคมีภัณฑ์) มาเป็นธุรกิจภาคบริการที่รองรับความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น ได้แก่ ธุรกิจในกลุ่มบริการ (อาทิ บริการการเงิน ธนาคาร ประกันภัย ที่ปรึกษาทางการเงิน บริการด้านสุขภาพ การวิจัยและพัฒนา และบริการอื่นๆ เช่น บริการพัสดุไปรษณีย์ บริการด้านกฎหมาย บันเทิงและสันทนาการ) ซึ่งมีสัดส่วนของกลุ่มธุรกิจ FDI ภาคบริการเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดจากราวร้อยละ 7 ของ FDI Innows ทั้งหมดของอินเดีย เป็นร้อยละ 21

นอกจากนี้ พบว่าหลายธุรกิจได้รับ FDI เพิ่มขึ้น จนกลายเป็นธุรกิจที่ดึงดูด FDI มากเป็นอันดับต้นๆ ของอินเดีย สะท้อนความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปตามระดับรายได้ที่สูงขึ้น ธุรกิจที่สำคัญ ได้แก่ และธุรกิจก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ (ในที่นี่รวมถึงซีเนเพล็กซ์ มัลติเพล็กซ์ อาคารที่อยู่อาศัยและอาคารพาณิชย์อื่นๆ และบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น ลิฟต์และการให้เช่าอาคารที่อยู่อาศัย/อาคารพาณิชย์) สำหรับธุรกิจอีก ส่วนหนึ่งที่รองรับ FDI ได้แก่ ธุรกิจเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์/ซอฟต์แวร์ (อาทิ ที่ปรึกษาด้าน

คอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมเมอร์) และคอมพิวเตอร์/ฮาร์ดแวร์ (อาทิ การผลิตคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และเครื่องจักรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ซึ่งรวมไปถึงสินค้าที่ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศและสินค้าผลิตเพื่อส่งออก) ธุรกิจด้านโทรคมนาคม (อาทิ อุปกรณ์สื่อสาร โทรคมนาคม โทรศัพท์มือถือ วิทยุติดตามตัว โทรศัพท์พื้นฐาน และเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ)

ซึ่งแม้ว่าส่วนใหญ่เป็นการรองรับบริการ Outsourcing ของบริษัทต่างชาติเป็นหลัก เนื่องจากศักยภาพของแรงงานอินเดียด้านภาษาอังกฤษและทักษะด้าน IT แต่อีกส่วนหนึ่งยังเป็นการตอบสนองความต้องการภายในประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เช่น โทรศัพท์มือถือ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในครัวเรือน

ทั้งนี้การขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะปัจจัยจากการลงทุนจากต่างประเทศยังส่งผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภคของอินเดียในหลายด้าน ขณะที่อุปสงค์ในตลาดยังพัฒนาตามอุปทานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไม่ทัน จะส่งผลต่อการส่งออกของไทย

“การขยายตัวทางเศรษฐกิจ
ทำให้อุปสงค์ในตลาดยังพัฒนา
ตามอุปทานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว
ไม่ทันจะส่งผล
ต่อการส่งออกของไทย”

โครงสร้างธุรกิจของ FDI ที่เปลี่ยนไปเป็นภาคบริการ และธุรกิจผลิตสินค้าตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้นสะท้อนการเปลี่ยนแปลง คือ ผู้บริโภคในอินเดียมีบทบาทในเศรษฐกิจมากขึ้น จากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอินเดียที่ร้อนแรงต่อเนื่อง ทำให้การจ้างงานเพิ่มขึ้น แรงงานมีรายได้ และกำลังซื้อในตลาดผู้บริโภคอินเดียเพิ่มขึ้น (การใช้จ่ายเฉลี่ยของผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจาก 450 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนในปี 2548 เป็น 640 เหรียญสหรัฐฯ ต่อคนในปี 2553) ส่งผลให้อุปสงค์ในสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น อีกทั้งระดับรายได้ที่

เพิ่มขึ้นทำให้ผู้ประกอบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภคให้หลากหลายยิ่งขึ้น บริโภคสินค้าและบริการที่มีคุณภาพและมาตรฐานสูงขึ้น ทำให้นักลงทุนต่างชาติมองเห็นช่องทางการลงทุนทางธุรกิจที่หลากหลาย แปลกใหม่ และเป็นสากลมากขึ้น เพื่อรองรับผู้บริโภคระดับปานกลาง - สูง จึงดึงดูดให้มีการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศในภาคธุรกิจที่มีมูลค่าตลาดเพิ่มขึ้น

โอกาสของผู้ประกอบการไทย

การขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะปัจจัยจากการลงทุนจากต่างประเทศ ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการบริโภคของอินเดียในหลายด้าน ขณะที่อุปสงค์ในตลาดยังพัฒนาตามอุปทานที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วไม่ทัน จะส่งผลดีต่อการส่งออกของไทย

นอกจากนี้ การลงทุนในธุรกิจเพื่อรองรับตลาดผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นอาจมีผลให้อินเดียมีความต้องการนำเข้าสินค้าในห่วงโซ่อุปทานเพื่อผลิตสินค้ารองรับตลาดผู้บริโภคเพิ่มขึ้น (ในปี 2553 อินเดียนำเข้าสินค้าทั้งหมดเป็นสัดส่วนราวร้อยละ 20.7 ของ GDP ในจำนวนนี้เป็นการนำเข้าสินค้าเพื่ออุปโภคบริโภคราวร้อยละ 16 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด) เพื่อรองรับผู้บริโภคในตลาดอินเดียมีรายได้เพิ่มขึ้น ช่วยให้ไทยมีโอกาสส่งออกสินค้าไปยังตลาดอินเดียได้เพิ่มขึ้นและหลากหลายขึ้น

ปัจจุบันสินค้าส่งออกของไทยได้รับสิทธิประโยชน์ด้านการลดภาษีภายใต้กรอบความตกลงการค้าเสรีไทย - อินเดีย (TIFTA) และกรอบความตกลงการค้าเสรีอาเซียน - อินเดีย (AIFTA) ทำให้สินค้าส่งออกหลายรายการมีแนวโน้มเข้าสู่ตลาดอินเดียได้มากขึ้น เช่น ชิ้นส่วนยานยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า

“ **ผู้ประกอบการไทย**
ควรศึกษาตลาดผู้บริโภค
ในอินเดียอย่างรอบคอบ
เนื่องจากอินเดียเป็นตลาด
ที่มีความหลากหลาย ”

อย่างไรก็ตามเพื่อให้สินค้าส่งออกของไทยมีความได้เปรียบในระยะยาว ผู้ส่งออกไทยควรพิจารณาการเข้าไปลงทุนในอินเดียด้วย เช่น การลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อช่วงชิงความได้เปรียบในการเจาะตลาดอินเดียที่มีผู้บริโภคกำลังซื้อปานกลางที่มีจำนวนมากถึง 300 ล้านคน จึงน่าจะเป็นโอกาสของธุรกิจไทยที่จะเติบโตได้ โดยได้รับปัจจัยเกื้อหนุนจากการปรับปรุงนโยบายด้านการลงทุนและผ่อนคลายระเบียบ/มาตรการด้านการลงทุนในหลายธุรกิจ อีกทั้งอินเดียยังอยู่ระหว่างการเจรจาความตกลงด้านการค้าและการลงทุนกับหลายประเทศ ทำให้การเข้าไปลงทุนของธุรกิจไทยในอินเดียมีโอกาสขยายการส่งออกไปประเทศคู่ค้า FTA ของอินเดียได้มากขึ้น

ผู้ประกอบการไทยควรศึกษาตลาดผู้บริโภคในอินเดียอย่างรอบคอบ เนื่องจากอินเดียเป็นตลาดที่มีความหลากหลายของพื้นที่ ทรัพยากร เศรษฐกิจ รายได้ และวัฒนธรรม ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ/แต่ละเมือง นอกจากนั้น ระบบวาระยังแข็งแกร่งในสังคมอินเดีย แม้จะปรับตัวให้ดีขึ้นในปัจจุบันก็ตาม การจะเข้าไปทำการค้าหรือลงทุน ควรพิจารณาเลือกพื้นที่ลงทุนที่เอื้อต่อธุรกิจทั้งด้านการผลิตและการตลาด

ทั้งนี้ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการส่งออกและการลงทุนที่สำคัญ ได้แก่ หัวเมืองเศรษฐกิจหลัก 10 เมือง ได้แก่ มุมไบ นิวเดลี กัลกัตตา บังгалอร์ เจนไน ไฮเดอราบัด อาห์เมดาบัด ปูเน่ สุรัต และกานปูร์ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจสูง มีประชากรมากและมีกำลังซื้อสูง อีกทั้งมีปัจจัยเอื้อต่อการลงทุนในหลายด้าน ทั้งอุตสาหกรรมและบริการ

ความคืบหน้าการเจรจาเขตการค้าเสรีของ ไทย กับอินเดีย

ความเป็นมา/การดำเนินการ

ความเป็นมา

- พ.ย. 2544 ผู้นำของไทยและอินเดียเห็นชอบให้จัดตั้งคณะทำงานร่วมไทย - อินเดีย (Joint Working Group: JWG) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดทำเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement) โดยผลการศึกษาได้สรุปว่า การจัดทำ FTA จะเป็นประโยชน์ร่วมกันในการขยายการค้าและการลงทุน และเกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ดังนั้น ทั้งสองฝ่ายจึงได้ตั้งคณะเจรจาร่วม (Joint Negotiating Group: JNG) เพื่อจัดทำกรอบความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรี ไทย - อินเดีย (Framework Agreement for Establishing Free Trade Area between Thailand and India)
- 9 ต.ค. 2546 รัฐมนตรีพาณิชย์ของไทยและอินเดียร่วมลงนามในกรอบความตกลงฯ โดยกรอบความตกลงฯ กำหนดให้มีการเปิดเสรีสินค้านำร่องบางส่วน (Early Harvest Scheme : EHS) และจัดตั้งคณะกรรมการเจรจาการค้าไทย - อินเดีย (Trade Negotiating Committee : TNC)

กรอบการเจรจา

- ครอบคลุมการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีโดยมีเนื้อหาสำคัญ ดังนี้

การเปิดเสรีด้านการค้าสินค้า

- ลดและยกเลิกภาษีสินค้าบางส่วน (Early Harvest Scheme : EHS) 82 รายการ ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2547 และลดภาษีเป็นศูนย์ในวันที่ 1 กันยายน 2549 ครอบคลุมสินค้า เช่น เงาะ มังคุด ทุเรียน ลำไย อาหารทะเลกระป๋อง อัญมณี ส่วนประกอบรถยนต์ พัดลม และตู้เย็น

สถานะล่าสุด

ไทยจัดการประชุมคณะกรรมการเจรจาการค้าไทย - อินเดีย (India-Thailand Trade Negotiating Committee: ITTNC) ครั้งที่ 24 เมื่อวันที่ 6 - 8 สิงหาคม 2555 ณ กรุงเทพฯ ทั้งสองฝ่ายหารือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำความตกลงการค้าเสรี ซึ่งมีความคืบหน้า ดังนี้

การค้าสินค้า

ไทยและอินเดีย ได้มีการลดภาษีศุลกากรแก่กันภายใต้ความตกลงการค้าสินค้าอาเซียน - อินเดีย ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 แล้ว ดังนั้น เพื่อให้ FTA ไทย - อินเดีย เพิ่มพูนผลประโยชน์มากขึ้น ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงที่จะปรับปรุงการเข้าสู่ตลาดสินค้าให้มากขึ้น โดยจะพิจารณาจากบัญชีรายการสินค้าที่เรียกร้องให้อีกฝ่ายปรับปรุงการเปิดตลาด (Request List) และการจัดทำ Offer สินค้าที่แต่ละฝ่ายสามารถปรับปรุงการเปิดตลาดให้ดีขึ้นได้ โดยไทยได้ขอให้อินเดียพิจารณาเปิดตลาดสินค้าสำคัญของไทย เช่น เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก ยางพารา ยางแผ่นรมควัน ผลิตภัณฑ์กระดาษ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ชิ้นส่วนยานยนต์

การค้าบริการและการลงทุน

อยู่ระหว่างการจัดทำข้อบ่งชี้เรื่องการค้าบริการ และการเจรจาจัดทำข้อบ่งชี้การลงทุน รวมทั้งการหารือข้อเสนอเปิดตลาดการค้าบริการ ซึ่งสาขาที่ไทยสนใจ เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก วิศวกรรม และสปา ส่วนอินเดียสนใจส่งออกบริการสาขา คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการก่อสร้าง รวมทั้งแลกเปลี่ยนความเห็นต่อประเด็นอื่นๆ อาทิ มาตรการปกป้องเพื่อคุ้มครองผู้ประกอบการในประเทศ การอำนวยความสะดวก การเคลื่อนย้ายบุคคลผู้ให้บริการ

ความเป็นมา/การดำเนินการ

- ลด/ยกเลิกภาษีสินค้านอกเหนือจาก EHS โดยแบ่งการลด/ยกเลิกภาษีสินค้าเป็น 2 ระยะ คือ สินค้าทั่วไป (Normal Track) และสินค้าอ่อนไหว (Sensitive Track)

การค้าบริการ

ให้ยกเลิกการเลือกปฏิบัติหรือลดข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการค้าบริการระหว่างกันอย่างมากพอ และให้มีการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับโดยครอบคลุมสาขาบริการส่วนใหญ่ รวมทั้งขยายความร่วมมือด้านการค้าบริการระหว่างกันเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและศักยภาพในการแข่งขัน

การลงทุน

ส่งเสริมการลงทุนและสร้างระบบการลงทุนที่เสรีอำนวยความสะดวกในการลงทุน พัฒนาระบบการลงทุนให้มีความโปร่งใส รวมทั้งให้มีการคุ้มครองการลงทุน

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ

กระชับความร่วมมือในสาขาต่างๆ เช่น การอำนวยความสะดวกทางการค้า การส่งเสริมการค้าและการลงทุนสร้างกลไกในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในสาขาที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน อาทิ การท่องเที่ยว การก่อสร้าง การสาธารณสุข เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเงิน และการธนาคาร

กลไกการเจรจา

ตั้งคณะกรรมการเจรจาการค้าไทย - อินเดีย (India-Thailand Trade Negotiating Committee: TNC) และคณะทำงาน (Working Group) กลุ่มต่างๆ เพื่อเจรจายละเอียดทางเทคนิคเฉพาะด้าน

สถานะล่าสุด

การร่วมมือทางเศรษฐกิจ

เห็นชอบให้ระบุสาขาความร่วมมือด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจสร้างสรรค์ การประมง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการก่อสร้าง การท่องเที่ยว การพัฒนา SMEs วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการ และการดูแลสุขภาพ โดยแผนงานและรายละเอียดความร่วมมือจะหารือกันภายหลังความตกลง FTA ไทย - อินเดีย มีผลบังคับใช้แล้ว

เรื่องอื่นๆ

ไทยและอินเดียยังอยู่ระหว่างการหารือข้อบ่งชี้ต่างๆ ที่จะบรรจุอยู่ในความตกลง FTA ไทย - อินเดีย ได้แก่ กฎถิ่นกำเนิดสินค้า มาตรการสุขอนามัยพืช อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า และการระงับข้อพิพาท

การประชุมครั้งต่อไป

กำหนดจะจัดการประชุมคณะกรรมการเจรจาการค้าไทย - อินเดีย ครั้งที่ 25 ระหว่างวันที่ 10 - 12 กันยายน 2555 ณ กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย

ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.thaifta.com (ไทย - อินเดีย)

ความเป็นมา/การดำเนินการ

แนวทางการเจรจา

จัดทำความตกลงเปิดเสรีอย่างเต็มรูปแบบ (Comprehensive FTA) ซึ่งจะรวมเรื่องการเปิดเสรีการค้าสินค้า การค้าบริการ การลงทุน และความร่วมมือทางเศรษฐกิจเข้าไว้ในความตกลงฉบับเดียวกัน

แผนการเจรจา

กำหนดเป้าหมายให้สรุปผลการจัดทำเขตการค้าเสรี ไทย - อินเดีย ภายในเดือนมิถุนายน 2555 เพื่อดำเนินการให้ความตกลงมีผลในทางปฏิบัติภายในเดือนกันยายน 2555

ข้อมูล ณ วันที่ 24 สิงหาคม 2555
ที่มา กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์

อินเดียเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่กว่า 3,500 ปี โดยเริ่มจากชาวดราวิเดียน (Dravidian) อพยพจากบริเวณประเทศปากีสถานเข้ามาสู่ลุ่มน้ำคงคาเกอน ต่อมาชาวอารยัน (Aryan) ได้อพยพมาจากตอนใต้ของรัสเซีย ขั้วไล่ชนชาวดราวิเดียนให้ถอยลงไปทางใต้ (ปัจจุบันคือ รัฐทมิฬนาฑูเกราลา รัฐกรณาฏกะ และศรีลังกา) โดยตั้งถิ่นฐานอยู่แถบลุ่มน้ำคงคาแทน

ต่อมาได้มีการผสมผสานกลมกลืนกัน ของทั้งสองอารยธรรมเกิดเป็นอารยธรรมฮินดู ที่มีความคงทนต่อเนื่องมาจนถึงทุกวันนี้ เช่น ศาสนาฮินดู ภาษาสันสกฤต และระบบชั้นวรรณะ อารยธรรมอารยันหรือฮินดูรุ่งเรืองมาจนถึงราวคริสต์ศตวรรษที่ 12 (แต่มีระยะหนึ่งที่อารยธรรมพุทธรุ่งเรืองในอินเดีย คือ ตั้งแต่พุทธกาลถึงราว 3 ศตวรรษก่อนคริสต์ศักราช ในสมัยพระเจ้าอโศกมหาราช)

ในคริสต์ศตวรรษที่ 8 อารยธรรมอิสลามได้เริ่มขยายอิทธิพลเข้ามาในอินเดีย โดยพ่อค้ามุสลิมจากตะวันออกกลาง และจักรวรรดิอาหรับได้ส่งกองทัพมาโจมตีแคว้นซินด์ (ปัจจุบันอยู่ในปากีสถาน) จักรวรรดิที่มีความยิ่งใหญ่ในสมัยนั้น คือ จักรวรรดิโมกุล ในคริสต์ศตวรรษที่ 16-18 ซึ่งเป็นสมัยที่มีการแพร่ขยายอิทธิพลวัฒนธรรมโมกุลอย่างกว้างขวาง ทั้ง

ในด้านการปกครอง ภาษา ศิลปะ สถาปัตยกรรม วัฒนธรรม และศาสนาอิสลาม

อย่างไรก็ดี ในสมัยของพระเจ้าออรังเซ็บ (Aurangzeb) ซึ่งเป็นผู้เคร่งศาสนาอิสลาม ได้ออกกฎหมายที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างชาวฮินดูและมุสลิม (เช่น จับผู้ต่อต้านไปดัมทั้งเป็น) จึงเป็นเหตุให้ชาวอินเดียต่อต้านอำนาจของจักรวรรดิ

เมื่อสิ้นอำนาจของพระเจ้าออรังเซ็บในปี 2250 จักรวรรดิโมกุลก็ค่อยๆ แตกแยก เกิดการรบกันเองเพื่อแย่งชิงอำนาจและเสื่อมลง เป็นโอกาสให้อังกฤษเข้ามามีอำนาจแทนที่ ซึ่งอังกฤษเริ่มเข้าไปมีอิทธิพลในอนุทวีปตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 เพื่อค้าขายพร้อมๆ กับครอบครองดินแดน และแทรกแซงการเมืองท้องถิ่น

จนกระทั่งอินเดียตกอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษ ในปี 2420 โดยมีสมเด็จพระราชินีวิกตอเรียแห่งอังกฤษ ทรงดำรงตำแหน่งสมเด็จพระเจ้าจักรพรรดินีแห่งอินเดีย หลังจากการรณรงค์ต่อสู้กับการปกครองของอังกฤษมาเป็นเวลานาน ภายใต้การนำของท่านมหาตมะคานธี อินเดียจึงได้รับเอกราช และร่วมเป็นสมาชิกอยู่ภายใต้เครือจักรภพ เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2490 โดยยังมีพระมหากษัตริย์ของอังกฤษเป็นประมุข ซึ่งทรงแต่งตั้งข้าหลวงใหญ่เป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดินแทนพระองค์

ต่อมาในวันที่ 26 มกราคม 2493 ได้มีการสถาปนาสาธารณรัฐอินเดีย โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ และนายเยวาทะราล เนห์รู (Jawaharlal Nehru) ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนแรกของอินเดีย

ในช่วงหลังจากได้รับเอกราชอินเดีย มีข้อพิพาทกับต่างประเทศหลายกรณี อาทิ ในเดือนธันวาคม 2504 กองทัพอินเดียเข้ายึดครองดินแดนอาณานิคมของโปรตุเกส ได้แก่ กัว ดามัน และดิว ในเดือนตุลาคม 2505 มีข้อพิพาทกับจีนเรื่องพรมแดน ซึ่งนำไปสู่การทำสงคราม

นอกจากนี้ อินเดียยังมีสงครามกับปากีสถานถึง 3 ครั้ง คือ ในปี 2490 และ 2508 โดยมีสาเหตุจากปัญหาความขัดแย้งเหนือดินแดนแคชเมียร์ และแคชเมียร์ (ปัจจุบันทั้งสองฝ่ายก็ยังคงอ้างสิทธิ์ในแคชเมียร์ทั้งสองเหมือนกัน) และในปี 2514 อินเดียช่วยปากีสถานตะวันออกทำสงครามกับปากีสถานและ

ได้รับชัยชนะ ทำให้เกิดการแบ่งแยกปากีสถานตะวันออกเป็นอิสระจากปากีสถาน จึงเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นประเทศบังกลาเทศ

การลงทุนในไทยของอินเดีย

ไทยและอินเดียมีความผูกพันกันอย่างใกล้ชิดทั้งด้านศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ไทยเป็นหนึ่งในประเทศแรกๆ ที่ได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับอินเดียเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2490 ก่อนหน้าที่อินเดียจะได้รับเอกราชจากอังกฤษเพียง 15 วัน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความสัมพันธ์ทางการทูตจะเริ่มตื้นมาอย่างแน่นแฟ้น แต่ไทย และอินเดีย ก็ต้องยุติความสัมพันธ์ไประยะหนึ่ง ในช่วงสงครามเย็นสมัยที่นางอินทรา คานธี เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะขณะนั้นอินเดียมีความใกล้ชิดกับสหภาพโซเวียต โดยที่ไทยเป็นสมาชิก SEATO ใกล้ชิดกับสหรัฐฯ และเป็นพันธมิตรกับปากีสถาน จึงมีความไม่ไว้วางใจต่อกันและกัน

จนกระทั่งยุคสิ้นสุดสงครามเย็นในปี 2533 ไทยกับอินเดียจึงเริ่มกระชับความสัมพันธ์ โดยไทยได้ริเริ่มนโยบาย “มุ่งตะวันตก” (Look West Policy) โดยมุ่งที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาคเอเชียใต้ ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินนโยบาย “มุ่งตะวันออก” (Look East Policy) ของอินเดีย ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือไทย - อินเดีย และประเทศในเอเชียตะวันออกในทุกมิติ ความสัมพันธ์ ไทย - อินเดีย จึงเริ่มใกล้ชิดขึ้น และขยายไปอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และความสัมพันธ์ระดับประชาชน

“โครงการลงทุนโดยตรง
ของอินเดียที่ได้รับการส่งเสริมฯ จากบีโอไอ
มีจำนวนกว่า 170 โครงการ
คิดเป็นมูลค่าการลงทุน
ประมาณ 75,000 ล้านบาท

”

หากพิจารณาเฉพาะในส่วนการลงทุนของอินเดียในไทย นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งบีโอไอเมื่อ 46 ปีก่อน จนถึงปัจจุบัน โครงการลงทุนโดยตรงของอินเดีย ที่ได้รับการส่งเสริมฯ มีจำนวนกว่า 170 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนประมาณ 75,000 ล้านบาท มีการจ้างงานมากกว่า 20,000 ตำแหน่ง โดยอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโครงการลงทุนมากที่สุด คือ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาหกรรมเบา เช่น เครื่องประดับ และอุตสาหกรรมสิ่งทอ

อย่างไรก็ตาม ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งรวมทั้งชิ้นส่วนยานยนต์ และอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโครงการขอรับการส่งเสริมฯ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ของกลุ่มทาทา

ดังนั้น การชักจูงการลงทุนจากอินเดียของบีโอไอในช่วงหลัง จึงเน้นชักจูงการลงทุนที่อินเดีย และไทยมีจุดมุ่งหมายจะเติบโตไปในแนวทางเดียวกันคือ การลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ ซอฟต์แวร์ และเคมีภัณฑ์

เจาะลึก 3 กลุ่มยักษ์ใหญ่อินเดียในไทย

อินเดียมีบริษัทระดับโลกที่มีมูลค่าการลงทุนสูงในไทยหลายโครงการ แต่ผู้เขียนจะขอนำมาแนะนำให้ท่านผู้อ่านได้รู้จัก 3 ราย

รายแรกคือ บริษัท Aditya Birla Chemicals (Thailand) จำกัด ซึ่งเป็นผู้ผลิตเคมีภัณฑ์ที่สำคัญรายหนึ่งในประเทศไทย

“กลุ่ม Aditya Birla ให้ความสำคัญกับประเทศไทย ในฐานะฐานการผลิต นอกประเทศอินเดียเป็นอันดับหนึ่ง”

โดยมีการผลิตเคมีภัณฑ์ 5 กลุ่มหลัก คือ กลุ่ม chlor-alkali กลุ่ม epichlorohydrin กลุ่ม epoxy resins กลุ่ม phosphates และ กลุ่ม sulphites

นอกจากนั้น ยังมีบริษัทในเครือ Birla Chemicals (Thailand) ที่สำคัญอีก 2 บริษัทคือ บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2517 เพื่อดำเนินธุรกิจผลิตเส้นใยประดิษฐ์เรยอน (VSF) เริ่มทำการผลิตเชิงพาณิชย์เมื่อวันที่ 14 กันยายน 2519 โรงงานของบริษัทฯ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ในจังหวัดอ่างทอง บนเนื้อที่กว่า 156 ไร่ กระบวนการผลิตได้รับการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรม ISO 9002 และ ISO 14001 นอกจากนี้ยังได้รับรางวัล TPM Excellence Award จาก JIPM ประเทศญี่ปุ่นอีกด้วย

ผลิตภัณฑ์ของบริษัทฯ ภายใต้ตราสินค้า ‘Birla Cellulose’ ประกอบด้วย เส้นใยหลายชนิดซึ่งมีคุณสมบัติต่างๆ เช่น สัมผัสนุ่มสบาย ดูดซับความชื้นสูง ย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ และมีรูปแบบที่ทันสมัย เส้นใยเหล่านี้สามารถนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น เครื่องนุ่งห่ม ของแต่งบ้าน เครื่องประดับ โคมไฟ ฝาสำหรับเซตทำความสะอาด ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในโรงพยาบาล รวมทั้งได้มีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เส้นใยพิเศษแบบใหม่ที่เรียกว่า “เบอร์ล่าโมดัล” ซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างดีสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องแต่งกายตามแฟชั่นด้วย

ส่วนบริษัทในเครือ Birla Chemicals (Thailand) คือ บริษัท ไทยคาร์บอนแบล็ค จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้นำการผลิตคาร์บอนแบล็คของไทยและเอเชียด้วย

การลงทุนของเครือเบอร์ล่าในประเทศไทยทั้งหมด มีโครงการลงทุนมากกว่า 20 โครงการ มูลค่ามากกว่า 30,000 ล้านบาท มีพื้นที่ตั้งโรงงานกระจายอยู่หลายจังหวัด ได้แก่ อ่างทอง สระบุรี พระนครศรีอยุธยา และระยอง โครงการส่วนใหญ่ที่ลงทุนในประเทศไทย เป็นการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีผลิตน้อยรายและใช้วัตถุดิบในประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่

ผู้บริหารของ Aditya Birla Group ได้กล่าวว่า Aditya Birla Group ให้ความสำคัญกับประเทศไทย ในฐานะฐานการผลิตนอกประเทศอินเดียเป็นอันดับหนึ่ง และยังเห็นว่าประเทศไทยยังคงเป็นประเทศที่ดีที่สุดสำหรับการลงทุนในกลุ่มอาเซียน ซึ่งพิสูจน์ได้จากการลงทุนของบริษัทฯ ที่มีอยู่เสมอ และในอนาคตก็ยังคงมีการลงทุนเพิ่มเติมอย่างแน่นอน

“กลุ่มบริษัท อินโดรามา เป็นหนึ่งในผู้ผลิตโพลีเอสเตอร์ ที่มีห่วงโซ่การผลิตแบบครบวงจร รายใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก”

อินโดรามากรุ๊ป ผู้ผลิตโพลีเอสเตอร์ และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง โพลีเอสเตอร์รายใหญ่ของไทย

บริษัทขนาดใหญ่ของอินเดียที่มีการลงทุนในไทย รายที่สองคือ กลุ่มอินโดรามา ซึ่งมีบริษัทอยู่ในเครือหลายบริษัท เช่น บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน) บริษัท อินโดรามา โพลีเอสเตอร์ จำกัด บริษัท อินโดรามา โพลีเมอร์ จำกัด (มหาชน) และ บริษัท เท็คพอร์ม จำกัด

กลุ่มบริษัทอินโดรามา เป็นหนึ่งในผู้ผลิตโพลีเอสเตอร์ที่มีห่วงโซ่การผลิตแบบครบวงจรรายใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก และเป็นบริษัทชั้นนำในการผลิตเส้นด้ายขนสัตว์ระดับโลก โดยมีผลิตภัณฑ์หลายรูปแบบ เช่น อาหาร เครื่องดื่ม อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้าน ของใช้ส่วนตัว ผลิตภัณฑ์เพื่อดูแลสุขภาพ ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับรถยนต์ สิ่งทอ และการอุตสาหกรรม

จากข้อมูลที่เปิดเผยต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เครืออินโดรามาในประเทศไทยมีรายได้ในปี 2554 รวม 186,000 ล้านบาท หรือ 6.1 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ มีการจ้างงานมากกว่า 9,000 คน มีสถานประกอบการรวม 39 แห่ง สำหรับการลงทุน มีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ มากกว่า 35 โครงการ มูลค่าการลงทุนประมาณ 4 หมื่นล้านบาท

“แต่ที่ถือว่าเป็นความสำเร็จร่วม
คือ การติดตามเข้ามาลงทุน
ในกลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ของกลุ่มผู้ผลิต
ชิ้นส่วนยานยนต์ของทาทา
ในอินเดียมากกว่า 10 โครงการ”

ทาทากริป ผู้นำยานยนต์ประหยัดพลังงาน ทางเลือกในประเทศไทย

ทาทา มอเตอร์ส เป็นหนึ่งในธุรกิจของ ทาทา กริป ที่มีเครือข่ายกิจการทั่วโลก ทาทาถือเป็นผู้ผลิตรถโดยสารที่ใหญ่ที่สุดอันดับสองของโลก และเป็นผู้ผลิตรถเพื่อการพาณิชย์ขนาดกลาง ที่ใหญ่เป็นอันดับที่สี่ของโลก ปัจจุบันรถของ ทาทา กว่าล้านคันถูกใช้งานอยู่บนท้องถนนในหลายๆ ประเทศทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นรถยนต์ รถโดยสาร รถบรรทุก หรือรถเพื่อการพาณิชย์ ต่างได้รับการยอมรับในภูมิภาคยุโรป แอฟริกา ตะวันออกกลาง เอเชียอาคเนย์ และออสเตรเลีย เป็นต้น

ทาทา กริป เล็งเห็นถึงศักยภาพในการผลิตยานยนต์ของไทย โดยเฉพาะการผลิตรถกระบะ 1 ตัน หรือที่เรามักเรียกว่า “รถปิกอัพ” จึงได้มีการลงทุนในประเทศไทย โดยการร่วมทุนระหว่าง บริษัท ธนบุรี ประกอบรถยนต์ จำกัด และ ทาทา มอเตอร์ส เพื่อก่อตั้งบริษัท ทาทา มอเตอร์ส (ประเทศไทย) จำกัด เพื่อผลิตและขยายตลาดรถของ ทาทา ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเน้นการผลิตเฉพาะรถปิกอัพ

ทาทา ได้ดำเนินธุรกิจผลิตรถยนต์ในไทยตั้งแต่ต้นปี 2551 โดยเป็นฐานการผลิตรถปิกอัพ ซึ่งภายหลังการเปิดตัวรถรุ่นแรกไปได้ด้วยดี ทาทา ได้มีการเปิดตัวรถปิกอัพอีกรุ่นเมื่อปลายปี 2551 เป็นรถปิกอัพที่ใช้ก๊าซซีเอ็นจี ประกอบสำเร็จจากโรงงานเป็นรายแรกของประเทศไทย และบริษัทฯ ได้กำหนดตำแหน่งของตัวเองว่า จะเป็นผู้นำยานยนต์ประหยัดพลังงานทางเลือกในประเทศไทย

ถึงแม้ว่า การลงทุนของทาทาในประเทศไทย ยังมีมูลค่าไม่สูงมากนัก คือ ประมาณ 1,300 ล้านบาท แต่ถือว่าเป็นการบุกเบิกการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ในไทย ที่ถือว่า

เป็นความสำเร็จร่วม การตามเข้ามาลงทุนในกลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ ของกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ของทาทาในอินเดีย มากกว่า 10 โครงการ และในอนาคตคาดว่าจะมีการลงทุนเพิ่มเติมอีกทั้งในส่วนของตัวเอง และกลุ่มผู้ผลิตชิ้นส่วนของทาทาด้วย

จากความสัมพันธ์ที่มีมาอย่างยาวนานนับเป็นพันปีระหว่างไทย และอินเดีย ที่เริ่มจากความสัมพันธ์ทางด้านศาสนา จนมาถึงความสัมพันธ์ด้านการเมือง ที่ไทยถือว่าเป็นกลุ่มประเทศแรกๆ ที่ได้รับรองการประกาศเอกราชของอินเดีย จนมาถึงความสัมพันธ์ด้านการลงทุนที่มีมาอย่างยาวนานเกือบ 40 ปี ที่เริ่มจากกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอ เส้นใย และเคมีภัณฑ์ ที่อินเดียมีความชำนาญเป็นพิเศษ จนล่าสุดมีการขยายการลงทุนไปสู่อุตสาหกรรมอื่นมากขึ้น เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ เป็นต้น

สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นสิ่งที่ยืนยันเป็นอย่างดีว่าสัมพันธ์ที่ดีระหว่างไทยและอินเดีย ทั้งทางด้านวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการลงทุนนั้นมีเคยเสื่อมคลายไปตามกาลเวลา

“ จากความสัมพันธ์
ที่มีมาอย่างยาวนาน
นับเป็นพันปีระหว่างไทย และอินเดีย
ที่เริ่มจากความสัมพันธ์ทางศาสนา การเมือง
จนมาถึงความสัมพันธ์
ด้านการลงทุน ”

ททท. มุ่งเพิ่มรายได้ ตลาดอินเดียในไทย

ประเทศอินเดียนับเป็นตลาดท่องเที่ยวขนาดใหญ่ ที่ประเทศต่างๆ ทั่วโลกต่างจับตามอง เนื่องจากอินเดียเป็นประเทศที่มีพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจดี มีจำนวนประชากรกว่า 1,200 ล้านคน โดยมีประชากรที่มีพาสปอร์ตพร้อมเดินทางถึง 25 ล้านคน

นางรัฐจวน ทองรุต ผู้อำนวยการสำนักงานนิวเดลีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กล่าวว่า ในปี 2556 ประเทศไทยตั้งเป้าจำนวนนักท่องเที่ยวอินเดียเพิ่มขึ้นเป็น 1.07 ล้านคน พร้อมกับการขยายฐานค่าใช้จ่ายต่อคนต่อครั้งจาก 33,000 บาท เป็น 35,000 บาท โดยเน้นกลยุทธ์เจาะกลุ่มตลาดฐานหลักดั้งเดิม และเพิ่มโอกาสขยายฐานลูกค้าใหม่ในระดับบน

ซึ่งค่าใช้จ่ายในกลุ่มนี้จะสูงกว่ากลุ่มทั่วไปถึง 4 เท่า (กลุ่มทั่วไปจะใช้จ่ายโดยเฉลี่ย 4,900 บาทต่อวัน)

ปัจจุบันมีประเทศคู่แข่งสำคัญ เริ่มเข้ามาเจาะตลาดนี้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านอย่าง มาเลเซีย รวมถึงมอริเชียส และมัลดีฟส์ ซึ่งตั้งอยู่ในมหาสมุทรอินเดีย แต่ถ้าวเปรียบเทียบกันแล้วไทยยังมีความได้เปรียบทั้ง 3 ประเทศใน 3 ประการหลักๆ คือ

ประการแรก ความคุ้มค่าต้องบประมาณที่ใช้จ่าย

ประการที่สอง เอกลักษณ์ความเป็นไทยทั้งด้านสินค้าและบริการ

ประการที่สาม ความหลากหลายในการตอบสนองความต้องการของคู่แต่งงาน ที่สามารถดำเนินการให้ได้ทุกอย่างตามต้องการ ไม่ว่าจะจัดงานอสังการในระดับใดก็ตาม

“ มุ่งเป้าหมายไปที่
นักท่องเที่ยว 4 กลุ่ม คือ
คู่แต่งงาน นักกอล์ฟ กลุ่มสตรี
เยาวชนและคนรุ่นใหม่ ”

ในการนี้ ททท. มุ่งเป้าหมายไปที่นักท่องเที่ยว 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มแรกคือ คู่แต่งงาน โดยจะต้องรักษาตำแหน่งผู้นำตลาดด้านนี้ไว้อย่างเหนียวแน่น เนื่องจาก ททท. เป็นรายแรกที่รุกตลาดด้านนี้มานานกว่า 10 ปีแล้ว พร้อมประเมินเป้าหมายที่จะเติบโตอย่างต่อเนื่องอีกร้อยละ 5 จากจำนวนคู่แต่งงาน 100 คู่ ในปี 2555 นับตั้งแต่เดือนมกราคมที่ผ่านมาได้มีการยืนยันจัดงานแล้วกว่า 50 คู่ คิดเป็นแพ็คเกจผู้มาร่วมงาน 12,000 แพ็คเกจ

อย่างไรก็ตาม หากเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายการจัดงานแต่งงานในประเทศไทยกับมาเลเซีย พบว่าค่าใช้จ่ายในไทยมีราคาถูกกว่าร้อยละ 20 และถูกกว่ามาเลเซียถึงร้อยละ 40 ส่วนการจัดงานในมัลดีฟส์ยังมีข้อจำกัดด้านขนาดของสถานที่ ซึ่งรับได้เฉพาะกลุ่มเล็กๆ ที่มีจำนวนแขกไม่มาก เช่น งานฉลองครบรอบแต่งงาน

“จุดหมายที่อยู่ในความนิยมของการจัดงานแต่งงานคือ กรุงเทพฯ พัทยา หัวหิน และภูเก็ต”

ขณะเดียวกันศักยภาพของตลาดนี้ ยังสามารถส่งเสริมได้อีกมาก เนื่องจากประเทศอินเดียมีขนาดใหญ่มาก โดยมีมากกว่า 20 รัฐ และทุกๆ ปีก็จะมีคู่แต่งงานใหม่ที่สนใจจัดงานแต่งงานที่เมืองไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย ททท. จะส่งเสริมตลาดด้วยการจัดทริปนำกลุ่มผู้วางแผนจัดงานแต่งงาน หรือเวดดิ้งแพลนเนอร์ เข้ามาดูสถานที่ในประเทศไทยปีละ 2 - 3 กลุ่ม ซึ่งจุดหมายที่อยู่ในความนิยมของการจัดงานแต่งงานคือ กรุงเทพฯ พัทยา หัวหิน และภูเก็ต

กลุ่มที่สอง คือ นักกอล์ฟ โดยกีฬากอล์ฟนับเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและกำลังมาแรงสำหรับกลุ่มนักธุรกิจระดับสูงในอินเดีย ซึ่งมีนักกอล์ฟจำนวนกว่า 3 แสนคนทั่วประเทศ แต่ปัจจุบันสนามกอล์ฟของอินเดียมีเพียง 150 สนาม จึงทำให้ต้องประสบปัญหาขาดแคลนสนามเล่นกอล์ฟ และค่ากรีนฟีก็มีราคาสูง สนามกอล์ฟส่วนใหญ่เปิดรับเฉพาะระบบสมาชิก และต้องรอคิวนาน

จึงทำให้มีลูกค้านิยมเดินทางมาเล่นกอล์ฟในประเทศไทย

ช่วงสุดสัปดาห์เป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีสนามรองรับที่หลากหลายให้เลือกเล่นทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด ที่สำคัญสามารถเล่นได้ทันที นอกจากนั้นยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ สำหรับการพักผ่อนภายในทริปเดียว ซึ่งกลุ่มกีฬาอล์ฟมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าตลาดทั่วไปประมาณ 2 เท่า

กลุ่มที่สาม คือ กลุ่มสตรีหรือกลุ่มภรรยา นักธุรกิจ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภรรยาเศรษฐีชาวอินเดีย ถือเป็นตลาดใหม่ที่ ททท. หันมาให้ความสนใจอย่างจริงจังนับตั้งแต่เดือนมกราคม 2555 เป็นต้นมา ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ให้ไทยเป็น “Woman Friendly Destination” ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่า ในอินเดียจะมีกลุ่มแม่บ้านแต่ละกลุ่มนิยมเข้ามาทำกิจกรรมสังสรรค์สัปดาห์ละครั้ง ตามร้านอาหารระดับหรูหรานับว่ากลุ่มนี้มีกำลังซื้อระดับสูง และมีอำนาจในการตัดสินใจจ่ายสูง รวมถึงมีเวลาว่างสำหรับการเดินทางต่างประเทศ

ททท. จึงมีแนวคิดที่จะจับคู่กับการนำเสนอสินค้าเชิงสุขภาพความงาม เช่น สปา บริการเสริมความงาม ควบคู่ไปกับกิจกรรมช้อปปิ้งที่เป็นจุดขายหลักของไทยมานาน สำหรับวิธีการส่งเสริมตลาดที่วางไว้ระดับแรกคือ การเชิญคนดังระดับ “บอลลิวูด” มาท่องเที่ยว และทำกิจกรรมความงามในไทย เพื่อนำไปเผยแพร่ผ่านนิตยสารผู้หญิงและแฟชั่น จากนั้นก็หาพันธมิตรสปาในไทยมาร่วมนำเสนอคู่มือของส่วนลดในนิตยสาร เพื่อโปรโมทให้คนที่สนใจนำมาใช้ที่เมืองไทย

นอกจากนั้น ก็มีการเตรียมเจาะตลาดโดยตรงด้วยการไปติดต่อกับร้านอาหารที่ผู้หญิงอินเดียนิยมไปสังสรรค์ เพื่อจัดทำโปรโมชั่นร่วมกัน ขณะนี้มีประเทศคู่แข่งอย่างมาเลเซีย และแอฟริกาใต้เริ่มหันมาบุกตลาดนี้แล้วเช่นกัน

กลุ่มสุดท้ายคือ เยาวชนและคนรุ่นใหม่ เป็นกลุ่มที่เริ่มมีรายได้จากการทำงาน ซึ่งถือเป็นกลยุทธ์รักษาสถานตลาด

นักท่องเที่ยวทั่วไป เนื่องจากประชากรอินเดียกว่าร้อยละ 50 มีอายุต่ำกว่า 35 ปี ดังนั้นเมื่อเริ่มมีเงินเดือนก็พร้อมที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ และกลุ่มนี้ยังเป็นกลุ่มที่เข้าถึงเทคโนโลยีและโลกออนไลน์ เพื่อใช้ในการสืบค้นข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างดี รวมทั้งมีศักยภาพในการเป็นนักเดินทางครั้งแรก

(First Visitors) ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายให้เพิ่มฐานลูกค้ากลุ่มนี้เพื่อตอบสนองนโยบายการเพิ่มรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้ได้ 2 ล้านล้านบาทภายในปี 2558

สำหรับโครงการที่จะดำเนินการเพื่อเข้าสู่ตลาดทางด้านนี้คือ การจัดแคมเปญ “Bindaas Thaitand” ด้วยการโปรโมทผ่านเว็บไซต์บอลลี่วูด โดยการร่วมมือกับบริษัทนำเที่ยว 4 – 5 บริษัท นำเสนอขายแพ็คเกจบนเว็บไซต์ดังกล่าวแบบฮาร์ดเซล เนื่องจากวัยรุ่นหนุ่มสาวจะเป็นวัยที่มักจะติดตามผลงานของศิลปินดาราสาวที่ชื่นชอบอย่างต่อเนื่องและคล้อยตาม

นอกจากนี้ อาจจะมีการเข้าไปติดต่อกับสถาบันการศึกษาในอินเดีย เพื่อให้เลือกประเทศไทยเป็นสถานที่ศึกษาของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งจะทำให้ได้กลุ่มเดินทางนี้ประมาณ 40 – 50 คนต่อครั้ง ถือเป็นการสร้างพื้นฐานให้การท่องเที่ยวไทยเป็นที่รู้จักในวงกว้างต่อไป

แผนปี 2556 มุ่งเพิ่มรายได้ และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

:: นายสุรพล เสวตเศรษฐี
ผู้อำนวยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

นายสุรพล เสวตเศรษฐี ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เปิดเผยถึงแผนการตลาดของ ททท. ในปี 2556 ว่ายึดหลักการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 2 ล้านล้านบาทในปี 2558 เป็นกรอบในการดำเนินงานตามที่รัฐบาลได้ตั้งไว้ โดยตั้งเป้าจะทำให้มีรายได้ถึง 1.41 ล้านล้านบาท แบ่งเป็นรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 9.66 แสนล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 13 และคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวประมาณ 22 ล้านคน

ส่วนนักท่องเที่ยวคนไทยตั้งเป้าจะมีรายได้ประมาณ 4.53 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6 โดยจะมีคนไทยเดินทางท่องเที่ยวประมาณ 107 ล้านครั้ง ทั้งนี้หัวใจสำคัญของแผนปฏิบัติการคือ รายได้ก้าวกระโดด ด้วยวิถีไทย

“ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวตลาดคุณภาพ
หรือตลาดบน
เพื่อยกระดับประเทศไทยสู่ความเป็น
Quality Destination
โดยนำเสนอความเป็นไทย (Thainess)
เป็นจุดขายสำคัญ ”

โดยมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวตลาดคุณภาพ หรือตลาดบน ทั้งนี้เพื่อยกระดับประเทศไทยสู่ความเป็น Quality Destination เพื่อลบภาพลักษณ์การเป็น Value For Money โดยนำเสนอความเป็นไทย (Thainess) มาเป็นจุดขายสำคัญ เพื่อต่อยอด

เอกลักษณ์ที่โดดเด่นทั้งรอยยิ้ม และวิถีชีวิตของคนไทย ซึ่งหมายถึง Friendliness, Freedom and Fun ที่มีความแตกต่างจากคู่แข่ง และไม่มีใครเหมือนให้กับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุน และยกระดับให้ทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยให้มุ่งสู่ ความเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

สำหรับกลยุทธ์ด้านการตลาดต่างประเทศนั้น จะเน้น ใน 4 กลยุทธ์ดังนี้

1. กลยุทธ์การสร้างความโดดเด่นแตกต่างให้กับแบรนด์ ด้วยแผนงานยกระดับ และเสริมสร้างภาพลักษณ์ ประเทศไทย
2. กลยุทธ์การขยายตลาดกลุ่มคุณภาพในตลาดระดับ บนและกลุ่มความสนใจพิเศษ
3. กลยุทธ์การขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวกลุ่ม Mainstream ที่เดินทางมาเป็นครั้งแรก และกลุ่ม เดินทางซ้ำ
4. ส่งเสริมการตลาดออนไลน์

ส่วนตลาดในประเทศ ได้กำหนดไว้ 4 กลยุทธ์ เช่นเดียวกัน ได้แก่

1. สร้างกระแสให้เกิดการท่องเที่ยว
2. สร้างการรับรู้เอกลักษณ์ของภูมิภาค
3. พัฒนาการขายผ่านเครือข่ายภาคี
4. สร้างการเรียนรู้จากประสบการณ์ท่องเที่ยว

ในส่วนของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ตลาด ต่างประเทศ ยังคงสื่อสารผ่านแคมเปญ Amazing Thailand Always Amazes You เพื่อนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีของไทย สร้างการรับรู้ถึงจุดขายของประเทศที่โดดเด่น และแตกต่าง เหนือคู่แข่ง ส่วนตลาดในประเทศยังคงสานต่อแนวคิด **เที่ยวหัวใจใหม่ เมืองไทยยั่งยืน** ที่มุ่งสร้างกระแสให้การท่องเที่ยว เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการแพร่ข้อมูล แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ

ที่มาข้อมูล :: หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฐานเศรษฐกิจ และคมชัดลึก

ไทย จุดหมายปลายทางท่องเที่ยว ของชาวอินเดีย

ประเทศไทยได้รับการโหวตจากนักท่องเที่ยวชาวอินเดียให้เป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวที่คุ้มค่าที่สุด ได้รับรางวัล The Best Destination for Value 2012 จากการสำรวจของนิตยสารชื่อดังระดับโลกอย่าง Lonely Planet India

หลังจากที่เคยได้รับการโหวตให้เป็นจุดหมายปลายทางที่ดีที่สุด สำหรับการจัดงานแต่งงาน และได้รับรางวัล The Best Destination for Wedding 2011 เมื่อปี 2554 จากการสำรวจของนิตยสารชื่อดังระดับโลกเช่นกันคือ Travel & Leisure Magazine

“ อินเดีย
ให้ความนิยมชมชอบประเทศไทย
คนไทย สินค้าไทย
และทุกๆ อย่างที่เป็นไทย ”

จะมีประเทศใดในโลกนี้ที่ **ความเป็นไทย** ได้รับความนิยมและยอมรับนับถือจากประชาชนของประเทศนั้นเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ไม่รวมประเทศเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย ก็เห็นจะมีอินเดียที่ให้ความนิยมชมชอบประเทศไทย คนไทย สินค้าไทย และทุกๆ อย่างที่เป็นไทยอย่างเห็นได้ชัด

นายอดุลย์ โชตินิสากรณ์ ผู้อำนวยการอาวุโส สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ เมืองมุมไบ ได้เปิดเผยข้อมูลว่า เมื่อปี 2554 มีนักท่องเที่ยวชาวอินเดียเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยกว่า 910,000 คน และหากประเทศไทยไม่ประสบกับปัญหาอุทกภัยในช่วงปลายปี คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวชาวอินเดียเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเกิน 1 ล้านคน

“ ชาวอินเดียที่เดินทางท่องเที่ยว
ต่างประเทศในปี 2554
เดินทางมาประเทศไทยมากที่สุด ”

อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวชาวอินเดียกว่า 910,000 คน ที่เดินทางมาท่องเที่ยวเมื่อปี 2554 ก็เป็นจำนวนมากพอที่จะทำให้ประเทศไทย กลายเป็นประเทศจุดหมายปลายทางอันดับหนึ่งของนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่เดินทาง

ออกจากประเทศ เพื่อไปท่องเที่ยวในประเทศต่างๆ ทั่วโลก แชนหน้า
แชมป์เก่าอย่างสิงคโปร์ หรือกล่าวคือ ชาวอินเดียที่เดินทางไป
ท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2554 เดินทางมาท่องเที่ยวใน
ประเทศไทยจำนวนมากที่สุด

“ไม่เพียงแต่การท่องเที่ยวเท่านั้น
ที่ได้รับความนิยมจากชาวอินเดีย
ความเป็นไทย และสินค้า
ที่ผลิตในประเทศไทย
ยังได้รับการยอมรับเช่นกัน”

ไม่เพียงแต่การท่องเที่ยวเท่านั้น ที่ได้รับความนิยมจาก
ชาวอินเดีย ความเป็นไทย และสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยยัง
ได้รับการยอมรับจากผู้บริโภคชาวอินเดียเช่นกัน โดยเชื่อมั่น
อย่างสนิทใจว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ แตกต่างจากสินค้าของ
บางประเทศที่นิยมการลอกเลียนแบบ จำหน่ายในราคาถูกแต่
คุณภาพต่ำ ซึ่งผู้บริโภคชาวอินเดียจะไม่ให้การยอมรับในสินค้า
ชนิดนั้นๆ

ทั้งนี้หากได้ลองสังเกต จะพบว่าเป็นเรื่องปกติมาก ที่
จะเห็นนักท่องเที่ยวชาวอินเดียที่เดินทางกลับจากประเทศไทย
เกือบทุกราย มักจะหอบหิ้วสินค้าไทยติดไม้ติดมือกลับไปอินเดีย
คนละหลายๆ ชิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโทรทัศน์จอแบนนั้นเป็น
สินค้ายอดนิยมอันดับหนึ่ง ที่นักท่องเที่ยวชาวอินเดียทุกคนจะ
พลาดไม่ได้ ที่จะต้องซื้อติดตัวกลับประเทศ ซึ่งมีให้เห็นทุกเที่ยวบิน
หากคำนวณเป็นเม็ดเงินต่อปี ก็จะมีมูลค่ามหาศาล

นอกจากนี้ ความนิยมของผู้บริโภคชาวอินเดียที่มีต่อ
สินค้าไทย เห็นได้ชัดจากการจัดงาน Thailand Trade Show
ประจำปีในประเทศอินเดีย ซึ่งจัดโดยกรมส่งเสริมการส่งออก
กระทรวงพาณิชย์ ตามเมืองสำคัญๆ ในประเทศอินเดีย เช่น
เมืองมุมไบ เจนไน บังกาลอร์ และจันทิการ์ ซึ่งการจัดงาน
ดังกล่าวถือเป็นงานสำคัญประจำปีที่นักธุรกิจ และประชาชน
ชาวอินเดียต่างรอคอยที่จะได้มาเยี่ยมชมงาน รวมทั้งเพื่อเจรจา
ธุรกิจ และซื้อสินค้าไทยภายในงานนี้

ในปี 2555 งานแสดงสินค้า Thailand Trade Show
2012 เริ่มต้นขึ้นที่เมืองมุมไบ ระหว่างวันที่ 28 มิถุนายน – 1
กรกฎาคม 2555 ณ World Trade Centre ซึ่งเป็นการจัดงาน
ต่อเนื่องเป็นครั้งที่ 13 ลักษณะงานมีทั้งการเจรจาธุรกิจ
และจำหน่ายปลีก ทั้งนี้ได้มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับเจรจา
การค้าของผู้ประกอบการไทยกับผู้นำเข้าอินเดีย (Business
Matching) โดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ
เมืองมุมไบ ได้ดำเนินการนัดหมายให้ผู้ประกอบการไทยที่เข้าร่วม
งานเจรจาจับคู่ธุรกิจการค้า (ไทย - อินเดีย) ภายในงาน อีกทั้ง
จัดสรรพื้นที่สำหรับการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยบนเวที เพื่อ
เผยแพร่เอกลักษณ์ความเป็นไทย และสาธิตการทำอาหารไทย

“Thailand Trade Show
ถือเป็นงานสำคัญประจำปีที่นักธุรกิจ
และชาวอินเดียต่างรอคอย
ที่จะได้มาเยี่ยมชมงาน
เพื่อเจรจาธุรกิจ และซื้อสินค้าไทย”

สำหรับการจัดงานแสดงสินค้าในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และสร้างภาพลักษณ์สินค้า รวมถึงธุรกิจบริการของไทย ทั้งนี้เพื่อสร้างโอกาสให้กับผู้ประกอบการไทยในการขยายการค้า และการลงทุนในตลาดอินเดีย ซึ่งที่เมืองมุมไบ มีผู้ประกอบการไทยเข้าร่วมงานกว่า 89 บริษัท และหน่วยงานไทย ณ เมืองมุมไบอีก 4 หน่วยงานคือ สถานกงสุลใหญ่ ทพท. บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัท บางกอกแอร์เวย์ส จำกัด

สินค้าที่จัดแสดงภายในงาน ได้แก่ ของใช้ในครัวเรือน ดอกไม้ประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพและความงาม แพชั่น และเครื่องประดับ รองเท้า กระเป๋า สินค้าเสื้อผ้าแฟชั่น อาหาร และเครื่องดื่ม ของใช้ในสำนักงาน และผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก

ตลอดระยะเวลาการจัดงานทั้ง 4 วัน ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากนักธุรกิจ และประชาชนชาวอินเดียเข้าชมงาน เพื่อเจรจาธุรกิจ และเลือกซื้อสินค้าไทยอย่างล้นหลามกว่า 40,000 ราย แบ่งเป็นนักธุรกิจจำนวน 3,405 ราย และที่เหลือเป็นประชาชนทั่วไปที่ชื่นชอบสินค้าไทย แต่ยังไม่กล้าซื้อจากร้านค้าปลีกในอินเดียไม่ได้ ทำให้เกิดธุรกิจมูลค่ามหาศาล โดยมีมูลค่าการซื้อขายประมาณ 50 ล้านบาท และคาดว่าจะมีการสั่งซื้อภายใน 1 ปี เป็นมูลค่าประมาณ 135 ล้านบาท

สำหรับสินค้าที่มีศักยภาพ และได้รับความสนใจมาก คือ ของประดับตกแต่งบ้าน แฟชั่นและเครื่องประดับ ของใช้

ในครัวเรือน ดอกไม้ประดิษฐ์ สินค้าสุขภาพและความงาม อาหารและเครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก

ทั้งนี้สำนักงานส่งเสริมการค้า ได้เชิญ CEO และฝ่ายจัดซื้อสินค้าอาหารและของใช้ตกแต่งบ้านของบริษัท Reliance Retail Limited ซึ่งเป็นผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกสินค้าอุปโภคบริโภครายใหญ่ของอินเดีย โดยมีร้านค้าปลีกในเครือ Reliance จำหน่ายสินค้าอาหาร และของใช้ในบ้านประมาณ 1,200 สาขา ทั้งในรูปแบบของมินิมาร์ท ซูเปอร์มาร์เก็ต และไฮเปอร์มาร์เก็ต กระจายอยู่ในเมืองต่างๆ มากกว่า 100 เมืองทั่วประเทศอินเดีย และมีลูกค้าหมุนเวียนมากกว่า 100 ล้านรายในแต่ละปี ทั้งนี้บริษัทฯ ดังกล่าวให้ความสนใจในสินค้าอาหาร โดยเฉพาะสินค้าขนมขบเคี้ยวประเภทถั่ว และได้เชิญชวนให้ผู้ประกอบการไทยร่วมลงทุนในประเทศอินเดียด้วย

ในส่วนของการขายปลีกภายในงาน นับเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้สินค้าไทยเข้าถึงผู้บริโภคได้โดยตรง และเป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าไทยให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคชาวอินเดีย ในขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสที่ดีสำหรับผู้ประกอบการไทย ที่จะได้เรียนรู้พฤติกรรมของผู้บริโภคชาวอินเดีย เพื่อนำไปปรับปรุงสินค้า และกลยุทธ์เพื่อทำการตลาดในอินเดียต่อไป

สำหรับบรรยากาศในงาน Thailand Trade Show 2012 นั้น ทำให้เห็นได้ชัดว่านักธุรกิจและผู้บริโภคชาวอินเดียนิยมชมชอบ และชื่นชอบสินค้าไทยมากเพียงใด หลายๆ บริษัทจำหน่ายสินค้าเกือบหมดชุดหาตั้งแต่ 1 – 2 วันแรกของการจัดงาน ทำให้เจ้าหน้าที่จัดงานต้องแจ้งขอความร่วมมือให้เก็บตัวอย่างสินค้าไว้สำหรับการเจรจาธุรกิจในวันต่อไป ด้วย

“บริษัท Reliance Retail Limited
ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก
สินค้าอุปโภคบริโภคขนาดใหญ่ของอินเดีย
ให้ความสนใจในสินค้าแบบเบเกียว
และเชิญชวนผู้ประกอบการไทย
ร่วมลงทุนในประเทศอินเดีย”

แต่ที่ไม่น่าจะเป็นไปได้ ก็เป็นไปได้แล้วคือ ผู้ประกอบการไทยบางรายถูกผู้บริโภควิชาอินเดียนอนขอซื้อแม้กระทั่งถึงน้ำพลาสติกที่ใช้แล้วในวันสุดท้ายของงาน ด้วยเหตุผลเพียงว่าถึงดังกล่าวเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย ซึ่งผู้บริโภคมั่นใจว่าคุณภาพต้องดีกว่าสินค้านิตเดียวกันที่ผลิตในประเทศอินเดียอย่างแน่นอน

“ นักธุรกิจไทย
ควรจะหันมาให้ความสนใจ
และทำตลาดอินเดียอย่างจริงจัง ”

จะเห็นได้ว่า ผู้บริโภควิชาอินเดียนิยมบริโภคสินค้าไทยมาก ดังนั้นนักธุรกิจไทยก็ควรจะหันมาให้ความสนใจเรียนรู้ และทำความรู้จักตลาดอินเดียอย่างจริงจังให้มากขึ้น พร้อมทั้งเตรียมกลยุทธ์การทำการตลาดในอินเดียอย่างมืออาชีพ เนื่องจากยังมีโอกาสอีกมากที่รอนักธุรกิจไทยอยู่ แทนที่จะมุ่งไปแต่ตลาดอื่นๆ ที่ไม่ได้ให้ความสนใจสินค้าไทยด้วยความชื่นชม รวมถึงนิยมชมชอบอย่างเช่นตลาดอินเดีย

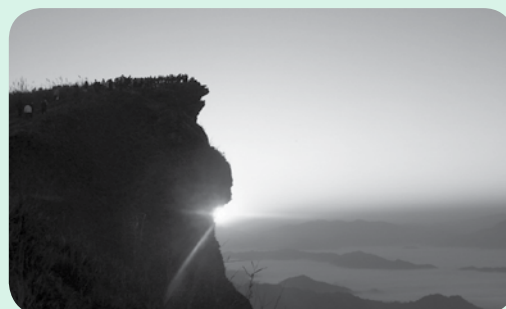
กลยุทธ์ปี 2556 ของ กกท. ทั้ง 5 ภูมิภาค

จากการที่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือ ททท. ได้นำเสนอความเป็นไทยมาเป็นจุดขายสำคัญ พร้อมส่งเสริมสนับสนุน และยกระดับให้ทิศทางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย มุ่งสู่ความเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพนั้น เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงได้กำหนดกลยุทธ์ทางด้านการตลาดของการท่องเที่ยว ทั้ง 5 ภูมิภาคดังนี้

นายสุภกิตต์ พลจันทร์ ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคเหนือเปิดเผยว่า จะดำเนินการส่งเสริมภาพลักษณ์ “วัฒนธรรมล้ำค่างามผืนป่าธรรมชาติ” โดยนำเสนอสินค้าหลัก อาทิ โครงการหลวงการท่องเที่ยวเชิงศาสนา และกิจกรรมชุมชน มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวทั่วไป และกลุ่มเฉพาะ อาทิ กลุ่มศาสนา กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มแรงงาน ทั้งนี้ตั้งเป้าจะมีนักท่องเที่ยวประมาณ 10.50 ล้านครั้ง สร้างรายได้ 6 หมื่นล้านบาท หรือขยายตัวร้อยละ 5

:: นายสุภกิตต์ พลจันทร์
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคเหนือ

ทางด้านนางพัฒน์มาศ วงศ์พัฒนศิริ ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กล่าวถึงแผนการตลาดของภาคอีสานในปี 2556 ว่า จะต่อยอดภาพลักษณ์ของอีสาน “แหล่งเรียนรู้ อู่อารยธรรม” รวมทั้งจะเสริมสร้างการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมกับประชาชนในพื้นที่ อาทิ การจัดงาน Amazing I - san Fair ให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการทดลองทำเทียนพรรษา ก่อนวันงานแห่เทียนพรรษา และในอนาคตจะผลักดันให้ผิตาโขง เป็นเทศกาลหน้าากานานาชาติ

นอกจากนี้ จะจัดทำโครงการอีสาน โกโก โดยร่วมกับทุกภาคส่วนส่งเสริมการท่องเที่ยวในอีสานทุกรูปแบบ ตั้งเป้าจะสร้างรายได้ประมาณ 4.2 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 และมีการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ 19 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2

:: นางพัฒน์มาศ วงศ์พัฒนศิริ
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนนายสมชาย ชมภูน้อย ผู้อำนวยการภูมิภาคกลาง เปิดเผยว่าจะต่อยอดโลแกน “เที่ยวหลากหลายสไตล์ภาคกลาง” อาทิ มนต์เสน่ห์ทะเลวัง เทียวท่องล่องวิถีชุมชน เทียวเมืองเก่าเล่าประวัติศาสตร์ พร้อมจะสร้างแบรนด์ท่องเที่ยวภาคกลาง โดยจะเสนอโครงการ Unseen 3 - 19 จังหวัด การจัดอีเวนท์ มาร์เก็ตติ้ง 12 เดือน ตั้งเป้าจะสร้าง

:: นายสมชาย ชมภูน้อย
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคกลาง

รายได้ประมาณ 2.25 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7 มีนักท่องเที่ยว 51.4 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 4

สำหรับนายบริสุทธ์ ประสพทรัพย์ ผู้อำนวยการภูมิภาคตะวันออก กล่าวว่า จะสร้างภาพลักษณ์ในธีม “มหัศจรรย์สี่ล้านตะวันออก สนุกสุดสใจ” โดยมีสินค้าใหม่มาแนะนำ คือ สวนน้ำ การตูนเน็ตเวิร์ก ตั้งเป้าจะมีนักท่องเที่ยว 15.9 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 สร้างรายได้ประมาณ 5.5 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 6

:: นายบริสุทธ์ ประสพทรัพย์
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคตะวันออก

ด้านนายปรเมศวร์ อมาตยกุล ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคใต้ เปิดเผยว่าจะมุ่งเน้นสร้างกระแสให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยวและสร้างการเรียนรู้ อาทิ โครงการชวนกันเที่ยวได้ 1 + 1 = 3 โครงการนครศรีดีดี เป็นต้น และตั้งเป้าจะสร้างรายได้ 7.1 หมื่นล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 เกิดการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ 10.8 ล้านครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 3

:: นายปรเมศวร์ อมาตยกุล
ผู้อำนวยการภูมิภาคภาคใต้

ที่มาข้อมูล :: หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฐานเศรษฐกิจ และคมชัดลึก

ภาพ :: http://www.unseentourthailand.com/pgallery/?module=gallery&action=info&cate_id=66&id=642&page=1

ภาพ :: <http://www.thai-tour.com/thai-tour/Central/nakornnayok/data/place/kaoyai/attraction.htm>

ภาพ :: <http://www.pixpros.net/forums/showthread.php?t=40683>

ภาพ :: http://board.trekkingthai.com/board/show.php?forum_id=34&topic_no=323244&topic_id=327990

กลยุทธ์ “กิโยติน” แนวทางปฏิรูปราชการ ของมาเลเซีย

เมื่อพูดถึงกิโยติน (Guillotine) เรามักนึกถึงเครื่องประหารชีวิตโดยใช้ใบมีดขนาดใหญ่หล่นลงมาตัดคอมนุษย์ให้ขาดออกจากกันโดยทันทีทันใด ซึ่งใช้กันแพร่หลายในช่วงปฏิวัติของฝรั่งเศส แต่หากพูดถึงกิโยตินทางบริหารรัฐกิจแล้ว จะหมายถึงกลยุทธ์ Guillotine Strategy ซึ่งยกเลิก หรือปรับปรุงกฎระเบียบราชการที่ล้าสมัยและไม่จำเป็นได้อย่างรวดเร็วและเด็ดขาด

:: บริการข้อมูลข่าวสารด้านการค้าต่างประเทศของ MATRADE ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านการค้าต่างประเทศของมาเลเซีย

“ปัญหาในการปฏิรูปกฎระเบียบราชการ
ที่ไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร
คือ มักดำเนินการจากล่างสู่บน
ให้หน่วยงานราชการเสนอขึ้นมาว่า
จะปรับปรุงหรือยกเลิกอะไรบ้าง
โดยพิจารณาเป็นแต่ละรายการไป”

ปัจจุบันปัญหาในการปฏิรูปกฎระเบียบราชการที่ไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควรในประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศไทยด้วยคือ มักดำเนินการจากล่างสู่บน ให้หน่วยงานราชการ หรือภาคธุรกิจเสนอขึ้นมาว่าจะปรับปรุงหรือยกเลิกอะไรบ้าง และให้พิสูจน์ให้ได้ว่าสมควรยกเลิกหรือปรับปรุงกฎระเบียบนั้นๆ โดยพิจารณาแต่ละรายการไป

ขณะที่หน่วยงานราชการต่างๆ มักจะพิจารณาข้อเสนอยกเลิกกฎระเบียบอย่างล่าช้า ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทำให้กฎระเบียบที่น่าจะถูกรับปรุง หรือยกเลิก ยังมีผลใช้บังคับต่อไป จนผู้เสนอให้เปลี่ยนแปลงต้องล้มเลิกความตั้งใจไปเอง

แต่กลยุทธ์แบบกิโยตินนับว่าแตกต่างออกไป โดยจะพิจารณากฎระเบียบทั้งหมด ไม่ได้พิจารณาครั้งละไม่กี่รายการ และกำหนดให้หน่วยงานราชการต้องเป็นฝ่ายพิสูจน์ว่ากฎระเบียบนั้นๆ เป็นสิ่งจำเป็นและพิสูจน์ว่าขั้นตอนการอนุมัติอนุญาตที่เป็นอยู่ไม่ยุ่งยากและเหมาะสมแล้ว ไม่เป็นภาระต่อประชาชนหรือภาคธุรกิจ จากนั้นจะส่งความเห็นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความเห็นเพิ่มเติม ก่อนทำความเห็นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภา พิจารณาว่าจะยกเลิกหรือไม่ต่อไป

“ หากหน่วยงานราชการ
ไม่นำเสนอเหตุผลความจำเป็น
ภายในเวลาที่กำหนด
หรือไม่สามารถพิสูจน์
จนเป็นที่พึงพอใจได้
จะยกเลิกหรือปรับปรุง
กฎระเบียบนั้นๆ โดยทันที
หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ
ให้ใบมีดกบิโยตินตัดศีรษะ (กฎระเบียบเดิม)
ให้ขาดออกไปจากร่าง ”

หากหน่วยงานราชการไม่นำเสนอเหตุผลความจำเป็นภายในเวลาที่กำหนด หรือนำเสนอเหตุผลความจำเป็นมาแล้วแต่ไม่สามารถพิสูจน์จนเป็นที่พึงพอใจได้ จะยกเลิกหรือปรับปรุงกฎระเบียบนั้นๆ โดยทันที หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ให้ใบมีดกบิโยตินตัดศีรษะ (กฎระเบียบเดิม) ให้ขาดออกไปจากร่าง

การปฏิรูประบบราชการของมาเลเซีย

รัฐบาลมาเลเซียนับเป็นประเทศหนึ่งที่น่ากลุยุทธ์กบิโยตินมาใช้ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าประเทศที่ได้รับการจัดอันดับว่าง่ายต่อการดำเนินธุรกิจมากที่สุดในโลก โดยธนาคารโลกนั้นไม่ใช่ประเทศตะวันตกแต่อย่างใด แต่ความจริงแล้วเป็นประเทศเพื่อนบ้าน คือ สิงคโปร์ ทั้งๆ ที่ความจริงแล้วด้วยกฎหมายมาเลเซียและสิงคโปร์ก็คล้ายคลึงกัน มีหน้าซ้ำ ข้าราชการจำนวนมากของสิงคโปร์ ไม่ได้เป็นคนสิงคโปร์แต่อย่างใด แต่เป็นคนมาเลเซีย ดังนั้นจึงไม่มีเหตุผลที่มาเลเซียจะเป็นอันดับ 1 ไม่ได้

รัฐบาลมาเลเซียจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการพิเศษเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ (Special Task Force to Facilitate Business) โดยมีชื่อย่อว่า Pemudah ขึ้นเมื่อเดือนมกราคม 2550 ซึ่งกรรมการประกอบด้วยหน่วยงานราชการ เอกชน และแรงงาน เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบ

ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ รวมถึงประมวลความเห็นของภาคธุรกิจเกี่ยวกับแนวทางเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุน โดยกำหนดตัวชี้วัดว่าจะต้องบรรลุเป้าหมายเป็น 10 อันดับแรกในการเป็นประเทศที่ง่ายต่อการดำเนินธุรกิจ

แนวทางการปรับปรุงกฎระเบียบข้างต้น ได้เน้นขอความร่วมมือจากประชาชนภายใต้โครงการ Pemudah Challenge โดยขอรับข้อเสนอแนะจากประชาชนว่ากฎระเบียบใดไม่มีความจำเป็นหรือขั้นตอนใดยุ่งยาก โดยหากยื่นข้อเสนอแนะแล้ว หน่วยงานราชการรับข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณา จะจ่ายเงินให้กับผู้เสนอแนะเป็นเงินประมาณ 10,000 บาท

ตั้งแต่ก่อตั้งคณะทำงานพิเศษ Pemudah มา นับว่าประสบความสำเร็จอย่างมาก โดยได้สร้างผลงานให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น ได้แก่

1. กำหนดเป้าหมายให้เพิ่มคุณภาพบริการแก่ประชาชนภายใต้คำขวัญที่ว่า People First, Performance Now โดยเน้นเพิ่มประสิทธิภาพรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้นว่า กำหนดให้บริการของทางราชการแก่ประชาชนทั่วไป ในรูปแบบออนไลน์จะต้องทำผ่านเว็บท่า my Government Portal เป็นสัดส่วนอย่างต่ำร้อยละ 90 ของทั้งหมดภายในปี 2558 จากเมื่อต้นปี 2555 อยู่ที่ระดับร้อยละ 35
2. ลดระยะเวลาคืนภาษีเงินได้จาก 6 เดือน เหลือ 14 – 30 วัน หากยื่นคำขอทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ หากยื่นคำขอทางกระดาษที่กำหนด 90 วัน กรณียื่นทางอิเล็กทรอนิกส์ และเกิน 120 วัน กรณี

ยื่นเป็นเอกสาร กรมสรรพากรจะคำนวณจ่ายค่าเสียหายเป็นดอกเบี้ยให้รายวัน ในอัตราร้อยละ 2 ต่อปี สำหรับการชำระภาษี สามารถจ่ายด้วยบัตรเครดิตได้

3. กำหนดให้การจดทะเบียนบริษัท จะต้องดำเนินการแล้วเสร็จโดยทันที
4. ลดจำนวนแบบฟอร์มของหน่วยงานราชการ เช่น แบบฟอร์มกรมศุลกากร จากเดิมมากถึง 16 แบบ ลดลงเหลือ 4 แบบ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป

“ เมื่อต้นปี 2555
รัฐบาลมาเลเซียได้สั่งการให้
ทุกหน่วยงานราชการ ยกเลิกกฎระเบียบ
ให้พุดตต่อราชการ
ต้องแนบสำเนาเอกสารที่มีอยู่แล้ว
ในฐานข้อมูลของทางราชการ ”

5. เดิมเวลาไปติดต่อราชการ ต้องแนบเอกสารทางราชการจำนวนมากในการประกอบการยื่นขอ เช่น สำเนาบัตรประชาชน ซึ่งความจริงแล้วหน่วยงานราชการต่างๆ สามารถตรวจสอบข้อมูลโดยทางอิเล็กทรอนิกส์จากฐานข้อมูลกลาง คือ National Registry Department Database หรือหลักฐานการศึกษา ซึ่งสามารถตรวจสอบได้กับฐานข้อมูล Malaysian Examinations Council Database ได้อยู่แล้ว

กฎระเบียบเช่นนี้สร้างภาพลักษณ์เชิงลบว่าหน่วยงานราชการมาเลเซียยังล้าสมัย นอกจากนี้ยังสร้างภาระให้แก่ผู้ติดต่อราชการ ในการต้องถ่ายเอกสารจำนวนมาก สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ดังนั้น เมื่อต้นปี 2555 รัฐบาลมาเลเซียได้สั่งการให้ทุกหน่วยงานราชการ ยกเลิกกฎระเบียบให้ผู้ติดต่อราชการ ต้องแนบสำเนาเอกสารที่มีอยู่แล้วในฐานข้อมูลของทางราชการ

6. รวมระบบคอมพิวเตอร์สำหรับให้บริการภาคธุรกิจเข้าด้วยกันเป็น 2 ระบบใหญ่ คือ ระบบการจดทะเบียนธุรกิจ (National Business Registration System – MyCOID) ประกอบด้วยระบบของหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมสรรพากร กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ประกันสังคม สำนักงานพัฒนา SMEs ฯลฯ และระบบใบอนุญาตประกอบธุรกิจ (National Business Licensing System – BLESS) ครอบคลุมการขออนุญาต 102 รายการ จากหน่วยงานราชการ 45 แห่ง เช่น อนุญาตก่อสร้าง โรงงาน โรงแรม ฯลฯ ซึ่งล่าสุดปลายเดือนพฤศจิกายน 2554 รัฐบาลมาเลเซียได้สั่งการให้รวม 2 ระบบคอมพิวเตอร์นี้เข้าด้วยกันเพื่อให้บริการแก่ภาคธุรกิจเป็นจุดเดียว

สำหรับสิ่งที่ควรดำเนินการเพิ่มเติมในอนาคต หน่วยงาน Pemudah มีความเห็นว่า กฎหมายหรือกฎระเบียบใหม่ที่จะประกาศใช้นั้น ต้องปรึกษากับผู้เกี่ยวข้องก่อนประกาศใช้ และควรกำหนดวันสิ้นสุดผลใช้บังคับในเวลาที่เหมาะสม เพื่อแก้ไขปัญหายังมีกฎระเบียบที่ล้าสมัยหลงเหลือ

ล่าสุดการจัดอันดับความง่ายในการทำธุรกิจเมื่อปี 2555 มาเลเซียก้าวกระโดดจากอันดับที่ 23 มาเป็นอันดับที่ 18 หายใจรดต้นคอของไทยซึ่งอยู่ที่อันดับที่ 17 อย่างไรก็ตาม การจัดอันดับครั้งนี้ คาดว่ามาเลเซียน่าจะปรับตัวดีขึ้นอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน เนื่องจากธนาคารโลกให้คะแนนมาเลเซียต่ำมาก ในเรื่อง การอนุญาตก่อสร้าง คือ อันดับ 113 นับเป็นการเข้าใจผิด ซึ่งความจริงแล้วมาเลเซียได้ปฏิรูปในเรื่องนี้มาแล้วตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นมา ทำให้ลดระยะเวลาอนุญาตก่อสร้างลงได้มาก จากเดิม 61 วัน ลดลงเหลือ 37 วัน

เปิดประสบการณ์ความอร่อย ที่ LOS ANGELES

ลอสแอนเจลิส (Los Angeles) หรือที่คนไทยจะเรียกอย่างคุ้นเคยว่า แอลเอ เป็นมหานครขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ทางชายฝั่งของมหาสมุทรแปซิฟิก ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย ฝั่งตะวันตกของประเทศสหรัฐอเมริกา มีประชากรอาศัยอยู่มากกว่า 10 ล้านคน เป็นเมืองที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมจากประชากรหลายเชื้อชาติที่มารวมตัวกัน เป็นเมืองที่ขึ้นชื่อว่าอาหารนานาชาติที่ทั้งอร่อยและราคาไม่แพงหากเทียบกับนครนิวยอร์ก

สำหรับผู้ที่จะเดินทางไปสหรัฐฯ หรือมีแผนเดินทางท่องเที่ยว ไม่ต้องกังวลเรื่องอาหารการกินว่าจะมีแต่อาหารพวกเบอร์เกอร์ หรือสเต็กเท่านั้น ซึ่งในคอลัมน์นี้ผู้เขียนจะพาทุกท่านร่วมเดินทางไปสัมผัสความอร่อยกันที่ LA ค่ะ

:: ต้นทางบริเวณทางออกอาคารผู้โดยสารขาเข้าท่าอากาศยานลอสแอนเจลิส

การไปสหรัฐฯ ทริปนี้ โดยสายการบินไทย จากสนามบินสุวรรณภูมิ แวะพักเครื่องบินที่สนามบินอินชอลที่เกาหลี และเดินทางถึง Los Angeles International Airport หรือเรียกท่าอากาศยานแห่งนี้บ่อยๆว่า LAX ใช้เวลาเดินทางนาน 14 ชั่วโมง

นับเป็นการเดินทางที่มาราธอนมาก และเป็นการเดินทางที่บินผ่านเส้นแบ่งเวลาสากลทำให้ผู้เดินทางเกิดอาการ Jet Lag หรือมีง่วงจากการเปลี่ยนเวลา คือ เวลาที่ LA จะตรงกันข้ามกับประเทศไทย เช่น หาก LA เป็นเวลาเช้า ที่ประเทศไทยจะเป็นเวลากลางคืน โดยเวลาที่ไทยจะเร็วกว่า 14 ชั่วโมง

อาหารไทยในแอลเอ

หลังจากลงเครื่องบินที่สนามบิน LAX มือแรกที่จะช่วยให้อาการมึนงงจากการเปลี่ยนเวลา ก็ต้องเป็นอาหารไทยรสจัด ร้านอาหารไทยร้านแรกคือ ร้านอาหารเรือนแพ ตั้งอยู่ที่ Thai Town เป็นร้านที่เรียบง่าย แบบไทย มีอาหารขึ้นชื่อ คือ ต้มยำกุ้ง และอื่นๆ อีกหลายเมนูไม่ว่าจะเป็นกระเพราหมูสับ ลาบ น้ำตก ต้มแซ่บกระดูกหมูอ่อน ส้มตำ ไข่ย่าง โดยรสชาติ อร่อยถูกปากคนไทย จนนึกว่านั่งกินอยู่ที่เมืองไทยครบทั้งคุณภาพความอร่อยและปริมาณที่จัดเต็มจริงๆ

ส่วนอีกร้านคือ ร้านแพรว ตั้งอยู่แถว Melrose / Normandie ซึ่งเป็นหนึ่งในร้านที่หน่วยงานไทยใน LA นิยมโทรสั่งเป็นมื้อกลางวัน บรรยากาศในร้านตกแต่งเหมือนร้านอาหารไทยทั่วไป และมีป้ายรูปรายการอาหารที่ผนังของร้าน

“ อร่อยถูกปากคนไทย
จนนึกว่านั่งกินอยู่ที่เมืองไทย
ครบทั้งคุณภาพความอร่อย
และปริมาณที่จัดเต็มจริงๆ ”

:: ข้าวราดกระเพราหมูสับไข่ดาวขนาดจิ๋วที่ร้านไอพรู

สำหรับเมนูครั้งนี้เน้นอาหารจานเดียว เริ่มจากกระเพราหมูสับ ไข่ดาวราดข้าว ที่ต้องต๊ะสังกับจานข้าวที่ใหญ่มากๆ สัมตำปูม้า รสชาติครบเครื่อง กว้างเตี้ยเปิดและกว้างเตี้ยเนื้อขามใหญ่ เป็นอีกมือที่อิมมอรอยแบบไทยๆ ได้ที่ LA ค่ะ

เบอร์เกอร์...เมนูเร่งด่วนแสนอร่อย

สำหรับเมนูเร่งด่วน ด้วยสโลแกน อิมมอรอยง่ายๆ รวดเร็ว คงหนีไม่พ้นพวกเบอร์เกอร์ทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นเนื้อหมู เนื้อปลา เนื้อไก่ แต่ที่ขึ้นชื่อว่าอร่อยมากที่ LA คือ ร้านแมคโดนัลด์ เบอร์เกอร์ โดยเมนูเบอร์เกอร์ประเภทเนื้อย่าง ที่คงกลิ่นหอมกรุ่นของเนื้อย่าง ซึ่งร้านนี้จะมีขนาดใหญ่ และเครื่องดื่มสามารถเติมได้ไม่อั้น เลือกกดได้เองตามใจชอบ แบบบริการตัวเอง

อีกร้านที่มีโอกาสแวะคือ ร้านคาร์ลส์ จูเนียร์ (Carl's Jr) ซึ่งมีสาขามากกว่า 3,100 สาขา ใน 45 รัฐ ใน LA ขอแนะนำ เบอร์เกอร์เนื้อดับเบิลชีส ชิ้นใหญ่มาก เครื่องดื่มที่สามารถเติมได้ตลอดเช่นกัน ถ้าให้คะแนนความอร่อยส่วนตัวชอบร้าน Carl's Jr มากกว่า เป็นเบอร์เกอร์ที่หอมกลิ่นเนื้อย่างอร่อย ลงตัวมากๆ กับซอสสูตรเฉพาะของร้าน รวมกับความเข้มข้นของชีส

:: เบอร์เกอร์เนื้อดับเบิลชีสชิ้นใหญ่ ร้านคาร์ลส์ จูเนียร์ (Carl's Jr)

Happy Hour @ Starbucks Store

ถึงเวลาเพลิดเพลินกับเครื่องดื่มแฟรปปูชีโนปั่น แสนชื่นใจเพียงครึ่งราคา ซึ่งเป็นช่วง Happy Hour ที่ร้านสตาร์บัค จัดรายการระหว่างวันที่ 4 - 13 พฤษภาคม 2555 เฉพาะช่วงเวลา 15.00 - 17.00 น. เท่านั้น ซึ่งเครื่องดื่มยอดนิยมคนไทยอย่างคาราเมลแฟรปปูชีโน หรือคาปูชีโนปั่น ราดคาราเมล ที่รสชาติอร่อยหวานมันกาแฟไม่แรงจนเกินไป อร่อยแล้วยังลดราคาอีกร้อยละ 50 ปกติ 3.75 เหรียญสหรัฐฯ ลดเหลือ 1.88 เหรียญสหรัฐฯ สมเป็นช่วง Happy Hour จริงๆ นอกจากเครื่องดื่มพวกกาแฟ โกโก้ ชาเขียวแล้ว ยังมีผลไม้ปั่น อย่างสตอเบอรี่ กีวี แบบสมูทตี้ด้วย จึงไม่พลาดที่จะแวะดื่มเครื่องดื่มอร่อยๆ

:: ช่วง Happy Hour ที่ร้านสตาร์บัค

“ กังเวลา
ผลิตเพลินกับเครื่องต้ม
แปสบูโซนปั่นแสนชื่นใจ
เพียงครึ่งราคา ”

กึ่งตัวโต @ Boiling Crab

ร้าน Boiling Crab อยู่แถวย่านเกาหลีทาวน์ ซึ่งเจ้าของร้านเป็นชาวเกาหลี ที่คิดสร้างสรรค์ทั้งรูปแบบและเมนูอาหารที่อร่อยและแปลกไม่เหมือนใคร เป็นร้านที่มีลูกค้าเข้าออกตลอดเวลา ดังนั้น ขอแนะนำให้โทรศัพท์จองโต๊ะล่วงหน้า ก่อนจะไปถึงเมนูอร่อยๆ ต้องบอกเรื่องรูปแบบการกินอาหารที่ร้านนี้ที่แปลกไม่เหมือนใคร คือ จะใช้กระดาษมันยาวปูคลุมโต๊ะ จากนั้นพนักงานจะบริการใส่พลาสติกกันเปื้อนให้ลูกค้า พร้อมแจกซองโดยไม่มีจานให้ ซึ่งความแปลกจะอยู่ตรงที่เราต้องละเลงอาหารลงบนโต๊ะและใช้มือหยิบอาหาร

อาหารที่นี้ถ้าคลุกเคล้าน้ำซอสจะบริการเป็นถุงพลาสติกใส ไม่ว่าจะเป็นข้าวโพดที่หั่นเป็นชิ้นๆ คลุกเนยที่รสชาติหอมหวานน่ารับประทานมาก และพลาตไม่ได้กับกึ่งตัวโตที่ฉ่ำด้วยน้ำซอสหอมมันกึ่งและมีเครื่องเทศสับละเอียดทั้งแบบเผ็ดน้อย และเผ็ดมาก คลุกกับข้าวร้อนๆ ลดความเผ็ดด้วยเฟรนฟรายที่ทอดได้กรอบนุ่ม และปลาทอดที่ดูแล้วเหมือนไก่ทอดมากกว่า ที่ทั้งกรอบและนุ่มอร่อย เครื่องดื่มเป็นแบบเดิมได้ไม่อั้น เป็นอีกหนึ่งร้านที่ต้องมาลอง

:: USSยาคาสบายๆ ที่ร้าน Boiling Crab

“ ร้าน Boiling Crab
อยู่แถวย่าน K-Town
ซึ่งเจ้าของร้านเป็นชาวเกาหลี
ที่ช่างคิดสร้างสรรค์
ทั้งรูปแบบและเมนูอาหารที่อร่อย
และแปลกไม่เหมือนใคร ”

:: กึ่งตัวโตแสนอร่อยที่ร้าน Boiling Crab

อาหารญี่ปุ่น @ Kiku Sushi

ร้าน Kiku Sushi อยู่ในย่านเกาหลีทาวน์ เป็นร้านเล็กๆ ที่น่ารัก ทางร้านจะถ่ายรูปลูกค้าทุกโต๊ะที่มารับประทานอาหารติดโซฟิที่ร้านด้วยค่ะ และร้านตั้งอยู่ไม่ไกลจากสำนักงานของบีโอไอที่ LA พ่อครัวญี่ปุ่นปรุงอาหารได้นำรับประทานมาอย่าง อุดงเนื้อ เส้นหนานุ่ม น้ำซุปรออร่อยเข้มข้นกลมกล่อม อุดงเติมปุระ จะแยกเติมปุระใส่ตะกร้าสานเล็กๆ เพื่อให้กรอบนาน ส่วนราเมงเนื้อ ชามนี้เส้นจะเล็กและเหนียวนุ่ม น้ำซุสเผ็ดเล็กน้อยคล้ายมาลารัสตัมย่ำบ้านเรา และเรนโบว์สลัดมีผักสดหวานกรอบวางปลาดิบเรียงเป็นสายรุ้งนำทานมากๆ ส่วนเครื่องดื่มต้องชาเขียวร้อนที่หอมกลิ่นข้าวคั่วด้วย เป็นแบบเดิมไม่อั้น ปิดท้ายรายการอาหารมื้อนี้ ซึ่งบรรยากาศของร้านทำให้รู้สึกเหมือนอยู่ญี่ปุ่นที่ถูกรายล้อมด้วยคนต่างชาติที่เป็นลูกค้าประจำของร้านนี้ค่ะ

:: USSYAKAKOSOBU ร้าน Kiku กับเมนูอาหารญี่ปุ่น

บึงย่าง @Tahoe Galbi

ร้านสุดท้ายคือ ร้านทาโฮ (Tahoe Galbi) ซึ่งได้รับคำแนะนำจากผู้ได้ลิ้มรสความอร่อยของร้านนี้มาแล้ว โทรศัพท์จ้องโต๊ะจะได้ไม่ต้องรอนาน ร้านทาโฮ เป็นอาหารประเภทบึงย่างแบบบุฟเฟต์ แนว Korean B.B.Q. หากมากินช่วงกลางวัน เวลา 11.00 - 15.00 น. ราคาต่อหัวอยู่ที่ 11.99 เหรียญสหรัฐฯ (จันทร์ - พฤหัสบดี) และ 12.99 เหรียญสหรัฐฯ (ศุกร์ - อาทิตย์) ส่วนช่วงเย็นตั้งแต่ 15.00 - 23.00 น. ทางร้านปิดรับ order สี่ทุ่ม ราคาต่อหัวมี 3 ราคา คือ 17.99 เหรียญสหรัฐฯ 19.00 เหรียญสหรัฐฯ และ 21.00 เหรียญสหรัฐฯ ซึ่งเซตสุดท้ายนี้จะคุ้มที่สุดคะ

บรรยากาศในร้านช่วงเย็นส่วนใหญ่จะเป็นวัยรุ่นเกาหลีที่มากับเพื่อนๆ ซึ่งยืนรอคิวอยู่เหมือนกัน ซึ่งทางร้านจะเรียกชื่อตามคิวที่จองถ้าโต๊ะว่าง และพาไปที่โต๊ะนั่งพร้อมเสิร์ฟเครื่องเคียงของเกาหลี อย่างเช่นสลัดผักขมใหญ่ กิมจิผักกาดขาว แดงกวา ซึ่งกิมจิที่ร้านนี้อร่อยมาก และเติมได้ไม่อั้นเช่นกัน สำหรับเซต 21.00 เหรียญสหรัฐฯ จัดเต็มด้วยเนื้อโกเบ เนื้อหมัก เนื้อ B.B.Q. ลิ้นวัว กุ้ง ปลาหมึกยักษ์ตัวเล็ก เนื้อหมู หมู B.B.Q. และอีกหลายอย่างมากมาย โดยทางร้านจะบริการครึ่งละ 4 ภาต และสั่งเพิ่มได้โดยไม่จำเป็นต้องรอให้หมด 4 ภาต

ตอนนี้เราเริ่มต้นจากเนื้อโกเบ ซึ่งเป็นเนื้อที่อร่อยและแพง มาประเดิมก่อน โดยเนื้อโกเบจะหมักด้วยซอสซึ่งเป็นสูตรของทางร้าน ทำให้ได้รสชาติทั้งหวานและนุ่ม ตามด้วยเนื้อหมักที่อร่อยไม่แพ้เนื้อโกเบ จนลิ้มกุ้งย่างเลย ส่วนลิ้นวัวจะสไลด์บางดูน่ากินและอร่อยกว่าที่คิด จึงเป็นอีกหนึ่งรายการที่สั่งเพิ่มถ้าหมดภาต และที่พลาดไม่ได้คือ small Octopus ปลาหมึกยักษ์ตัวจิ๋ว ที่เป็นสุดยอดความอร่อยในมื้อนี้เลย ด้วยความสดของปลาหมึกที่คลุกคล้าด้วยซอสปรุงรสของร้าน Tahoe ทำให้เป็นปลาหมึกยักษ์จิวที่เนื้อหวานและไม่เหนียว อร่อยมากจนรู้สึกเหมือนวาร์ซชาติได้แทรกซึมสู่เส้นเลือดเลย และอีกรายการคือ หมูสามชั้นที่ไม่เหมือนหมูสามชั้นบ้านเรา คือ เป็นหมูชั้นใหญ่ที่มันหมูแตกลายเหมือนเนื้อวัวเลย คำแรกที่รับประทานเข้าไปต้องตะลึงกับความอร่อยที่คาดไม่ถึงเลยทีเดียว เพลิดเพลินกับความอร่อยจนอิมมัสสุด ๆ กันถ้วนหน้า และการบริการที่น่ารักของพนักงานร้าน Tahoe หากมีโอกาสต้องแวะมาอีกแน่นอนคะ

“และที่พลาดไม่ได้คือ
Small Octopus
ปลาหมึกยักษ์ตัวจิ๋ว
ที่เป็นสุดยอดความอร่อย
ในมื้อนี้เลย”

:: บรรยากาศความอร่อยที่ร้าน Tahoe กับ small Octopus แล่นอร่อย

สิ่งหนึ่งที่เป็นธรรมเนียมของทุกร้านอาหารในสหรัฐฯ คือค่าทิป ซึ่งใช้คำว่า Gratuity โดยจะแสดงค่าทิปไว้ท้ายใบเสร็จ ว่าเราจะให้ทิปที่ร้อยละ 10 Gratuity หรือร้อยละ 15 Gratuity หรือร้อยละ 20 Gratuity ของราคาอาหาร ซึ่งจะวางค่าทิปให้หลังจากจ่ายค่าอาหารแล้วค่ะ

เป็นอย่างไรบ้างค่ะกับหลายเมนูอร่อยที่ต้องลองหากได้ไปเยือน LA หวังว่าจะช่วยเปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ให้กับท่านผู้อ่านหลายท่านได้ร่วมสัมผัสวัฒนธรรมการกินที่หลากหลายในครั้งนี้

เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2555 คณะของบีโอไอได้เข้าเยี่ยมชมการดำเนินงานโครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล หรือรถไฟฟ้า MRT ณ บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) หรือ Bangkok Metro Public Company Limited (BMCL) ผู้รับมอบสัมปทานการเดินรถไฟฟ้ามาจากการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) โดยมีนายธานินทร์ โยมไธสง หัวหน้าควบคุมการเดินรถ เป็นผู้บรรยายสรุปและนำคณะเข้าเยี่ยมชม

รถไฟใต้ดินโครงการแรกของไทย

รถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายสีน้ำเงิน (Metropolitan Rapid Transit Chaloem Ratchamongkhon Line, MRT Blue Line) หรือที่เรียกสั้นๆ ว่า รถไฟฟ้า MRT เป็นโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใต้ดินโครงการแรกของไทย และเป็นหัวใจสำคัญภายใต้แผนแม่บทการขนส่งมวลชนระบบรางในเขตกรุงเทพฯ และพื้นที่ต่อเนื่อง

สำหรับแผนแม่บทการขนส่งมวลชนระบบรางในเขตกรุงเทพฯ และพื้นที่ต่อเนื่อง เป็นแผนที่ริเริ่มในปี 2541 โดยความร่วมมือของสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เร่งดำเนินงาน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

(รฟม.) กรุงเทพมหานคร (กทม.) และ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง (สบน.) เพื่อพิจารณาปรับปรุงแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ เดิม ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของวิกฤติเศรษฐกิจปี 2540 และความล้มเหลวของโครงการโฮปเวลล์

โครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล ดำเนินการและบริหารจัดการโดย บริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (Bangkok Metro Public Company Limited) หรือเรียกย่อๆ ว่าบริษัท BMCL ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2541 ในเครือบริษัทก่อสร้างรายใหญ่ของไทย คือ บริษัท ข. การช่าง ได้ทำสัญญาโครงการระบบรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคลกับ รฟม. เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 ในการรับสัมปทานบริหารการเดินรถไฟฟ้า MRT เป็นระยะเวลา 25 ปี นับตั้งแต่วันที่เปิดให้บริการ

บริษัทฯ ได้แปลงสภาพเป็นบริษัทมหาชน เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2547 และได้เปิดให้บริการเดินรถไฟฟ้า MRT เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2547 โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเปิดการเดินรถไฟฟ้า โครงการรถไฟฟ้าฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล เส้นทางเริ่มต้นจากสถานีหัวลำโพงถึงสถานีบางซื่อ อย่างเป็นทางการ

รถไฟฟ้า 19 ขบวน ให้บริการ 2.2 แสนเที่ยวต่อวัน

รถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล มีระยะทางรวม 20 กิโลเมตร มีเส้นทางเริ่มต้นที่สถานีหัวลำโพง ผ่านถนนพระรามที่ 4 เลี้ยวเข้าถนนรัชดาภิเษก ผ่านศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ถนนอโศก สี่แยกพระรามที่ 9 สี่แยกสุทธิสาร เลี้ยวเข้าถนนลาดพร้าวที่แยกรัชดา - ลาดพร้าว ผ่านห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล-ลาดพร้าว สวนจตุจักร สถานีขนส่งหมอชิต เข้าถนนกำแพงเพชร สิ้นสุดที่สถานีรถไฟบางซื่อ

“ ในปี 2554
มีการให้บริการเดินรถไฟฟ้า
โดยเฉลี่ย 2.2 แสนเที่ยวต่อวัน
ซึ่งคาดว่าจะเพิ่มเป็น
2.5 แสนเที่ยวต่อวัน
และ 3 แสนเที่ยวต่อวันในปี 2555
และปี 2556 ตามลำดับ ”

ปัจจุบันรถไฟฟ้า MRT มีจำนวนทั้งหมด 19 ขบวน โดยจำนวนขบวนที่วิ่งจะถูกกำหนดโดยปริมาณผู้โดยสารในแต่ละช่วงเวลา ในช่วงเช้า รถไฟฟ้าจะถูกนำมาวิ่งครบทั้ง 19 ขบวนเพื่อรองรับปริมาณผู้โดยสาร ซึ่งเป็นกลุ่มคนทำงาน นักเรียน และนักศึกษาเป็นหลัก ในขณะที่ช่วงเย็นซึ่งเป็นช่วงที่มีปริมาณผู้โดยสารหนาแน่นเช่นเดียวกัน รถไฟฟ้าจะถูกนำมาให้ดำเนินการ

18 ขบวน และในช่วงที่มีปริมาณผู้โดยสารไม่หนาแน่น จะมีรถไฟฟ้าจำนวน 12 ขบวนให้บริการแก่ผู้โดยสาร จากข้อมูลของทาง BMCL ในปี 2554 มีการให้บริการเดินรถไฟฟ้าโดยเฉลี่ย 2.2 แสนเที่ยวต่อวัน และคาดการณ์ว่าจะเพิ่มเป็น 2.5 แสนเที่ยวต่อวัน และ 3 แสนเที่ยวต่อวัน ในปี 2555 และปี 2556 ตามลำดับ

ปลอดภัย สะดวก รวดเร็ว เชื่อถือได้ และตรงเวลา

บริษัท BMCL ได้ดำเนินธุรกิจภายใต้วิสัยทัศน์ที่เป็นหนึ่งเดียว คือ เป็นหนึ่งในผู้ให้บริการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนชั้นนำของโลก ด้วยคุณภาพการบริการที่ประทับใจ และเป็นอีกหนึ่งทางเลือก เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของทุกคนเพื่อการเดินทางด้วยรถไฟฟ้า MRT อย่างปลอดภัย สะดวก รวดเร็ว เชื่อถือได้ และตรงเวลา

บริษัทฯ ได้บริหารจัดการรถไฟฟ้า MRT อย่างมีระบบ และได้รับการรับรองในระดับมาตรฐานสากลในด้านต่างๆ จากหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ ได้แก่ ระบบบริหารคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9001 Version 2008 ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยตามมาตรฐาน GOZ 18001 Version 2007 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐาน ISO 14001 Version 2004 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถบรรลุภารกิจของ BMCL ได้ตามเป้าหมาย และสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชน

ปลอดภัย รถไฟฟ้า MRT มีระบบการรักษาความปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน ทั้งในส่วนของโครงสร้างหลัก ตัวรถไฟฟ้า และสถานี

การทำงานของรถไฟฟ้า MRT ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพสูง ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์

สะดวก ภายในสถานีรถไฟฟ้า MRT มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อาทิ แผนที่เส้นทางเดินรถไฟฟ้า ลิฟต์สำหรับผู้พิการ โดยมีพนักงานประจำให้การดูแลเพื่อความสะดวกและปลอดภัย เครื่องออกเหรียญโดยสารอัตโนมัติ ศูนย์การค้าภายในสถานี ซึ่งมีสินค้าหลากหลายประเภทไว้คอยให้บริการ

ประชาชนสามารถใช้รถไฟฟ้า MRT เพื่อเชื่อมต่อไปยังสถานที่ต่างๆ อาทิ สถานีรถไฟหัวลำโพง สถานีรถไฟฟ้า BTS ห้างสรรพสินค้า และสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โทรศัพท์สาธารณะ รวมถึงสัญญาณการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ ตู้ฝากถอนเงินอัตโนมัติ ของธนาคารพาณิชย์ต่างๆ พื้นที่จอดแล้วจร ตลอดเส้นทางเดินรถไฟฟ้า MRT กว่า 12 แห่ง สามารถรองรับรถยนต์ได้กว่า 5,000 คัน

รวดเร็ว รถไฟฟ้า MRT ใช้เวลาในการเดินทางจากสถานีหนึ่งไปยังอีกสถานีหนึ่ง ได้ในเวลาที่รวดเร็ว โดยใช้เวลาเดินทางจากสถานีหัวลำโพง ถึงสถานีบางซื่อ เพียง 30 นาทีเท่านั้น

เชื่อถือได้ รถไฟฟ้า MRT ทุกขบวนต้องผ่านการตรวจความพร้อมก่อนออกให้บริการในแต่ละวัน จากศูนย์ซ่อมบำรุงที่ปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐานระดับสากล จึงมั่นใจได้ว่ารถไฟฟ้า MRT สามารถให้บริการได้ทุกวัน ไม่มีวันหยุด

ตรงเวลา รถไฟฟ้า MRT ตรงต่อเวลาเสมอ เพื่อให้ผู้โดยสารเดินทางได้ตามเวลาที่กำหนด

:: ห้อง CCR (Central Control Room) ควบคุมการเดินรถ

ระบบควบคุมการเดินรถในห้อง CCR

ระบบการทำงานของรถไฟฟ้าจะถูกจัดการ และควบคุมจากอาคารศูนย์ควบคุมการปฏิบัติการ โดยห้อง CCR (Central Control Room) จะเป็นห้องควบคุมการเดินรถหลัก โดยประกอบด้วย 3 ระบบหลัก คือ

1. ระบบควบคุมการเดินรถจากส่วนกลาง (Centralized Traffic Control : CTC) เป็นระบบคอมพิวเตอร์อัตโนมัติที่ใช้ในการควบคุมรถไฟฟ้าให้วิ่ง ตามตารางการเดินรถได้อย่างปลอดภัย ประกอบด้วย
 - ระบบ Automatic Train Operation (ATO) เป็นระบบควบคุมการทำงานและการวิ่งของรถ
 - ระบบ Automatic Train Protection (ATP) เป็นระบบที่ใช้ในการควบคุมความเร็ว ระยะห่างระหว่างรถไฟฟ้า
 - ระบบ Interlocking ซึ่งเป็นระบบที่ใช้ในการกำหนดเส้นทางของรถไฟฟ้าไม่ให้วิ่งทับซ้อนเส้นทางกัน
2. ระบบ SCADA (Supervisory Control And Data Acquisition) เป็นระบบที่ใช้ในการควบคุมระบบต่างๆ ภายในอุโมงค์และรางรถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งประกอบด้วยระบบอากาศภายในอุโมงค์ ระบบไฟฟ้ากำลัง และระบบแสงสว่างภายในอุโมงค์
3. ระบบการสื่อสาร (Communication System) จะดูแลระบบต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น ระบบ Touch Screen วิทยุพกพา CCTV ประกาศสาธารณะ สายตรง และมีถือ

“ ระบบการเดินรถ
ตำแหน่ง เส้นทาง สถานี
ของรถไฟฟ้าและราง
จะถูกแสดงพลแบบ Real - Time
บนหน้าจอขนาดใหญ่
ในห้อง CCR ”

รูปแบบการทำงานในห้อง CCR นั้น ระบบการเดินรถ ตำแหน่ง เส้นทาง สถานะของรถไฟและราง จะถูกแสดงผลแบบ Real - Time บนหน้าจอขนาดใหญ่ในห้อง CCR โดยพนักงานจะสามารถเฝ้าติดตามและตรวจสอบตำแหน่งของรถไฟแต่ละขบวน สถานะของรางรถไฟ รวมถึงระบบโทรทัศนึ่งวงจรปิดในแต่ละสถานี ผ่านทางจอภาพขนาดใหญ่ได้ โดยระบบนั้นเป็นระบบปิด ทำให้สามารถมั่นใจได้ว่า ระบบการเดินรถไฟได้ดิน จะไม่สามารถถูกเจาะจากบุคคลภายนอกผ่านเครือข่ายต่างๆ ได้

ในการทำงาน เจ้าหน้าที่แต่ละคนจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ควบคุมการทำงานในแต่ละส่วน โดยจะมีการสำรองเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้หนึ่งเครื่อง หากเครื่องคอมพิวเตอร์ของเจ้าหน้าที่คนใดมีปัญหา ในขณะเดียวกัน หากเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ห้อง CCR ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ เช่น เกิดอัคคีภัย หรือไฟฟ้าขัดข้องในศูนย์ควบคุมการปฏิบัติการแล้ว เจ้าหน้าที่สามารถควบคุมระบบรถไฟผ่านห้อง CCR สำรอง ซึ่งอยู่ที่ศูนย์ซ่อมบำรุงได้เช่นเดียวกัน

นอกจากตัวระบบการทำงานที่สำคัญแล้ว เจ้าหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งหลากหลายตำแหน่งในแต่ละตำแหน่งมีหน้าที่และบทบาทอย่างชัดเจน ดังนี้

เจ้าหน้าที่ควบคุมการเดินรถในเส้นทางหลัก รับผิดชอบควบคุมการเดินรถในเส้นทางหลักหรือในอุโมงค์ โดย

ทำการตรวจสอบและควบคุมการเดินรถ ผ่านระบบคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อระยะไกล

เจ้าหน้าที่ควบคุมการเดินรถในส่วนซ่อมบำรุง ทำหน้าที่คล้ายกับเจ้าหน้าที่การควบคุมการเดินรถในเส้นทางหลัก แต่จะดูแลรับผิดชอบเฉพาะพื้นที่ในบริเวณศูนย์ซ่อมบำรุงเท่านั้น

เจ้าหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบอุปกรณ์ หรือ วิศวกรควบคุมระบบงานซ่อมบำรุง ทำหน้าที่ควบคุม และตรวจสอบการทำงานของอุปกรณ์และระบบต่างๆ ผ่านระบบ SCADA กรณีที่ระบบ SCADA ตรวจพบอุปกรณ์ที่บกพร่อง ก็จะมีการแจ้งเตือนเจ้าหน้าที่ควบคุมฯ ให้รับทราบ เพื่อประสานงานแก้ไข เจ้าหน้าที่ติดต่อประสานงานและดูแลความปลอดภัย ทำหน้าที่ควบคุมการสื่อสารต่างๆ และควบคุมความปลอดภัย ควบคุมระบบ CCPV และจอ Monitor CCPV รวมถึงระบบประกาศสาธารณะ และระบบส่งข้อความสั้น กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน จะประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการเข้าระงับเหตุ เช่น ศูนย์เอร์วาน สำหรับกรณีต้องการรถปฐมพยาบาล ล่ามป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรณีเกิดเหตุไฟไหม้ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกรณีเกิดเหตุทะเลาะวิวาท

หัวหน้าเจ้าหน้าที่ควบคุมการเดินรถ ทำหน้าที่ควบคุม และดูแลการปฏิบัติการทั้งหมดในห้องควบคุมการเดินรถ ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่ง และทำหน้าที่อนุมัติคำสั่งที่มีผลต่อความปลอดภัย ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน ได้มีการแต่งตั้งผู้จัดการเหตุการณ์ให้เข้าไปแก้ไขสถานการณ์ และประสานการทำงานของเจ้าหน้าที่กู้ภัยและหน่วยงานสนับสนุนอื่นๆ เพื่อให้สถานการณ์กลับคืนสู่สภาวะปกติโดยเร็วที่สุด

เจ้าหน้าที่ทุกตำแหน่งจะมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เครื่องจำลอง Simulator และฝึกซ้อมร่วมกับหน่วยงานภายนอก ซึ่งมีสถานการณ์ต่างๆ ที่ฝึกซ้อมดังนี้

- การซ่อมกัฏรถไฟที่ตกราง
- การซ่อมเหตุไฟไหม้ภายในสถานี และภายในขบวนรถไฟ
- การจับตัวประกัน และการก่อการร้าย
- การถูกโจมตีด้วยก๊าซพิษ
- การชู้วาระเบิด และสถานการณ์อื่นๆ

ศูนย์ซ่อมบำรุง เป็นมากกว่าซ่อมบำรุงรถไฟฟ้า

ในด้านการซ่อมบำรุงรถไฟฟ้านั้น BMCL ได้มีการทำสัญญากับทางบริษัท Siemens System ประเทศเยอรมนี ให้เป็นผู้ดำเนินการวางแผน และดูแลการซ่อมบำรุงตัวรถไฟฟ้าและระบบเป็นเวลา 10 ปี โดยทางบริษัท Siemens ได้ส่งทีมงานและผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ มาผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนอยู่ในศูนย์ซ่อมบำรุงเป็นระยะ เพื่อให้คำแนะนำ คำปรึกษา ดูแลซ่อมบำรุงระบบรถไฟฟ้าและตัวขบวนรถไฟฟ้า

งานซ่อมบำรุงจะดำเนินการในช่วงเวลาที่รถไฟฟ้าปิดให้บริการ (ภายหลังเวลา 0.00 น.) เพื่อไม่ให้เป็นภาระขัดขวางการให้บริการปกติ โดยบริษัท BMCL มีจำนวนพนักงานซ่อมบำรุงอยู่ประมาณ 300 คน

นอกเหนือจากการซ่อมบำรุงรถไฟฟ้าแล้ว ยังมีงานทำความสะอาดรถไฟฟ้า โดยในแต่ละวัน รถไฟฟ้าทุกขบวนจะถูกนำมายังโรงซ่อมบำรุงเพื่อทำความสะอาด เพื่อให้รถไฟฟ้าอยู่ในสภาพที่สะอาด และเหมาะสำหรับการให้บริการแก่ผู้โดยสาร

บริเวณศูนย์ซ่อมบำรุง ยังมีพื้นที่กำหนดให้เป็นสถานที่ขับทดสอบรถไฟฟ้า โดยจะเป็นรางวิ่งทดสอบรถไฟฟ้า เพื่อใช้ในการตรวจสอบสภาพรถไฟฟ้าก่อนจะนำไปใช้งานจริง เพื่อให้มีความมั่นใจได้ว่ารถไฟฟ้าทุกคัน อยู่ในสภาพที่พร้อมให้บริการแก่ผู้โดยสารอย่างปลอดภัย

MRT กับอุบัติเหตุที่คาดไม่ถึง

อุบัติเหตุรถไฟฟ้าชนกันที่สถานีศูนย์วัฒนธรรมฯ เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2548 หลังจากรถไฟฟ้า MRT เปิดให้บริการเพียง 7 เดือน ก็มีอุบัติเหตุรถไฟฟ้าชนกันเป็นครั้งแรกและครั้งเดียว ซึ่งเป็นอุบัติเหตุที่ไม่มีคาดคิดว่าจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากระบบของรถไฟฟ้าเป็นระบบที่ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น จึงไม่น่าจะเกิดความผิดพลาดจนทำให้รถไฟฟ้าชนกันได้

สาเหตุของอุบัติเหตุครั้งนี้ เกิดจากความผิดพลาดในการสั่งปล่อยเบรกขบวนรถไฟฟ้าที่ค้างอยู่บริเวณทางขึ้นศูนย์ซ่อมบำรุงบนดิน ที่อยู่ระหว่างสถานีศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยและสถานีพระราม 9 ทำให้รถไฟฟ้าคันดังกล่าวไหลกลับไปยังสถานีศูนย์วัฒนธรรมฯ ซึ่งในขณะนั้นมีรถไฟที่กำลังให้บริการแล่นออกจากสถานีศูนย์วัฒนธรรมฯ ไปยังสถานีพระราม 9 จึงเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น โดยมีผู้บาดเจ็บกว่า 100 ราย แต่ไม่มีผู้เสียชีวิต

น้ำท่วมกรุงเทพ 2554 กับมาตรการป้องกัน รถไฟฟ้า MRT ได้มีการออกแบบสถานีมาเพื่อป้องกันสถานการณ์น้ำท่วมไว้เป็นอย่างดี โดยสามารถสังเกตได้จากบันไดทางขึ้นตัวสถานีจำนวน 8 ชั้นซึ่งถูกออกแบบให้มีความสูงจากระดับพื้นถนนประมาณ 1.20 เมตร

“สถานีที่มีความเสี่ยงต่อน้ำท่วม
จะสามารถป้องกันน้ำท่วม
ได้สูงถึง 2.70 เมตร
หากระดับน้ำสูงขึ้นถึงระดับ
60 เซนติเมตรจากระดับพื้นถนน
จะหยุดการเดินรถทันที”

นอกจากนั้น ในช่วงสถานการณ์น้ำท่วมปี 2554 BMCL ยังได้ติดตั้งผนังโลหะเหล็กความสูง 1.50 เมตร เป็นการเพิ่มเติมบริเวณสถานีที่มีความเสี่ยงต่อการถูกน้ำท่วม เมื่อรวมกับความสูงจากพื้นถนน 1.20 เมตร ดังนั้น สถานีที่มีความเสี่ยงต่อน้ำท่วมจะสามารถป้องกันน้ำท่วมได้สูงถึง 2.70 เมตร ในขณะเดียวกัน

หากระดับน้ำสูงขึ้นถึงระดับ 60 เซนติเมตรจากระดับพื้นถนน BMCL จะประกาศหยุดการให้บริการเดินรถทันที เพื่อความปลอดภัย และหากมีน้ำไหลเข้ายังสถานี ตัวสถานีได้มีการออกแบบรางดักน้ำ เพื่อใช้ในการระบายน้ำที่ไหลเข้ามายังสถานี ไปยังบ่อพักน้ำรวม

:: การป้องกันน้ำท่วม นอกจากทางเข้ารถไฟฟ้าสูงกว่าพื้นถนน 1.20 เมตรแล้ว ยังมีผนังโลหะเหล็กความสูง 1.50 เมตร เป็นการเพิ่มเติม ทำให้สามารถป้องกันน้ำท่วมได้สูงถึง 2.70 เมตร

รถไฟฟ้าไทยทางเลือกของคนเมือง

จากทิศทางของราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้น ตลอดเวลา ปัญหาการจราจรในกรุงเทพฯ และปริมณฑลที่มีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น รวมถึงความต้องการความสะดวกสบาย และประหยัดเวลาในการเดินทาง ระบบรถไฟฟ้าใต้ดินจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของคนเมือง ปริมาณผู้โดยสารเฉลี่ยต่อวันจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคต เมื่อมีการขยายเครือข่ายและการเชื่อมต่อรถไฟฟ้าใต้ดินเข้ากับระบบขนส่งมวลชนประเภทอื่นๆ มากขึ้น

ผู้บริหาร BMCL มองว่า ในอนาคตรัฐบาลคงจะให้ความสำคัญกับนโยบายทิศทางการพัฒนาระบบรถไฟฟ้าใต้ดิน และระบบขนส่งมวลชนอื่นๆ ให้พัฒนายิ่งขึ้น รวมทั้ง BMCL เองก็ไม่ได้ละเลยที่จะวางแผนการพัฒนาระบบเส้นทางรถไฟฟ้าใต้ดิน ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และภารกิจของบริษัท ควบคู่ไปกับจิตสำนึกที่จะให้ผู้โดยสารได้รับความพึงพอใจในการให้บริการของรถไฟฟ้า MRT และเชื่อมต่อบนระบบขนส่งมวลชนอื่นๆ ให้ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อส่งผลให้ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่สุด

อุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรม ข้อเท็จจริง เบื้องหลังความประมาท

เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2555 ได้เกิดเหตุระเบิดและเพลิงไหม้ขึ้นที่ โรงงานผลิตยางสังเคราะห์ ของบริษัท บีเอสที อีลาสโตเมอร์ส จำกัด ซึ่งตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง โดยต้นเพลิงเกิดขึ้นที่ หน่วยผลิตยางสังเคราะห์ประเภท Polybutadiens Rubber (BR) ที่เป็นวัตถุดิบผลิตยางรถยนต์ ทำให้มีผู้เสียชีวิตมากถึง 11 คน และมีผู้ได้รับบาดเจ็บ 194 ราย

หลังเกิดเหตุ บริษัท บีเอสที ได้แต่งตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญ เพื่อศึกษาหาสาเหตุที่ทำให้เกิดเพลิงไหม้ในครั้งนี้ และวางแผนป้องกัน ไม่ให้เกิดเหตุขึ้นอีกในอนาคต ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ มาจากหลากหลายสาขา ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผน ฉุกเฉินและระบบความปลอดภัยจากบริษัท ดูปองท์ (Du Pont) ซึ่งเป็นบริษัทชั้นนำระดับโลก นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิศวกรด้านระบบความปลอดภัย วิศวกรด้านการผลิตและเทคโนโลยี ซึ่งได้ร่วมกันดำเนินการตรวจสอบกระบวนการปฏิบัติงานภายในโรงงาน พร้อมวางแผนการป้องกัน อุบัติเหตุให้รัดกุมยิ่งขึ้น รวมทั้งทบทวนแผนรับมือกรณีฉุกเฉิน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

อุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ และมักเกิดขึ้นเสมอ ถึงแม้ว่าในปัจจุบัน ผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรม จะให้ความสำคัญกับมาตรการด้านความปลอดภัย สูงสุด ทั้งความปลอดภัยภายในโรงงาน และความปลอดภัยของ ชุมชนที่อยู่รอบโรงงาน โดยการนำอุปกรณ์ เครื่องมือและระบบ ความปลอดภัยที่ทันสมัยมาใช้ มีการฝึกอบรมพนักงานให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีจิตสำนึกในการทำงานอย่างปลอดภัย แต่ อุบัติเหตุก็เกิดขึ้นได้ทั้งจากความประมาทเลินเล่อของบุคคล ความชำรุดบกพร่องของอุปกรณ์ เครื่องมือ และเหตุสุดวิสัย

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นครั้งหนึ่งแล้ว จะต้องไม่ยอมให้เกิดขึ้นอีกซ้ำสอง โดยจะต้องเรียนรู้จากความ ผิดพลาด สอบสวนข้อเท็จจริง ค้นหาสาเหตุของอุบัติเหตุ เพื่อ กำหนดแนวทางการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นอีก

โศกนาฏกรรมครั้งใหญ่ที่เมืองโบปาล

อุบัติเหตุจากโรงงานอุตสาหกรรม ครั้งร้ายแรงที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ คือ กรณีโรงงานของบริษัท ยูเนียนคาร์ไบด์ ที่เมืองโบปาล ประเทศอินเดีย เกิดการรั่วไหลของก๊าซ Methyl Isocyanate (MIC) มากถึง 40 ตัน เมื่อปี 2527 ทำให้ชาวอินเดียเสียชีวิตทันทีถึง 3,800 คน และเสียชีวิตเพิ่มอีกจำนวนมากในเวลาต่อมา รวมแล้วประมาณ 2 หมื่นคน ในขณะที่มีประชาชนอีก 1 แสนคนต้องเป็นโรคเรื้อรังตลอดชีวิต เพราะได้รับสารพิษจากโรงงาน อุบัติเหตุครั้งนี้นับเป็นตราบาปของยูเนียนคาร์ไบด์ ที่ทำให้ต้องขายกิจการทิ้งในเวลาต่อมา

อีกสองทศวรรษต่อมา ได้เกิดอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากก๊าซ MIC อีกครั้งหนึ่งที่โรงงานผลิตก๊าซ MIC ของบริษัทไบเออร์ ครอปไลน์ ในรัฐเวสต์เวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐฯ ซึ่งเกิดระเบิดขึ้นเมื่อปี 2551 มีผู้เสียชีวิต 2 คน และบาดเจ็บอีก 8 คน ผลการสอบสวนพบว่า มีข้อบกพร่องหลายอย่างเกิดขึ้นในช่วง Startup ซึ่งทำให้เกิดปฏิกิริยาเคมีที่รุนแรงจนควบคุมไม่ได้ ส่งผลทำให้เกิดระเบิด โดยสะเก็ดระเบิดบางชิ้นได้พุ่งไปกระทบกับถังเก็บ MIC แต่เคราะห์ดีที่ถังไม่เกิดความเสียหายแต่อย่างใด มิฉะนั้นจะเกิดโศกนาฏกรรมครั้งใหญ่ในสหรัฐฯ

ภายหลังจากการระเบิดครั้งนั้น แม้บริษัท ไบเออร์ครอปไลน์ ได้ซ่อมแซมโรงงานและเตรียมการจะเริ่มผลิตอีกครั้งหนึ่ง แต่ได้รับการต่อต้านจากประชาชน โดยยื่นฟ้องต่อศาลห้ามเปิดโรงงาน ในที่สุดบริษัทต้องยกธงขาวยอมแพ้ต่อพลังมวลชน โดยได้ประกาศเมื่อเดือนมีนาคม 2554 ที่จะยกเลิกการผลิตก๊าซ MIC และจะรื้อถอนโรงงานแห่งนี้

ระเบิดโรงงาน BP ที่กิกซ์ พลของนโยบายลดค่าใช้จ่าย

กรณีของโรงงานน้ำมันขนาด 4.5 แสนบาร์เรลต่อวัน นับว่าใหญ่เป็นอันดับ 3 ของสหรัฐฯ ของบริษัท BP ในรัฐเท็กซัส ได้เกิดระเบิดขึ้นเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2548 ทำให้มีผู้เสียชีวิตมากถึง 15 คน บาดเจ็บ 180 คน และประชากรมากถึง 4.3 หมื่นคน ต้องอพยพหนีภัย สร้างความเสียหายทางเศรษฐกิจสูงถึง 4.5 หมื่นล้านบาท

รัฐบาลกลางสหรัฐฯ ได้สั่งเปรียบเทียบปรับบริษัท BP เป็นเงิน 630 ล้านบาท พร้อมกับสั่งการให้สอบสวนข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น แทนที่จะสรุปง่ายๆ ว่าเกิดจากความประมาท แต่ได้วิเคราะห์เชิงลึกพบว่าบริษัท BP มีนโยบายลดค่าใช้จ่าย ทำให้มาตรการปลอดภัยหย่อนยานลงมาก พนักงานได้รับการฝึกอบรมไม่เพียงพอ อุปกรณ์สำคัญภายในโรงงานชำรุดโดยไม่ได้ซ่อมแซม มาตรการความปลอดภัยหละหลวม คนงานทำงานยาวนานถึงผลัดละ 12 ชั่วโมง ทำให้ร่างกายเหนื่อยล้า ฯลฯ โดยช่วง 30 ปีก่อนเกิดระเบิดครั้งนี้ โรงกลั่นแห่งนี้เกิดอุบัติเหตุซ้ำแล้วซ้ำอีกมาแล้วหลายครั้ง มีคนเสียชีวิตไปแล้วรวม 23 คน

“บริษัท BP มีนโยบายลดค่าใช้จ่าย ทำให้มาตรการปลอดภัยหย่อนยานลงมาก พนักงานได้รับการฝึกอบรมไม่เพียงพอ อุปกรณ์สำคัญภายในโรงงานชำรุด คนงานทำงานยาวนานถึงผลัดละ 12 ชั่วโมง ทำให้ร่างกายเหนื่อยล้า”

นอกจากการสอบสวนโดยรัฐบาลกลางสหรัฐฯ แล้ว บริษัท BP ยังได้แต่งตั้งคณะกรรมการอิสระ เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริง โดยประกอบด้วยกรรมการ 11 คน มีนายเจมส์ เบเกอร์ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในสมัยประธานาธิบดีโรนัล เรแกนและอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศในสมัยประธานาธิบดีจอร์จ บุช เป็นประธาน ส่วนกรรมการประกอบด้วยผู้มีชื่อเสียง เป็นต้นว่า พลเรือเอกแฟรงก์ โบว์แมน อดีตผู้บัญชาการเรือดำน้ำพลังนิวเคลียร์และอดีตผู้อำนวยการโครงการเรือรบนิวเคลียร์ของราชนาวีสหรัฐฯ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถาบันพลังงานนิวเคลียร์ ดร.แนนซี เลเวลสัน ศาสตราจารย์ด้านวิศวกรรมศาสตร์แห่งสถาบันเทคโนโลยีแห่งแมสซาชูเซตส์ นายพอล เทโบ อดีตรองผู้อำนวยการ บริษัท

ดูปองท์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านรักษาล้างแวลล์ นายสเลด กอร์ตัน อดีตวุฒิสมาชิกและในอดีตเคยมีประสบการณ์เป็นหนึ่ง ในคณะกรรมการผู้สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์ก่อ การร้ายถล่มอาคารเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ ฯลฯ

คณะกรรมการชุดนี้ได้นำเสนอรายงานที่เรียกว่า The Baker Report เมื่อเดือนมกราคม 2550 สรุปว่าบริษัท BP มีข้อบกพร่องเป็นจำนวนมาก พนักงานภายในโรงกลั่นน้ำมัน มีไม่เพียงพอ ทำให้แต่ละคนทำงานหนัก วัฒนธรรมภายใน องค์การทำให้พนักงานไม่กล้ารายงานปัญหาด้านความปลอดภัย ทั้งนี้ แม้โรงกลั่นจะมีกระบวนการตรวจสอบเป็นการภายใน แต่ ดำเนินการพอเป็นพิธีเท่านั้น โดยไม่ได้มุ่งเน้นเสริมสร้างความ ปลอดภัยโดยแท้จริงแต่อย่างใด ขณะเดียวกันผู้บริหารของ โรงงานมีงานเอกสารที่ต้องทำมาก ไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานประจำวัน

แม้ภายหลังอุบัติเหตุ บริษัท BP ได้ใช้จ่ายเงินมากกว่า 3 หมื่นล้านบาท เพื่อปรับปรุงมาตรฐานความปลอดภัยของ โรงกลั่น แต่สำนักงานความปลอดภัยและสุขภาพในการทำงาน (OHSA) ในสังกัดกระทรวงแรงงานของสหรัฐฯ ได้ตรวจสอบ พบว่า โรงกลั่นปรับปรุงระบบความปลอดภัยอย่างล่าช้ากว่าที่ ควรจะเป็น และมาตรการรักษาความปลอดภัยยังไม่เป็นไปตาม กฎระเบียบที่กำหนด ดังนั้น สั่งเปรียบเทียบปรับในปี 2552 เป็น เงินเพิ่มเติมอีก 2.4 พันล้านบาท

วิกฤติโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะ: ปัญหาเกิดจากระบบอุปถัมภ์

เหตุการณ์แผ่นดินไหวร้ายแรงที่สุดในญี่ปุ่นเมื่อต้นปี 2554 ส่งผลกระทบต่อโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะไดอิจิ ของ บริษัท ผลิตไฟฟ้า TEPCO ซึ่งมีเตาปฏิกรณ์ 6 เตา อายุ 32 - 40 ปี โดยในจำนวนนี้มี 3 เตา ที่อยู่ระหว่างเดินเครื่อง ส่วน ที่เหลืออีก 3 เตกำลังปิดอยู่เพื่อซ่อมบำรุง ซึ่งเมื่อเกิดเหตุเตา ที่เดินเครื่องได้หยุดทำงานตามที่ออกแบบไว้ โดยไม่ได้รับความ เสียหายจากแผ่นดินไหวแต่อย่างใด

แต่คลื่นสึนามิที่เกิดหลังแผ่นดินไหว 1 ชั่วโมง ซึ่งมีความสูง 15 เมตร ได้ซัดดาโถมเข้าใส่โรงไฟฟ้า ซึ่งมีระบบกัน คลื่นสูงเพียง 5.7 เมตร ส่งผลทำให้ระบบผลิตไฟฟ้าสำรองจาก เครื่องยนต์ดีเซลได้รับความเสียหาย เนื่องจากอาคารไม่ได้

ออกแบบให้กันน้ำเอาไว้ โดยเชื้อเพลิงนิวเคลียร์มีลักษณะพิเศษ คือ แท่งเชื้อเพลิงยูเรเนียมจะยังคงร้อนอยู่แม้ปิดเตาแล้ว จึงต้องแช่อยู่ในน้ำเพื่อระบายความร้อนอย่างต่อเนื่อง

“ **ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจาก
ทั้งรัฐบาล สมาชิกรัฐสภา
ข้าราชการที่รับพิชชอบ
ด้านกำหนดกฎระเบียบความ
ปลอดภัยด้านนิวเคลียร์
และบริษัท ผลิตไฟฟ้า TEPCO
ต่างมีความสัมพันธ์
อย่างใกล้ชิดกันเกินไป** ”

หลังจากไฟฟ้าดับเป็นบริเวณกว้าง ครอบคลุมถึง พื้นที่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ด้วย ส่วนระบบผลิตไฟฟ้าสำรองของ โรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์ คือ เครื่องกำเนิดไฟฟ้าแบบเครื่องยนต์ ดีเซล ก็เสียหายจากคลื่นสึนามิเช่นเดียวกัน แม้ในระยะแรก ไม่มีปัญหามากนัก เนื่องจากสามารถสูบน้ำเพื่อระบายความ ร้อนโดยใช้ไฟฟ้าสำรองจากแบตเตอรี่ แต่เมื่อไฟฟ้าสำรองใน แบตเตอรี่ใช้หมดลง ทำให้ระบบระบายความร้อนมีปัญหา ทำให้น้ำเดือด แท่งเชื้อเพลิงอุณหภูมิสูงขึ้น ก่อให้เกิดการหลอมละลาย ส่งผลทำให้กัมมันตภาพรังสีรั่วออกมาสู่ภายนอกเตาปฏิกรณ์

แม้โรงไฟฟ้านิวเคลียร์จะมีอาคารครอบเตาปฏิกรณ์ อีกชั้นหนึ่ง แต่ความร้อนได้สังเคราะห์ก๊าซไฮโดรเจนขึ้น ทำให้ ก๊าซไฮโดรเจนเกิดระเบิด (ก๊าซไฮโดรเจนเกิดระเบิด ไม่ใช่ระเบิด ไฮโดรเจนอย่างที่หนังสือพิมพ์เสนอข่าว) ทำให้อาคารเสียหาย กัมมันตภาพรังสีจึงได้รั่วไหลออกมาภายนอก

ภายหลังอุบัติเหตุ รัฐสภาของญี่ปุ่นได้ตั้งคณะกรรมการ 10 คน โดยมีประธาน คือ นายคิโยชิ คูโรคาว่า อดีตผู้อำนวยการ สภาวิทยาศาสตร์แห่งประเทศญี่ปุ่น ส่วนสมาชิกประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักวิทยาศาสตร์ นักกฎหมาย และคณาจารย์ เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์รั่วไหลของกัมมันตภาพ รังสีขึ้น โดยคณะกรรมการได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจาก

บุคคลต่างๆ ที่มาให้ปากคำ 900 ชั่วโมง และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกว่า 1,167 คน จากนั้นได้จัดทำรายงานความหนา 641 หน้า สรุปผลการศึกษาตีพิมพ์เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม 2555 สรุปได้ว่า อุบัติเหตุไม่ได้เกิดจากคลื่นสึนามิแต่อย่างใด โดยสาเหตุหลักเป็นความผิดพลาดของมนุษย์

ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากทั้งรัฐบาล สมาชิก รัฐบาล ข้าราชการที่รับผิดชอบด้านกำหนดกฎระเบียบความ

ปลอดภัยด้านนิวเคลียร์ และบริษัท ผลิตไฟฟ้า TEPCO ต่างมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกันเกินไป โดยบริษัท ผลิตไฟฟ้าได้มีการวิ่งเต้นไม่ให้ข้าราชการปรับปรุงกฎระเบียบ เนื่องจากหวังเกรงว่าจะทำให้ต้นทุนการดำเนินการเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ข้าราชการเหล่านี้จึงเลที่จะปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ เพื่อเพิ่มมาตรฐานความปลอดภัยในระดับสากล

กรณีอุบัติเหตุที่โรงกลั่น BP ในรัฐเท็กซัส และที่โรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ฟูกูชิมะ เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า บางครั้งสาเหตุที่แท้จริงของอุบัติเหตุหนึ่ง ไม่ได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อ ความผิดพลาดในการทำงาน หรือเหตุสุดวิสัยจากภัยธรรมชาติ หากแต่เป็นผลจากนโยบายการบริหารงานตลอดจนถึงวัฒนธรรมขององค์กรและสังคมที่ส่งเสริมมา การที่จะป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นอีก จึงต้องอาศัยการสืบค้นหาสาเหตุอย่างตรงไปตรงมา กล้ายอมรับความจริง และต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ ที่เกิดขึ้นนอกโรงงานหรือสายการผลิตด้วย

กนอ. ยุค 'SMART' ของผู้อำการคนใหม่ ดร.วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจะครบรอบ 40 ปี ในเดือนธันวาคม 2555 นี้ หากเป็นบุคคลคงเรียกได้ว่าเข้าสู่วัยที่ “ครบเครื่อง” ทั้งวัยวุฒิและคุณวุฒิ พร้อมพร้อมด้วยประสบการณ์ที่สั่งสม ตลอดจนผลงานการพัฒนาต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม

:: ดร.วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม
ผู้อำนวยการนิคมอุตสาหกรรม

ทว่าองค์กรที่ขับเคลื่อนด้วยบุคลากรรุ่น “บุกเบิก” ได้เริ่มต้นส่งสัญญาณแห่งการ **เปลี่ยนผ่าน** ทั้งจากวาระเกษียณอายุพนักงานที่เพิ่มจำนวนขึ้น จนมาถึงเหตุการณ์สำคัญนั่นคือการคิดสรรผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรม ที่เสร็จสิ้นไปเมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา โดย 4 ปีต่อจากนี้ กนอ. ได้ต้อนรับผู้ว่าการหนุ่ม

นาม ดร.วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม ซึ่งจัดเป็นคนคุ้นเคยทั้งของชาว กนอ. สื่อมวลชน ตลอดจนผู้ประกอบการ เนื่องด้วยผู้ว่าการท่านนี้เป็นผู้ที่เติบโตขึ้นในรั้ว กนอ. โดยแท้จริง และแม้อายุนามจะยังน้อย แต่ความเข้มข้น เข้มแข็งในการทำงาน โดยเฉพาะวิสัยทัศน์เชิงปฏิรูป นับว่าเข้าตากรรมการอย่างเป็นเอกฉันท์

จากวิศวกร 4 สู่เก้าอี้ CEO

ย้อนกลับไปเมื่อปี 2535 วิศวกรหนุ่มดีกรีดีออกเตอร์จากสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย เริ่มต้นเข้าทำงานที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ช่วงผู้ว่าการชื่อ ดร.สมเจตน์ ทิณพงษ์ ในตำแหน่งวิศวกร 4 ด้วยอัตราเงินเดือน 7,690 บาท ดร.วีรพงศ์ หรือที่พนักงาน กนอ. เรียกอย่างสนิทสนมว่า “ดร. วี” เริ่มต้นเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากกองก่อสร้างและบำรุงรักษา จากนั้นย้ายมาที่กองควบคุมสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยรวมเป็นเวลา 3 ปี ก่อนตัดสินใจลาออกจาก กนอ. ไปทำงานในภาคเอกชน ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญครั้งหนึ่ง เพราะเส้นทางที่เลือกเดินในวันนั้นอาจทำให้ไม่ได้มาบรรจบกับตำแหน่งผู้ว่าการในวันนี้ก็เป็นได้

แต่ท้ายสุด ดร. วีรพงศ์ ก็ได้รับโอกาสจากผู้ว่าการฯ ในขณะนั้นคือ ผู้ว่าฯ อัญชลี ชวนิชย์ ติดต่อกับกลับมาทำงานที่ กนอ. อีกครั้ง ในตำแหน่งผู้จัดการหน่วยพัฒนาธุรกิจคนแรก

ของ กนอ. โดยหน่วยงานใหม่นี้โฟกัสเรื่องกระบวนการเพิ่มบทบาทภาคเอกชน สัมปทาน การให้สิทธิโครงการต่างๆ อันเป็นที่มาของการทำแผนเพิ่มบทบาทภาคเอกชนของการนิคมฯ อย่างเป็นรูปธรรม จุดกำเนิดบริษัทลูกของ กนอ. ในการบริหารระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในนิคมอุตสาหกรรม ทั้ง GUSCO, TISCOM, IECT เป็นต้น

ด้วยผลงานทำให้ ดร. วีรพงศ์ เติบโตขึ้นเป็นฝ่ายยุทธศาสตร์และพัฒนาธุรกิจ กระทั่งย้ายข้ามฟากสู่ประสบการณ์ภาคสนามครั้งแรก กับตำแหน่ง ผอ. สำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ต่อมาเปลี่ยนเป็นฝ่ายท่าเรืออุตสาหกรรม จากนั้นก็ได้รับตำแหน่งสำคัญคือเป็น **ฝ่ายอำนวยการของท่าเรืออุตสาหกรรม** รับผิดชอบการบริหารแผนงาน งบประมาณ และการพัฒนาโครงการต่างๆ ในพื้นที่ ซึ่งช่วงดังกล่าวนี้เองที่ทำให้ ดร. วีรพงศ์ ได้รับประสบการณ์ครั้งสำคัญของชีวิตคือ ได้มีส่วนในการแก้ปัญหา มาบตาพุด ทั้งช่วงที่เกิดอุบัติเหตุ และคดีความตามมาตรา 67 วรรคสองตามรัฐธรรมนูญ

“ผมยังจำประสบการณ์ตอนได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นมาเป็นรองผู้ว่าการดูแลสายงานท่าเรือได้ดี เพราะมีโอกาสได้ดูแล มาบตาพุดคอมเพล็กซ์ทั้งหมด 5 นิคมฯ กับอีก 1 ท่าเรือในพื้นที่ ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างยิ่ง ในขณะนั้น มาบตาพุดเองมีหน้าที่ต้องเร่งแก้ไขสร้างความเข้าใจกับชุมชนไม่ว่าจะเป็น ปัญหาการประท้วงด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการในฐานะเขตควบคุมมลพิษ ศูนย์ EMCC สถานีตรวจวัดต่างๆ ที่ท่านเห็นในวันนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นผลผลิตจากจุดเริ่มต้นในช่วงนั้น รวมทั้งการพัฒนาท่าเรือเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะที่ 3 หลังจากนั้น ผมก็ได้รับตำแหน่งเป็นรองผู้ว่าการฝ่ายยุทธศาสตร์และการเงิน ได้กลับมาดูแลภาคยุทธศาสตร์เป็น **CFO** ขององค์กร ปฏิบัติหน้าที่อยู่เกือบปีจนได้เข้าร่วมการสรรหา และได้รับตำแหน่งผู้ว่าการ”

แกะกล่อง “SMART”

ด้วยความเป็นผู้มีอุปนิสัยเรียบง่าย เข้าถึงง่าย “วิสัยทัศน์” ของผู้ว่าการคนใหม่จึง **สั้นๆ แต่ได้ใจความ**

“โดยส่วนตัวแล้ว ผมรู้สึกว่าการนิคมฯ ตั้งรับในหลายเรื่อง รวมถึงบทบาทขององค์กรในเวทีสาธารณะก็ยังไม่เด่นชัดเท่าที่ควร จึงเกิดความคิดว่า อยากจะเสนอวิสัยทัศน์เป็นคำสั้นๆ แต่มีความหมายที่ชัดเจนตรงประเด็น นั่นคือ “I-EA-T Moves SMART” ส่วนความหมายที่แฝงอยู่ในตัวอักษรคำว่า SMART แต่ละตัวแบ่งออกเป็น

S มาจาก Strong คือ **องค์กรต้องมีความแข็งแกร่งทั้งทางด้านวิชาการและการเงิน**

M มาจาก Modern คือ ความทันสมัย องค์กรของเราต้องเกี่ยวข้องกับพันธมิตรกับนักลงทุนต่างชาติซึ่งส่วนใหญ่เป็นลูกค้าเกรด A เพราะฉะนั้นต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรที่มีความทันสมัย **ทางด้านเทคโนโลยี**

A มาจาก Agile แปลว่า แคล่วคล่อง ปราดเปรียว ว่องไว ผมอยากให้**องค์กรของเราใจจัดแจ้ว** แม้ไม่ใช่คนจำนวนมาก แต่ต้องปราดเปรียวว่องไวที่จะทำงานต่างๆ พร้อมสนองภารกิจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างยอดเยี่ยม

R มาจาก Reform หมายถึง **กระชับขึ้น มีการปฏิรูปยกระดับกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ** ไม่ว่างานอะไรที่เคยล่าช้าหรือสลับซับซ้อนเกินไป ผมอยากเห็นการปรับเปลี่ยนให้ง่ายและรวดเร็วขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้สูงสุด

T มาจาก Trust ทำอย่างไรให้คนเชื่อถือ เชื่อมั่นเราไว้วางใจเรา ให้ **กนอ. เป็นองค์กรที่ได้รับความเชื่อมั่นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน** เพราะท้ายที่สุด หากขาดความเชื่อจากทุกภาคส่วนก็คงไม่เกิดประโยชน์”

หัวใจหลักในการขับเคลื่อนองค์กรในวันนี้ของ ดร. วีรพงศ์ นอกจากยึดคำว่า SMART เป็นแกนกลางแล้ว ยังหมายรวมถึงการทำทุกอย่างให้คำว่า SMART เป็นรูปธรรม จับต้องได้

“จะทําอย่างไรให้คนในองค์กรรับรู้ - รู้สึกและพร้อมเดินทางสู่การเปลี่ยนแปลง เข้านี้ผมจะพูดเสียงตามสายในเรื่อง มาบตาพุด ซึ่งผมมองว่าเป็นอีกบทพิสูจน์คำว่า SMART ของเรามากครั้งหนึ่ง บทบาทของ กนอ. ในวันนี้เราไม่ได้อยู่เบื้องหลังอีกต่อไปแล้ว คน กนอ. ก็จะต้องรู้สึกและเชื่อแบบเดียวกัน สิ่งที่ผมเริ่มต้นทำตั้งแต่แรกเลยก็คือ ปักธง ให้เห็นว่า 4 ปีต่อจากนี้

ไปเราวางองค์กรไว้ที่ไหน กนอ. จะต้องเป็นผู้นำระดับ Top 3 ของอาเซียนในเรื่องการบริหารจัดการนิคม ให้ได้ภายใน 4 ปี นี่คือเป้าหมายที่เด่นชัดของเรา”

ภารกิจเร่งด่วนเรื่อง “น้ำ”

แผน 6 เดือนแรก ที่คณะกรรมการการนิคมฯ มอบหมายให้ผู้ว่าการฯ เร่งมือคือ เรื่องของการสร้างความเชื่อมั่นกับทุกภาคส่วน ซึ่งบังเอิญเกิดเหตุการณ์ที่มาตาพุดขึ้น ทำให้มีการนำแผนมาใช้ปฏิบัติจริงทันที

“ในเรื่องการสร้างเชื่อมั่น เดิมหมายถึงการป้องกันเตรียมการรองรับอุทกภัยเป็นเรื่องเร่งด่วน เพราะปีที่แล้วเป็นปีที่หนักมาก นิคมฯ หลายแห่งเสียหายมาก แต่จุดเปลี่ยนจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคือ คนจำนวนมากรู้แล้วว่านิคมฯ สำคัญอย่างไร สำหรับความคืบหน้าเรื่องแผนยุทธศาสตร์น้ำ เรามีการดำเนินงานเร่งด่วนในหลายๆ ส่วนรวมถึงการสร้างเชื่อมั่นในระบบป้องกันภัย ระบบเขื่อนรอบนิคมฯ ที่จะเสร็จภายในเดือนสิงหาคมนี้

อีกเรื่องที่ยังไม่ถูกไฟกลืน แต่เราเฝ้าติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด คือเรื่อง น้ำแล้ง ในภาคตะวันออก ขณะนี้น้ำในอ่างเก็บน้ำของกรมชลประทานเหลือเพียงร้อยละ 50 ซึ่งอาจหมายถึงภาวะภัยแล้งเช่นที่เคยเกิดในปี 2547-2548 เราจึงเตรียมหาแหล่งน้ำสำรอง พร้อมประสานกับผู้ประกอบการเพื่อการใช้้ำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด เพราะน้ำเป็นปัจจัยสำคัญของการผลิต เราจึงต้องดูแลให้ครอบคลุมไม่ว่าน้ำจะมากหรือน้อยก็ตาม”

กนอ. กับภารกิจสร้างอนาคตประเทศไทย

นอกจากเรื่องน้ำ ความปลอดภัย และการเร่งสร้างความเชื่อมั่นแล้ว กนอ. ยังมีการกิจใหญ่ในแผนยุทธศาสตร์

สร้างอนาคตประเทศรวม 3 หัวเรื่องหลัก ทั้ง การปรับโครงสร้างเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ยกกระตือรือร้นขีดความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการให้แข่งขันได้ในสากล รวมถึงการพัฒนาพื้นที่เชิงเศรษฐกิจใหม่

“ในเรื่องการปรับโครงสร้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เรามีส่วนร่วมโดยรับภารกิจเป็นศูนย์กลางในการดูแลระบบเฟ้าระวังทางด้านภัยพิบัติต่างๆ ของภาคอุตสาหกรรมแผนในตอนนี้คือ ใช้นิคมฯ เป็นฮับเชื่อมโยงระบบจากโรงงานทั้งที่อยู่ภายในและภายนอกนิคมฯ มายังสำนักงานใหญ่ที่มักกะสัน ซึ่งอยู่ระหว่างการเสนอโครงการ

เรื่องที่สอง การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการอยู่ได้ในตลาดโลก มีการกล่าวถึงเรื่องของการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ซึ่งโครงการนี้ กนอ. ทำมา 4 ปีแล้ว มีผลงานเป็นรูปธรรม มีการกำหนดคุณสมบัติ มาตรฐาน ตัวชี้วัดต่างๆ ทางกระทรวงอุตสาหกรรมจึงมอบหมายให้เราดูแล

ท้ายสุดเป็นเรื่องที่ต้องรับผิดชอบโดยตรงคือ การพัฒนาพื้นที่เชิงเศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน และรองรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจระดับประเทศ ตรงนี้แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ จะมีการจัดตั้งนิคมโลจิสติกส์พาร์คตามแนวชายแดน ซึ่งจะเป็นอีกโฉมหน้าของนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย ในเบื้องต้นเสนอไป 3 โครงการ คือ นิคมฯ เชียงของ

นิคมฯ ที่บ้านขุนน้ำร้อน และนิคมฯ แม่สอด ในส่วนนี้รัฐบาลกำลังพิจารณาบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างอนาคตประเทศ และอีกส่วนหนึ่งคือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจระดับประเทศ วันนี้ภาคตะวันออกของไทยยังมีศักยภาพที่จะพัฒนาต่อเนื่องไปได้อีก แต่ต้องเป็นอุตสาหกรรมสะอาด ไม่มีมลพิษ และมีการสร้างมูลค่าเพิ่มสูง เราได้เตรียมโครงการที่รู้สึกว่าจะเป็นที่น่าสนใจของทุกคนคือ การจัดตั้งนิคมฯ ไฮเทคในรูปแบบโพลีเมอร์ปาร์ค

ต่อ ยอดการผลิตพลาสติกชั้นสูง ซึ่งอยู่ระหว่างจัดทำโครงการนำเสนออีกครั้งหนึ่ง เรียกว่า กนอ. รับงานเยอะมาก ในลำดับต่อไปคงจะมีการตัดสินใจอย่างชัดเจนว่าจะมีการให้งบประมาณในโครงการไหนบ้าง”

โฉมหน้าใหม่ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ภายใต้วิสัยทัศน์ SMART ของผู้ว่าการฯ คนใหม่ ดร. วีรพงศ์ ไชยเพิ่ม จะเป็นอย่างไรนั้น ทุกท่านคงได้เห็นและสัมผัสความเปลี่ยนแปลงที่ว่าในไม่ช้านี้

เรื่องราว eco ในชีวิตประจำวันของผู้ว่าการฯ

“หากพูดถึงคำว่า **eco** ในความเห็นของผมเราสามารถทำหรือผนวกคำๆ นี้ในกิจกรรมได้หลากหลาย ข้อหนึ่งที่ผมเลือกคือ การสร้างพื้นที่สีเขียว อย่างปลูกต้นไม้ใบหญ้าเพราะเป็นงานอดิเรกที่ให้ความชุ่มชื่นทางจิตใจ ทำให้ทัศนียภาพรอบตัวเราดูดี อีกเรื่องที่ผมถือปฏิบัติจนเป็นกิจวัตรคือ การประหยัดน้ำและพลังงาน

ผมเชื่อว่าการใช้ทรัพยากรต่างๆ ต้องเริ่มปลูกฝังตั้งแต่ที่บ้าน เพราะจุดที่สำคัญที่สุดคือ จุดที่เล็กที่สุด ถ้าเรื่องของ eco สามารถเดินทางเข้าไปอยู่ในชีวิตประจำวัน เหมือนเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตตั้งแต่ระดับครอบครัวได้ เราก็มีความหวังที่จะลดโลกร้อนได้ สรุปก็คือ **นับจากนี้เป็นต้นไป คนในยุคนี้ต้องมี eco ในชีวิตประจำวัน**”

กสอ. กับแผนฟื้นฟู SMEs อย่างยั่งยืน

การจัดทำแผนธุรกิจอย่างต่อเนื่อง หรือ BCP เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ และให้ความรู้กับ SMEs ทุกขนาด ทั้งนี้เพื่อให้ SMEs สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ แม้จะประสบวิกฤติต่างๆ ในอนาคต ซึ่งจะช่วยลดผลกระทบและความเสียหายด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อีกทางหนึ่ง

BCP เพื่อการฟื้นฟู SMEs อย่างยั่งยืน

สำหรับการจัดทำแผนธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (Business Continuity Planning : BCP) นั้น เป็นหนึ่งในความช่วยเหลือของโครงการคลินิกอุตสาหกรรมเพื่อการฟื้นฟูสถานประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อม ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้รับผลกระทบจากมหาอุทกภัยเมื่อปลายปี 2554 ซึ่งมีสถานประกอบการจำนวนมากที่ได้รับผลกระทบ และมีจำนวนกว่า 5,000 ราย ที่ลงทะเบียนขอรับความช่วยเหลือ โดยมี SMEs บางส่วนได้รับความช่วยเหลือจาก กสอ. ในเบื้องต้นแล้ว ได้แก่ การวินิจฉัยประเมินความเสียหาย การทำความสะอาดสถานที่ เครื่องจักร อุปกรณ์ รวมถึงการให้คำปรึกษา แนะนำ ซ่อมแซมเครื่องจักร อุปกรณ์ที่มีความซับซ้อนไม่มากนัก

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เห็นภาพการดำเนินการช่วยเหลือ SMEs ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น วารสารส่งเสริมการลงทุน ได้รับเกียรติจาก **ดร.พสุ โลหารชุน อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม** ที่จะมาให้รายละเอียดถึงโครงการดังกล่าว รวมถึงแนวทางช่วยเหลือ SMEs ที่เป็นรูปธรรม ให้สามารถพลิกฟื้น และกลับคืนสู่ระบบการผลิตปกติให้ได้โดยเร็วที่สุด

“ บิคมฯ โรจนะ มอบให้บีไอไอ
บิคมฯ ไชยเทศ มอบให้
อธิบดีกรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
และ กสอ. ดูแลผู้ประกอบการ SMEs
ทั้งในและนอกบิคมฯ ”

:: ดร.พสุ โลหารชุน
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

เรื่องช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs

ภายหลังจากน้ำท่วมเริ่มลดลง กระทรวงอุตสาหกรรม ก็เร่งออกไปดูแล และช่วยเหลือผู้ประกอบการทั้งในและนอก นิคมอุตสาหกรรม โดยได้มอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ ที่อยู่ในความดูแล เช่น นิคมฯ โรจนะมอบให้บีไอโอ นิคมฯไฮเทค มอบให้อธิปไตยกรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ฯลฯ ส่วน กสอ. ดูแลผู้ประกอบการ SMEs ทั้งที่ตั้งโรงงานอยู่ในและนอกนิคมฯ

ในเมืองต้น กสอ. ก็เข้าไปตรวจสอบว่าจะช่วยฟื้นฟูได้อย่างไร โดยการจัดทีมงานที่มีทั้งนักวิชาการ วิศวกร จำนวนกว่า 50 ทีม รวมกันได้ประมาณ 200 – 300 คน นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัครที่เป็นเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่างๆ รวมถึงองค์กรอื่นๆ อีก 600 – 700 คน เมื่อรวมกันแล้วก็มีกว่า 900 คน จึงแบ่งออกเป็นประมาณ 100 ทีม เพื่อจะเข้าไปเยี่ยมโรงงานต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการ SMEs ทั้งนี้เพื่อเร่งช่วยเหลือและฟื้นฟูให้กลับมาประกอบการได้เหมือนเดิมเร็วที่สุด

การที่ กสอ. เลือกเวลาที่จะเข้าไปช่วย SMEs ในช่วงที่น้ำยังไม่ลด เหตุผลหนึ่งคือ ต้องการไปให้กำลังใจผู้ประกอบการว่าภาครัฐไม่ได้ทอดทิ้ง รวมถึงไปสำรวจความเสียหายต่างๆ ซึ่งบางเรื่องพอน้ำลดแล้วอาจไม่เห็น ซึ่งเป็นการช่วยเหลือในเบื้องต้นที่สามารถจะดำเนินการได้ในขณะนั้น ทั้งนี้หลายๆ คนที่ได้มีโอกาสเข้าไปให้ความช่วยเหลือ SMEs ต่างก็ได้รับสิ่งดีๆ รวมถึงภาพความประทับใจต่างๆ มาเป็นจำนวนมาก

อย่างน้อยผู้ที่ถูกน้ำท่วมก็รู้สึกดีว่า แม่น้ำยังท่วมก็มีทีมงานเข้ามาให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือโดยไม่ทอดทิ้งกัน นอกจากนั้นยังสอบถามถึงแนวทางที่ผู้ประกอบการจะดำเนินการต่อไปหลังน้ำลด และจะให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องใดบ้าง

“ กสอ. เป็นหน่วยงานลำดับแรกๆ ที่มีโอกาสได้หารือกับนายกรัฐมนตรี ว่ามีแผนจะให้ความช่วยเหลือ SMEs อย่างไร ”

นอกจากนี้การจัดทีมงานอาสาสมัครเข้าไปให้ความช่วยเหลือ SMEs แล้ว กสอ. ยังได้จัดทำโครงการเพื่อของบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อจะนำไปช่วยเหลือผู้ประกอบการต่างๆ โดย กสอ. เป็นหน่วยงานลำดับแรกๆ ที่มีโอกาสได้หารือกับนายกรัฐมนตรีว่า มีแผนจะให้ความช่วยเหลือ SMEs อย่างไร เมื่อได้รับงบประมาณมาแล้ว จึงเชิญทีมงานที่ปรึกษามาเพื่อหาแนวทางดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการในเชิงลึกต่อไป

“ สถานประกอบการขนาดใหญ่ ที่มีการจัดทำแผน BCP แล้วคือ บริษัท บุนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ”

จัดทำแผนธุรกิจอย่างต่อเนื่อง

ช่วงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ 2555 หลังจากน้ำที่ท่วมแห้งหมดแล้ว โรงงานต่างๆ เริ่มทำความสะอาดทั้งตัวโรงงาน และเครื่องจักรกันเรียบร้อยแล้ว ต่อไปจะต้องดำเนินการในส่วนใดอีกบ้างก็มีโจทย์ที่บางโรงงานเห็นว่าควรจะดำเนินการ เช่น ถ้าคราวหน้าน้ำท่วมอีกจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อลดความสูญเสียให้น้อยที่สุด

แนวทางที่สามารถจะนำมาใช้ได้ดีที่สุดคือ การจัดทำแผนธุรกิจอย่างต่อเนื่อง (BCP) โดยแผนดังกล่าวเป็นแผนการจัดการที่ภาครัฐจะต้องเผยแพร่ให้ความรู้แก่สถานประกอบการทุกขนาด เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรนั้น สามารถดำเนินต่อไปได้ในภาวะที่ประสบวิกฤติต่างๆ ในอนาคต ซึ่งหากเกิดวิกฤติขึ้นระบบธุรกิจ และระบบการผลิตของประเทศ จะยังคงสามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง อันจะเป็นการลดผลกระทบความเสียหายของวิกฤติได้อีกทางหนึ่งด้วย

ยกตัวอย่างสถานประกอบการขนาดใหญ่ที่มีการจัดทำแผน BCP แล้ว และสามารถดำเนินการได้ทันทีเมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม คือ บริษัท บุนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งในช่วงที่น้ำท่วม ได้ย้ายไปผลิตสินค้าต่างๆ ที่จังหวัดชลบุรี ทำให้ลูกค้ายังได้รับสินค้าอย่างต่อเนื่อง

ส่วนโรงงานขนาดเล็กก็มีแผนเหมือนกัน แต่เป็นแผนที่ใช้ความรู้สึกส่วนตัว หรือสัญชาตญาณเป็นตัวกำหนด เช่น เหลือระยะทางอีกประมาณ 10 กิโลเมตรน้ำจะมาถึงโรงงานแล้ว แต่หากมีใครมาบอกว่าน้ำมาไม่ถึงแน่ๆ ตรงนี้ก็ต้องพิจารณาให้รอบคอบ และตัดสินใจว่าจะเชื่อใคร ถ้าเชื่อตัวเองว่า

น้ำต้องท่วมแน่ ก็ต้องรีบหาทางป้องกันโดยการยกเครื่องจักร รวมถึงอุปกรณ์การผลิตต่างๆ ขึ้นที่สูง แต่ถ้าเชื่อว่าน้ำไม่ท่วม และไม่ดำเนินการใดๆ ก็อาจถูกน้ำท่วมได้ นี่คือการเอาตัวรอดแบบอาศัยความเชื่อ ความรู้สึกของตนเองเป็นหลัก

“หลักสูตรการบริหารจัดการ ดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ภายใต้ภาวะวิกฤติ และอบรบเชิงปฏิบัติการ”

การจัดทำแผนรองรับความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Plan: BCP)

การจัดทำแผนรองรับความต่อเนื่องทางธุรกิจ ก็เพื่อให้กิจการ SMEs ต่างๆ ได้ตื่นตัวในการเตรียมความพร้อมสำหรับบรรเทา หรือจัดการกับความเสี่ยงจากความสูญเสียทางธุรกิจ หากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ภัยพิบัติและอุบัติการณ์ที่ร้ายแรงในอนาคต ปัจจุบันจึงมีกิจการประเภทต่างๆ จำเป็นที่จะดำเนินการตามแผนบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCP) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมป้องกันปัญหาล่วงหน้า

แต่ BCP จะดำเนินไปไม่ได้หากผู้ประกอบการไม่เห็นความสำคัญและไม่ได้จัดทำแผนบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ หรือ BCM (Business Continuity Management) ซึ่ง BCM กำลังเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก แต่ผู้ประกอบการยังมีภาพและความเข้าใจที่มีต่อ BCM ยังขาดความชัดเจน ดังนั้นจึงมีความพยายามของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่จะทำความเข้าใจแนวคิดในเรื่องนี้ให้กับผู้ประกอบการของกิจการต่างๆ เพื่อให้องค์กรให้ความสำคัญกับ BCM เพื่อความไม่ประมาท และเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับภัยในรูปแบบต่างๆ

ทั้งนี้การกำหนดแนวทางและขั้นตอนในการพัฒนาการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ จึงถือว่ามีความสำคัญต่อความสำเร็จของ BCM เช่นเดียวกัน

สำหรับหลักสูตรดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้

ผู้ประกอบการได้เรียนรู้แนวทางการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCM) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการป้องกันผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจภายใต้วิกฤติต่างๆ และสามารถจัดทำแผนรองรับ เพื่อบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCP) รวมถึงเพื่อให้ผู้ประกอบการได้เรียนรู้ หลักการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment, RA) และวิเคราะห์ผลกระทบทางธุรกิจ (Business Impact Analysis, BIA) จากภัยในรูปแบบต่างๆ เช่น ภัยพิบัติ วิกฤติเศรษฐกิจ และอุบัติเหตุจากการกระทำของมนุษย์

กลุ่มเป้าหมายของการจัดทำแผน BCP ประกอบด้วย เจ้าของกิจการ ผู้บริหารระดับสูงของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ภาคการผลิต และที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ในพื้นที่ประสบภัยพิบัติน้ำท่วม โดยมีตัวชี้วัดคือ จำนวนผู้ประกอบการมีแผนรองรับการบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ

สำหรับผลที่คาดว่าจะได้จากการจัดทำแผน BCP คือ

- SMEs ใช้เวลากอบกู้ธุรกิจได้ภายในเวลาที่กำหนดตามแผนงานที่วางไว้
- SMEs สามารถทราบต้นเหตุของปัญหา ทำให้ป้องกันตนเองได้อย่างเหมาะสม
- สามารถประเมินผลความเสียหาย และวินิจัยได้ทันเวลา
- เริ่มวางแผนแนวทางแก้ (หรือป้องกัน) ปัญหาเหล่านี้ได้ดีขึ้น

โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจะให้ที่ปรึกษาเข้าวินิจัยกิจการเป็นเวลา 1 วัน มีการอบรมให้ความรู้และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงจริงรายการกิจการ เป็นเวลา 5 วัน แยกเป็นอบรมทฤษฎี จำนวน 3 วัน และมีการ Workshop โดยให้ผู้ประกอบการจัดทำแผนเป็นรายการกิจการ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจัดทำกรอบแนวทาง

(Template) การจัดทำแผนให้ผู้ประกอบการอีก 1 วัน และให้กิจการกลับไปทำแผนขององค์กรให้สมบูรณ์มากขึ้นในระยะเวลา 1 เดือน เมื่อครบตามระยะเวลาแล้วให้กิจการนำเสนอแผน ต่อกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และที่ปรึกษาอีกจำนวน 1 วัน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

สำหรับขั้นตอนสุดท้ายจะจัดส่งที่ปรึกษาเข้าเป็นพี่เลี้ยงเพื่อช่วยทำการตรวจสอบและกระจายให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับรู้และปฏิบัติ เป็นเวลา 4 วัน

โดยรายละเอียดของเนื้อหาการฝึกอบรม ภายใต้การดำเนินงานตามขั้นตอนดังกล่าว นั้น ประกอบด้วย

วันที่ 1 การให้ความรู้เบื้องต้น เพื่อสร้างความเข้าใจการรับรู้ความเสี่ยงจากการหยุดชะงักทางธุรกิจที่มาจากพิบัติภัยมาตรฐานระดับโลกที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริงจากพิบัติที่เคยเกิดในอดีต ความสำคัญในมุมมองของสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งเงิน ความสำคัญในการรักษาและเติบโตของกิจการ

วันที่ 2 การเตรียมแผนบริหารพิบัติภัยและพลิกฟื้นธุรกิจหลังหยุดชะงักจากวิกฤติสำหรับ SMEs ขอบเขตของการทำแผนบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ ขั้นตอนการดำเนินการจุดอ่อนที่ยังมีอยู่ในกิจการที่ผ่านประสบการณ์

วันที่ 3 การบริหารความเสี่ยงด้านบุคลากร และการเตรียมความพร้อม โดยมีระยะเวลาในการดำเนินการในช่วงประมาณเดือนที่ 2 – 3 (รายละเอียดตามตารางด้านล่าง)

แผนการดำเนินงานตามระยะเวลา

กิจกรรม	เดือนที่ 1				เดือนที่ 2				เดือนที่ 3			
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1. รับสมัครและคัดเลือกวิสาหกิจผู้ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจ พบัติภัยและอุบัติการณ์ร้ายแรง												
2. วินิจฉัยสถานประกอบการในเบื้องต้น												
3. การจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อจัดทำแผนรองรับความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCP)												
4. การให้คำปรึกษาเพื่อติดตามและให้คำแนะนำในการปรับแผนรองรับความต่อเนื่องทางธุรกิจ (BCP)												
5. นำเสนอแผนฯ รายวิสาหกิจ ต่อกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม												
6. จัดทำรายงานการประเมินผลภาพรวม ผลลัพธ์การดำเนินการ ผลกระทบ (Out put /Out come) ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ												

ทั้งนี้หน่วยงานที่ดำเนินงาน คือ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยส่วนเสริมสร้างขีดความสามารถผู้ประกอบการ สำนักพัฒนาผู้ประกอบการ อาคารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ถนนพระราม 6

เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0 2202 4531, 0 2202 4578 และ 0 2202 4552 ติดต่อคุณสุนทรี

เชื้พทุ้เชื้วชเชื้วสิงค้ป้ร้บ้พ้ม้ค้วมรู้

นอกจากการจัดทำแผน BCP แล้ว กสอ. ยังเชิญผู้เชี่ยวชาญจากสิงคโปร์มาให้ความรู้ และแนวทางการป้องกันต่างๆ กับผู้ประกอบการ และอุตสาหกรรมจังหวัดต่างๆ ที่ถูกน้ำท่วมกว่า 200 คน ทั้งนี้เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ให้ผู้ประกอบการต่อไป ส่วนปี 2555 น้ำจะท่วมอีกหรือไม่ เป็นภาพใหญ่ที่ภาครัฐจะเป็นผู้ดูแล แต่เรื่องที่โรงงานแต่ละโรงจะต้องทำคืออะไร จะขอความช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างเดียวคงไม่ได้ อย่างน้อยหากพอมิเงินทุนก็อาจจะเตรียมการล่วงหน้า เช่น การไปหาซื้อที่ดินอีกทีหนึ่ง เพื่อไปสร้างโรงงานในลักษณะเดียวกันไว้รองรับหากเกิดน้ำท่วมจะได้ย้ายไปทำงานอีกทีหนึ่งได้ทันที ซึ่งจะทำให้กระบวนการผลิตไม่หยุดชะงัก และลูกค้าได้รับสินค้าตามกำหนดเวลา

“วิธีการที่ดีที่สุด

ที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าคือ

สถานประกอบการเหล่านั้น

จะต้องสร้างระบบอย่างมีหลักการ”

แต่วิธีการที่ดีที่สุดที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับลูกค้าคือ สถานประกอบการเหล่านั้น จะต้อง “สร้างระบบอย่างมีหลักการ” เบื้องต้น กสอ.จะเข้าไปประสานกับสถานประกอบการแต่ละแห่งว่าจะต้องดำเนินการอะไรบ้าง โดยสถานประกอบการจะต้องสมัครเข้าร่วมโครงการนี้ก่อน จากนั้นก็ไปจัดทำแผนของตนเอง รวมถึงต้องซักซ้อมแผนด้วยว่าถ้าเกิดเหตุการณ์ขึ้นจริงๆ จะต้องดำเนินการอะไรก่อนและหลัง รวมถึงจะให้โรงงานใดผลิตสินค้าให้ ต้องจัดหา จัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งใด ต้องกำหนดไว้อย่างชัดเจน เมื่อถึงคราวที่โรงงานต้องถูกน้ำท่วมจริงๆ ก็จะสามารถส่งสินค้าให้ลูกค้าได้ตามปกติ

เนื่องจากเรื่องที่ SMEs เป็นกังวลที่สุดคือ ลูกค้าควรจะได้รับสินค้าอย่างต่อเนื่อง จะปฏิเสธความรับผิดชอบ โดยอ้างว่าบริษัทถูกน้ำท่วมไม่สามารถทำการผลิตได้ ตรงนี้ลูกค้าก็อาจจะขาดความเชื่อมั่นต่อบริษัท หรือโรงงานนั้นๆ ได้ ต่อไป

ลูกค้าก็อาจจะหันไปสั่งสินค้าจากที่อื่นแทน แต่ถ้าสามารถทำให้ลูกค้าเห็นว่า แม้โรงงานจะถูกน้ำท่วมแต่ก็สามารถส่งสินค้าได้ตามปกติ โดยเรื่องที่ต้องยึดถือไว้คือ ลูกค้าต้องไม่ได้รับผลกระทบไม่ว่ากรณีใดๆ รวมถึงต้องมีเงินส่วนหนึ่งคืนธนาคารด้วย (กรณีกู้เงินจากธนาคาร)

ในช่วงที่น้ำท่วมก็มีหลายบริษัทที่ติดต่อมาเพื่อขอความช่วยเหลือกับ กสอ. อย่างเช่น โรงงานผลิตพลาสติก ซึ่ง กสอ. ได้ให้ความช่วยเหลือด้วยการให้ไปผลิตสินค้าที่ศูนย์ฝึกอบรมของ กสอ. ยานกล้วยน้ำไท ทำให้โรงงานดังกล่าวสามารถส่งสินค้าให้ลูกค้าได้ตามปกติ จึงได้รับความน่าเชื่อถือจากลูกค้า และยังมีเงินส่วนหนึ่งคืนธนาคารด้วย ซึ่งเป็นตัวอย่างให้ SMEs อื่นๆ ได้เห็น และอาจเป็นแรงบันดาลใจให้คนอื่นทำตามบ้าง

นี่ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงสัญญาณการเอาตัวรอดของผู้ประกอบการ ที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า และธนาคารซึ่งเป็นเจ้าหนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งต่างจากโรงงานบางแห่งที่มัวแต่โทษคนนั้นคนนี้ และรอคอยความช่วยเหลืออย่างเดียว ไม่คิดจะช่วยเหลือตนเองก่อน ดังนั้นโอกาสดีๆ อาจไม่เกิดขึ้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับ SMEs ที่เข้าร่วมโครงการ BCP นั้น กสอ. จะเน้นเสมอว่า คนที่มาเข้าร่วมจะได้อะไรบ้าง ไม่ควรถามคำถามนี้กับ SMEs ที่เริ่มเข้าโครงการใหม่ๆ ต้องให้เข้าโครงการเรียบร้อยแล้ว และสามารถนำไปประยุกต์ทดลองใช้แล้วจริงๆ ถึงจะสามารถตอบได้อย่างมั่นใจว่าได้รับประโยชน์จากแผน BCP อย่างไรบ้างหรือจะให้ดีที่สุด ต้องไปสอบถามขณะที่กำลังข้อมดำเนินการใช้แผนนั้น ว่าประสบผลสำเร็จตามแผนมากน้อยอย่างไร

“การจัดทำแผน BCP

ไม่เหมาะกับโครงการที่มีขนาดใหญ่

แต่เหมาะกับกลุ่ม SMEs”

ในอนาคตหาก SMEs กลุ่มนี้ถูกน้ำท่วมอีก ก็จะเป็นแรงบันดาลใจให้ SMEs อื่นๆ ได้นำแผนนี้ไปปรับใช้บ้าง ดังนั้นคนที่เตรียมความพร้อมร่วมกับคนที่ไม่เตรียม วิธีการหลุดจากปัญหา

และผลกระทบที่ได้รับจะต่างกัน คนที่พร้อมที่สุดจะสามารถตอบได้ทันทีว่าจะต้องดำเนินการอะไรก่อนหลัง ซึ่งการจัดทำแผน BCP นั้น ไม่เหมาะกับโครงการที่มีขนาดใหญ่ แต่เหมาะกับกลุ่ม SMEs โดยผู้ที่เกี่ยวข้องต้องชี้ให้ SMEs เห็นถึงเรื่องความเสี่ยงเป็นอันดับแรก ซึ่งความเสี่ยงไม่ใช่จากภavnน้ำท่วมเท่านั้น ยังมีเรื่องเศรษฐกิจ ค่าเงินยูโร ฯลฯ

ดังนั้น ผู้ประกอบการ SMEs ต้องรู้จักประเมินสถานการณ์ ไม่ใช่มุ่งผลิตสินค้าเพียงอย่างเดียว ต้องศึกษาและมองความเป็นไปต่างๆ ให้รอบด้าน เช่น ความเสี่ยงค่าเงินยูโรที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น จำเป็นต้องเตรียมพร้อมเพื่อรับมือ ซึ่งความเสี่ยงแต่ละรูปแบบก็มีวิธีการรับมือที่แตกต่างกัน SMEs จะต้องสร้างความเข้าใจในเรื่องต่างๆ มองอย่างเป็นระบบ ถึงจะสามารถรับมือได้ทุกเรื่อง

ศูนย์พักพิงอุตสาหกรรม

นอกจากศูนย์ฝึกอบรมที่ กสอ. มีอยู่ทั้งในส่วนกลาง และจังหวัดต่างๆ ที่สามารถให้ผู้ประกอบการที่ประสบภัยน้ำท่วมได้ใช้เป็นที่พักพิงเพื่อผลิตสินค้าเป็นการชั่วคราว ศูนย์เหล่านั้นยังมีหอพักด้วย จึงใช้หอพักดังกล่าวเป็น “ศูนย์พักพิงอุตสาหกรรม” สำหรับผู้ประกอบการที่ประสบภัยน้ำท่วมเช่นเดียวกับศูนย์ ศปภ. ศูนย์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ราชการฯ โดยศูนย์ของ กสอ. มีอยู่ทั้งหมด 7 ศูนย์ ซึ่งบริษัท โกลิ เป็นหนึ่งในหลายๆ บริษัทที่เลือกใช้ศูนย์ฯ ดังกล่าวที่จังหวัดสุพรรณบุรี

“ SMEs ส่วนใหญ่
จะฟื้นฟูกิจการได้อย่างรวดเร็ว
โดยใช้เงินทุนที่มีอยู่
เนื่องจากลูกค้ายังต้องการสินค้า
และต้องส่งดอกเบียเงินกู้
ให้ธนาคารอีกด้วย ”

SMEs กว่า 6,000 แห่งถูกน้ำท่วม

สำหรับ SMEs ที่ลงทะเบียนเข้ามาเพื่อขอรับความช่วยเหลือมีกว่า 6,000 แห่ง ส่วนใหญ่อยู่นอกนิคมฯ และหลายรายสามารถช่วยเหลือตนเองได้เป็นอย่างดี โดยภาครัฐไม่ได้เข้าไปช่วยเหลือแต่อย่างใด SMEs ส่วนใหญ่จะฟื้นฟูกิจการได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้เงินทุนที่มีอยู่ เนื่องจากตระหนักดีว่าลูกค้ายังต้องการสินค้า และยังคงส่งดอกเบียเงินกู้ให้ธนาคารอีกด้วย ดังนั้นจึงต้องเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยทันที

ส่วนเรื่องการสร้างแนวป้องกันน้ำหรือเขื่อนให้กับ SMEs ทุกรายนั้นคงไม่สามารถดำเนินการได้ แต่เรื่องที่สามารถทำได้คือ การจัดทำแผนการดำเนินงานให้หากโรงงานถูกน้ำท่วมอีก จะต้องดำเนินการเรื่องใดก่อน เรื่องใดหลัง และ กสอ. จะเป็นหน่วยงานแรกๆ ที่จะเข้าไปพบ และสอบถามเรื่องความช่วยเหลือที่ผู้ประกอบการต้องการจะได้รับ แม้ว่า กสอ. จะไม่สามารถดำเนินการทุกอย่างให้ได้ก็ตาม แต่ก็ทำบางอย่างได้ รวมทั้งยังช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้กับโรงงานเหล่านั้นด้วย

นอกจากนี้ หากโรงงานใดมีวิธีการช่วยเหลือตนเองที่ไม่เหมือน หรือแตกต่างจากคนอื่นๆ ให้สามารถรอดพ้นจากการถูกน้ำท่วมได้ ก็สามารถเผยแพร่เพื่อเป็นวิทยาทานกับโรงงานอื่นๆ ได้เช่นกัน ปัจจุบันมี SMEs ที่ถูกน้ำท่วมสามารถฟื้นตัวได้กว่าร้อยละ 90 แต่ก็มีบางส่วนที่เลิกกิจการไปเลย เนื่องจากอาจถึงจุดอึดอัดแล้ว หรือไม่มีผู้สืบทอด หรือทำต่อไม่ไหวเนื่องจากสภาพร่างกายที่ไม่เอื้ออำนวย ฯลฯ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้กับคนรุ่นใหม่ที่มีแนวคิดก้าวหน้า และเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาแทนในบางส่วนหรือทั้งระบบ

SMEs ต้องเข้มแข็ง

จะเห็นได้ว่า SMEs ที่ถูกน้ำท่วมเมื่อปลายปี 2554 มีความกระตือรือร้น และสามารถจะกลับมาทำงานได้ในระยะเวลาที่รวดเร็ว โดยภาครัฐ ไม่ว่าจะเป็นกระทรวงอุตสาหกรรม กสอ. บิโอบี ต่างก็ได้ให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้ประกอบการมีขวัญและกำลังใจที่จะกลับมาผลิตสินค้าได้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้กับ SMEs อื่นๆ หากมีภัยพิบัติมาอีกก็สามารถควบคุมได้ด้วยเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงจากภัยนั้นให้มากที่สุด และผ่านพ้นให้เร็ว

จากนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือต่อไป
ในอนาคตภัยต่างๆ จะมาได้ทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น
ภัยธรรมชาติ ภัยจากภาวะเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งต่างก็มีโจทย์ที่จะต้อง
ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น SMEs ก็จะต้องตื่นตัว
อยู่ตลอดเวลา รวมทั้งต้องปรับตัวให้พร้อมอยู่เสมอ โดยภาครัฐ
หลายๆ หน่วยก็จะมีแผนงานเสริม เพื่อเพิ่มความแข็งแกร่ง
ให้กับ SMEs มากขึ้น

**“ ลูกค้า SMEs
ที่ กสอ. ให้บริการอยู่ทั่วประเทศ
มีประมาณ 30,000 ราย
เป็นสถานประกอบการ
ประมาณ 2,000 แห่ง
ที่ถือเป็นกิจการขนาดเล็ก ”**

สำหรับลูกค้า SMEs ที่ กสอ. ให้บริการอยู่นั้นทั่วประเทศมีประมาณ 30,000 ราย แบ่งเป็นสถานประกอบการประมาณ 2,000 แห่ง ที่เหลือเป็นกิจการขนาดเล็ก ซึ่ง กสอ. ก็มีการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน และผลิตสินค้าให้กับ SMEs เหล่านี้อย่างต่อเนื่อง โดยการเชิญเข้ามาฝึกอบรมในหลักสูตรต่างๆ ทั้งระยะสั้น และยาว ที่มีตั้งแต่ 1 – 2 วัน หรือ 20 วัน ขึ้นไป หรือเข้าอบรมทั้งปี โดยขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของแต่ละเรื่องที่ SMEs ให้ความสนใจจะมาเพิ่มเติมเพื่อเสริมความรู้ให้มากขึ้น

ทั้งนี้เรื่องที่ กสอ. ต้องการทำ เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของผู้ประกอบการ SMEs ประกอบด้วย

1. การฝึกอบรม เพื่อให้ SMEs มีพื้นฐานทางทฤษฎีที่ชัดเจน
2. เมื่อมีพื้นฐานแล้ว ต้องนำไปประยุกต์ใช้กับโรงงานได้
3. การนำไปประยุกต์ใช้จะต้องดำเนินการได้จริง โดย กสอ. จะส่งเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญเข้าไปให้ความช่วยเหลือด้วย

หากผู้ประกอบการ SMEs สามารถดำเนินการได้ทั้งสามข้อ ก็จะทำให้ธุรกิจมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น ส่งผลทำให้มีเม็ดเงินมากขึ้นในธุรกิจ และผู้ประกอบการ SMEs จะได้รับประโยชน์กลับมาอย่างเต็มที่อีกด้วย

ร่วมมือกับสภาพัฒน์ ฯ และญี่ปุ่น

นอกจากการเชิญผู้เชี่ยวชาญจากสิงคโปร์แล้ว กสอ. ยังร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือ สภาพัฒน์ฯ และที่ปรึกษาองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) มานำเสนอแนวคิดเพื่อความร่วมมือระหว่างกัน ด้วยการนำแนวคิดการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่องแบบโอตาไก (Otagai Business Continuity : Otagai BC) มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมท่ามกลางสถานการณ์ที่เต็มไปด้วยความเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการสร้างเครือข่ายวิสาหกิจแบบพี่น้องในห่วงโซการผลิต เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกันในช่วงที่เกิดและหลังเกิดภัยพิบัติ เพื่อเตรียมรับมือกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น และมีแนวโน้มจะส่งผลกระทบให้การดำเนินธุรกิจเกิดการติดขัด หรือหยุดชะงักได้

ทั้งนี้ภายใต้แผน Otagai BC จะมีการสร้างแบรนด์ให้กับระบบห่วงโซ่อุปทานที่มีชื่อว่า “ไทโคบัง” (Thaicoban) ซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องหมายรับประกันว่า ระบบห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมนี้มีคุณภาพและมีสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน และสามารถดึงดูดลงทุนได้ต่อไปในอนาคต

ยกตัวอย่างเช่น ถ้ามีโรงงานอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็อาจไปทำ Otagai BC กับกลุ่มโรงงานในภาคตะวันออก โดยทั้งสองแห่งมีการจัดทำกิจกรรมร่วมกัน มีการผลิตหรือมีเทคโนโลยีที่เหมือนกัน เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้นมาก็ไม่ต้องกังวลเพราะมีโรงงานที่จะสามารถผลิตสินค้าให้กับลูกค้าได้อย่างแน่นอน โดย กสอ. จะเป็นสื่อกลางที่จะดำเนินการจับคู่ให้ โดยทั้งสองโรงงานอาจทำ MOU ระหว่างกัน ก็จะทำให้เกิดความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการดำเนินการเช่นนี้นอกจากเป็นการดำเนินการในเชิงสัญลักษณ์แล้ว หากเกิดเหตุการณ์ขึ้นอย่างต่อเนื่องก็ต้องซักซ้อมกันมากขึ้น แต่ถ้านานๆ จะเกิดขึ้นก็ไม่ต้องซ้อมบ่อย

ทั้งนี้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และเทคนิคต่างๆ รวมถึงการแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกันบ้าง เพื่อจะได้มีสายสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันได้ ทั้งโรงงานที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยง และไม่เสี่ยง หรือโรงงานในประเทศไทยกับโรงงานที่ญี่ปุ่น ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าที่จะมาสั่งสินค้าจากโรงงานของเรา

โครงการ Otagai Business Continuity

จากสถานการณ์มหาอุทกภัยในช่วงปลายปี 2554 ที่ผ่านมาได้สร้างความเสียหายอย่างมากแก่ภาคอุตสาหกรรมไทย โดยโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 7 แห่ง และโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมอีกเป็นจำนวนมากต้องจมอยู่ใต้น้ำ โดยปัญหาที่เกิดขึ้นกับโรงงานอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นคือ สถานประกอบการ สถานที่ เครื่องจักรและอุปกรณ์อื่นๆ ได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก ส่งผลให้โรงงานเกือบทุกแห่งต้องหยุดการผลิต ไม่สามารถประกอบการต่อไปได้

ยิ่งไปกว่านั้น ความเสียหายจากสถานการณ์อุทกภัยไม่ได้เกิดขึ้นเพียงโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ประสบอุทกภัยเท่านั้น แต่ยังได้สร้างความเสียหายให้กับระบบห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ของอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกันทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทั้งนี้ ก็เนื่องมาจากการขาดแคลนวัตถุดิบหรือชิ้นส่วนป้อนเข้า จากการที่โรงงานที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาน้ำท่วมต้องหยุดการผลิต ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ที่ไม่สามารถดำเนินการผลิตได้เนื่องจากผู้ผลิตชิ้นส่วนประสบปัญหาน้ำท่วม ตามข่าวที่ทราบกันคือ โรงงานประกอบรถยนต์ บริษัท โตโยต้า ในบางประเทศต้องประกาศหยุดสายการผลิตรถยนต์

รวมถึงอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ Hard Disk Drive ที่ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตหลักและมีการส่งออกมากที่สุดในโลกที่ประสบปัญหาอุทกภัย ส่งผลให้บริษัทผู้ผลิตคอมพิวเตอร์และเครื่องใช้ไฟฟ้าหลายรายต้องประกาศเลื่อนการออกผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ๆ และในอีกหลายสาขาอุตสาหกรรมที่ประสบผลกระทบเช่นนี้

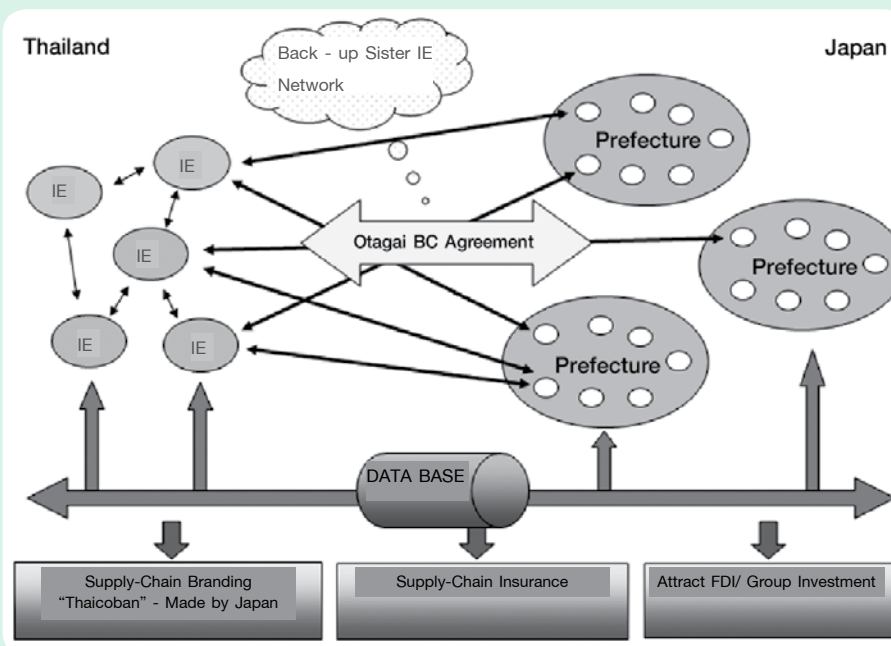
สำหรับวัตถุประสงค์ในการดำเนินการโครงการนี้คือ **ประการแรก** เพื่อสร้างระบบการสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Back – up System) ระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือสถานการณ์ที่ไม่เป็นปกติ

ประการที่สอง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ในอนาคต ไม่เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการลงทุนไปที่อื่น

ประการที่สาม เพื่อสร้างแนวนโยบายสำหรับนโยบายอุตสาหกรรมใหม่ที่มุ่งเน้นห่วงโซ่อุปทานการผลิตรวมถึงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs

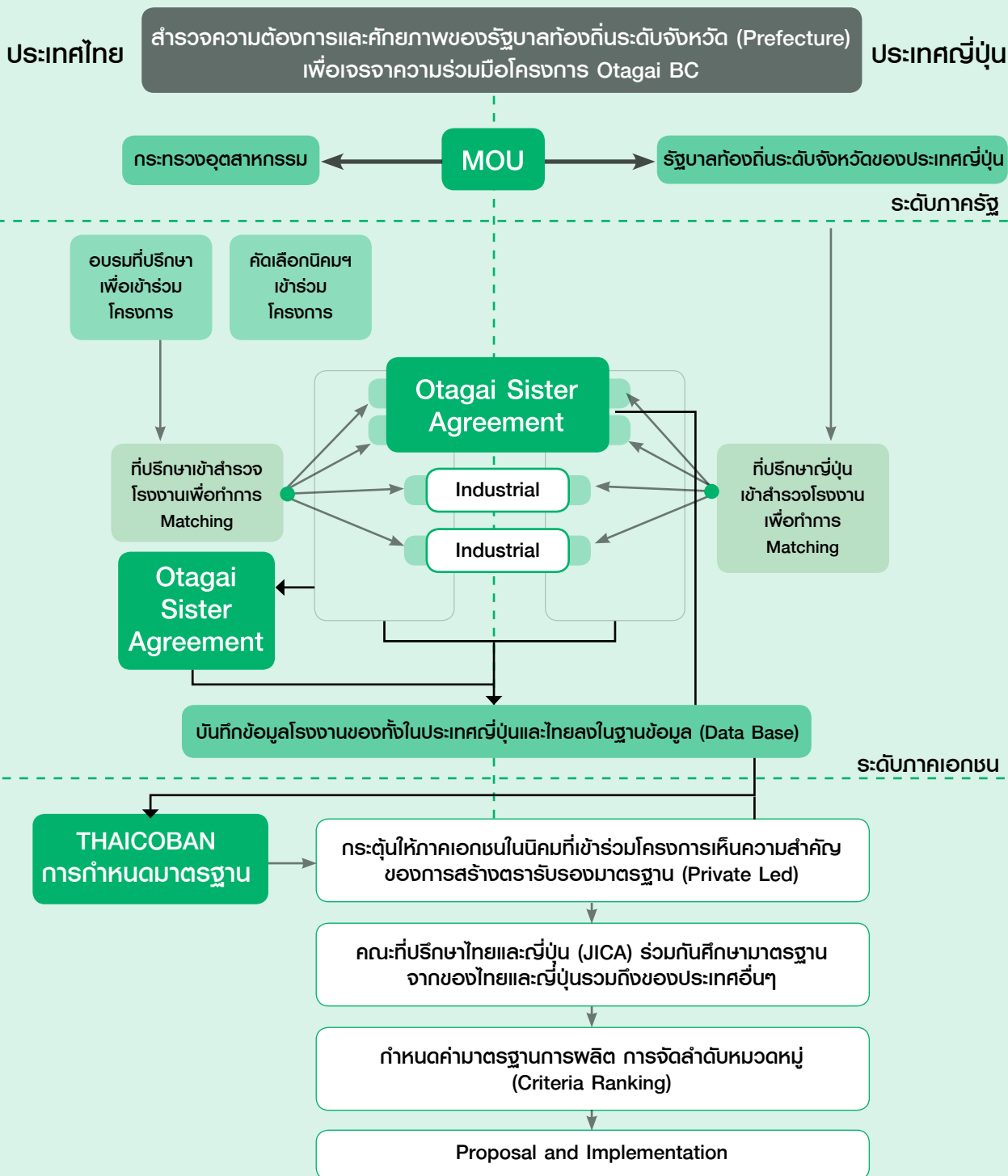
โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นิคมอุตสาหกรรม/เขตอุตสาหกรรมที่ประสบปัญหาอุทกภัยเมื่อปี 2554 นิคมอุตสาหกรรมและเขตอุตสาหกรรมในพื้นที่อื่นๆ

แนวคิดการดำเนินการโครงการ

แผนผังแนวความคิดการดำเนินงานโครงการ Otagai Business Continuity (การปรับโครงสร้างเพื่อป้องกันภาคการผลิตจากความเสียหายจากภัยพิบัติและสถานการณ์วิกฤติ)

อย่างไรก็ตาม หากสามารถดำเนินการได้ตามแนวทางที่กำหนดไว้ ผลที่คาดว่าจะได้รับคือ

ประการแรก ห่วงโซ่ปทานการผลิต (Supply Chain) ทั้งไทยและญี่ปุ่นภายใต้ข้อตกลงร่วมกันในเครือข่ายวิสาหกิจแบบพี่น้อง จะมีการสนับสนุน/ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (Back-up) ในสถานการณ์เร่งด่วน และมีความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ตรงกัน/เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ประการที่สอง การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) ไทยจะสามารถรักษาและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทย ส่วนญี่ปุ่นจะกระตุ้นให้เกิดการลงทุนเข้ามาในประเทศไทยผ่านกระบวนการของเครือข่ายวิสาหกิจ

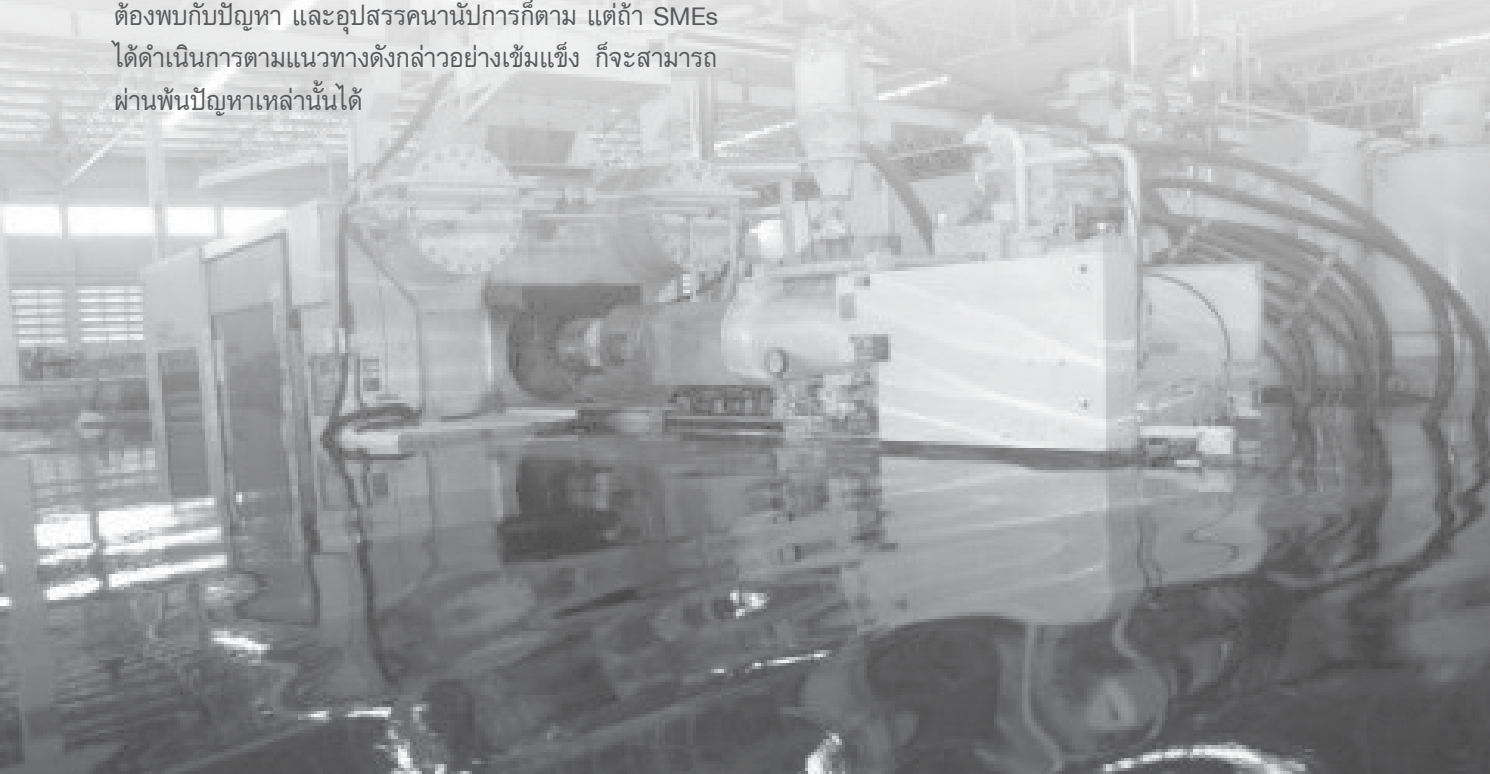
ประการที่สาม เกิดความมั่นใจในตราสินค้าไทย (Thai Brand) จะมีการส่งเสริมการสร้างสินค้าไทย - ญี่ปุ่นผ่านเครือข่ายที่มีความไว้วางใจกัน

โครงการฯ ดังกล่าวยังมีที่ปรึกษาประจำโครงการ ดังนี้ นายชินจิ โอโซชิโมะ ผู้คิดค้นแผนการดำเนินงาน Otagai Business Continuity นายไดสุเกะ มัตซึชิม่า ผู้เชี่ยวชาญขององค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) ประจำที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นายอาริกาวา ทาเคโทชิ ผู้เชี่ยวชาญขององค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) ประจำที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มีการประสาน และหาแนวทางความร่วมมือภายใต้โครงการฯ กับผู้บริหารรัฐบาลท้องถิ่นระดับจังหวัดของประเทศญี่ปุ่น และได้รับการตอบรับความร่วมมือถึง 11 จังหวัด ดังนี้ Akita, Saitama, Toyama, Yamanashi, Nagano, Osaka, Tottori, Shimane, Okayama, Hiroshima และ Fukuoka

จะเห็นได้ว่า กสอ. มีการออกมาตรการและโครงการต่างๆ หลายนโยบาย เพื่อให้ความช่วยเหลือ SMEs อย่างจริงจัง ทั้งนี้เพื่อให้ SMEs เติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป แม้ว่าในอนาคตจะต้องพบกับปัญหา และอุปสรรคนานัปการก็ตาม แต่ถ้า SMEs ได้ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวอย่างเข้มแข็ง ก็จะสามารถผ่านพ้นปัญหาเหล่านั้นได้

อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการสามารถตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับ โครงการความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัยของ กสอ. ได้ที่เว็บไซต์ www.ช่วยน้ำท่วม.com

ฮอนด้า เปิดใจเชื่อมั่นประเทศไทย

ในช่วงวิกฤติอุทกภัยที่ผ่านมา ภาพการรายงานข่าวที่ได้รับ ความสนใจจากชาวไทย และสื่อต่างชาติ คือ ภาพรถยนต์ฮอนด้าดับพินคิน จมน้ำอยู่ที่โรงงานผลิตที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมโรจนะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เนื่องจากโรงงานประกอบรถยนต์ฮอนด้าเป็นโรงงานที่มีขนาดใหญ่ มีการจ้างงาน การสั่งซื้อชิ้นส่วนประกอบ รวมทั้งการผลิต และการส่งออกมูลค่ามหาศาล จึงก่อให้เกิดคำถามจากหลายฝ่ายว่า ผลของวิกฤติการณ์ครั้งนั้น จะทำให้ฮอนด้าย้ายฐานการผลิตออกจากประเทศไทยหรือไม่ และมีแผนในอนาคตอย่างไร

นายพิทักษ์ พุทธิสาริกโร รองประธานอาวุโส บริษัทฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด และกรรมการบริหารบริษัท เอเชียนฮอนด้า มอเตอร์ จำกัด สำนักงานใหญ่ของฮอนด้าประจำภูมิภาคเอเชีย และโอเชียเนีย เปิดโอกาสให้ “วารสารส่งเสริมการลงทุน” ร่วมพูดคุยถึงสถานการณ์ปัจจุบัน แนวทางการรับมือ และทัศนคติที่มีต่อมาตรการความช่วยเหลือจากภาครัฐ และอีโอโอ

:: นายพิทักษ์ พุทธิสาริกโร

รองประธานอาวุโส บริษัท ฮอนด้า ออโตโมบิล (ประเทศไทย) จำกัด และกรรมการบริหาร บริษัท เอเชียนฮอนด้า มอเตอร์ จำกัด สำนักงานใหญ่ของฮอนด้าประจำภูมิภาคเอเชีย และโอเชียเนีย

ภาพรวมความเสียหายช่วงวิกฤติอุทกภัย

ในส่วนโรงงานผลิตรถยนต์ น้ำท่วมโรงงานผลิตและมียอดยนต์สำเร็จรูปประมาณ 1,000 คัน ที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ทัน ต้องหยุดการผลิตเป็นเวลา 6 เดือน โรงงานผลิตรถยนต์ฮอนด้าที่นิคมฯ โรจนะ ที่เป็นฐานการผลิตหลักของฮอนด้าในภูมิภาคเอเชียและโอเชียเนีย โดยผลิตรถยนต์ฮอนด้าทั้งหมด 6 รุ่น ได้แก่ บริโอ แจ๊ซ ซิตี้ ซีวิค แอคคอร์ด และซีอาร์ - วี ทำให้ขาดการส่งชิ้นส่วนให้กับโรงงานที่ต่างประเทศ อาทิ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และประเทศในกลุ่มอาเซียน ส่งผลให้ภาพรวมของการผลิตของฮอนด้าทั่วโลกลดลง 260,000 คันในช่วงเวลาดังกล่าว

ด้านการตลาดและการขาย ในช่วงเวลาวิกฤติเรายพยายามสื่อสารกับลูกค้าและสังคมในการสร้างความเชื่อมั่น

ตัวอย่างเช่น ประกาศว่าจะไม่มีการนำรถและอะไหล่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมมาผลิตหรือจำหน่ายให้กับลูกค้า รวมถึงการทำลายรถที่ถูกน้ำท่วม และจะไม่นำตัวเลขตัวถังของรถที่ถูกทำลายมาผลิตซ้ำ อีกทั้งได้นำตัวเลขตัวถังรถที่ถูกทำลายขึ้นเว็บไซต์ เพื่อให้ลูกค้าสามารถตรวจสอบและมั่นใจได้

นอกจากนี้ เพื่อเป็นการลดความเสียหายที่จะกระทบต่อผู้แทนจำหน่าย คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้ยกเว้นอากรขาเข้ารถยนต์สำเร็จรูปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเริ่มผลิตได้ ซึ่งความเข้าใจของภาครัฐนั้นเป็นสิ่งสำคัญและเป็นกำลังใจให้เรามากในการฝ่าฟันวิกฤติที่เกิดขึ้น

“ ปัจจุบันโรงงานของฮอนด้า
ได้กลับมาเดินสายการผลิตเต็มกำลัง
อยู่ที่ 240,000 คัน ต่อปี
และพร้อมส่งมอบ
รถยนต์ที่มีคุณภาพสูง
ให้กับลูกค้าแล้ว ”

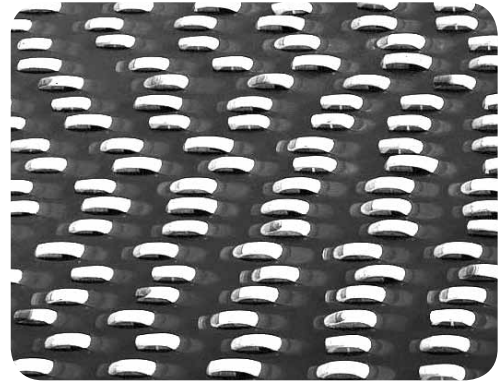
ฮอนด้าหลังวิกฤติอุทกภัย

หลังจากน้ำท่วมโรงงานที่นิคมอุตสาหกรรมโรจนะเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2554 ใช้ระยะเวลาเพียง 5 เดือนในการฟื้นฟูและเริ่มเปิดเดินสายการผลิตที่โรงงานอย่างเป็นทางการไปเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2555 ที่ผ่านมา โดยได้รับเกียรติจากท่านนายกรัฐมนตรียิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นประธานในพิธีเปิด รวมถึงผู้แทนคณะรัฐบาลและข้าราชการผู้บริหารระดับสูงจากกระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงท่านเลขาธิการบีโอไอ ร่วมเป็นกำลังใจในวันนั้นด้วย

แผนการป้องกัน และการเตรียมพร้อม

ปกติฮอนด้ามีแผนป้องกันเรื่องน้ำท่วมอยู่แล้ว ซึ่งเป็นแผนการปฏิบัติงานที่เป็นขั้นตอนเมื่อน้ำขึ้นสูงถึงระดับไหน จะมีแผนการปฏิบัติอย่างไรบ้าง แต่มหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นนั้นน้ำมาทุกทิศทางเป็นจำนวนมากมหาศาล อย่างไรก็ตาม ในส่วนของนิคมอุตสาหกรรมโรจนะก็ได้ดำเนินการสร้างเขื่อนป้องกันน้ำ โดยได้เริ่มดำเนินการแล้ว คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนสิงหาคม

ฮอนด้าได้ประกาศจัดตั้ง “กองทุนฮอนด้าเคียงข้างไทย” ภายใต้การดำเนินงานของมูลนิธิฮอนด้าประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเตรียมความพร้อมในการให้ความช่วยเหลือฉุกเฉินยามเกิดเหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยมอบเงินสมทบ 1,000 บาท ต่อการขายรถยนต์หนึ่งคัน 100 บาท ต่อการขายรถจักรยานยนต์หนึ่งคัน และ 10 บาท ต่อการขายเครื่องยนต์อเนกประสงค์หนึ่งเครื่อง การสมทบรายได้จากการขายผลิตภัณฑ์เข้าไปในกองทุนอย่างเป็นระบบ จะทำให้เราสามารถสำรองเงินไว้ใช้ในกิจกรรมบรรเทาทุกข์ ตลอดจนการเข้าช่วยเหลือฟื้นฟู

ผู้ประสบภัย ได้อย่างรวดเร็วและทันท่วงที ซึ่งคาดว่าในปีแรกจะมีเงินสมทบเข้ากองทุนประมาณ 300 ล้านบาท และจะมียอดสะสมสูงสุดที่ 1,000 ล้านบาท เมื่อมีการใช้พร้อมลงไปก็จะสมทบให้ครบ 1,000 ล้านบาทเท่าเดิม

ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์

โดยแท้จริงแล้ว ก่อนที่จะเกิดมหาอุทกภัย เมื่อเดือนมีนาคม 2554 ได้เกิดสึนามิ ขึ้นที่ประเทศญี่ปุ่นซึ่งผู้ผลิตรถยนต์เกือบทุกค่ายก็ได้รับผลกระทบอันเกิดจากการขาดแคลนชิ้นส่วนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เรียกว่า ECU ทำให้โรงงานผู้ผลิตรถยนต์ทั้งหมดรวมถึงฮอนด้า ต้องหันมาสำรวจการจัดซื้อจากผู้ผลิตชิ้นส่วนในระดับ Tier 1, Tier 2 และ Tier 3 เพื่อให้มีการจัดการกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดซื้อจากผู้ผลิตชิ้นส่วนเพียงรายเดียว

ขณะนั้นโรงงานฮอนด้าในประเทศไทยเริ่มมีการเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ต้องมาประสบกับน้ำท่วมเสียก่อน จำเป็นที่จะต้องมีการปรับการบริหาร Supply Chain Management ต่อไป ซึ่งเชื่อว่าทุกค่ายจะหันมาพิจารณาวางแผนป้องกันความเสี่ยงเป็นสิ่งที่ทุกโรงงานในทุกประเทศจะต้องนำมาทบทวนและป้องกัน

ความเชื่อมั่นของฮอนด้า

ฮอนด้าก็ยังคงมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของประเทศไทยที่จะเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ในภูมิภาคเอเชีย เพราะประเทศไทยมีฐานผู้ผลิตชิ้นส่วนที่เข้มแข็ง วัสดุทัศน และนโยบายของรัฐบาล พร้อมทั้งความพยายามของบีโอไอ ที่มีการส่งเสริมให้ผู้ผลิตแทบทุกค่ายมาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย ทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์เติบโตแข็งแกร่งได้อย่างทุกวันนี้ ในปีนี้อุตสาหกรรมยานยนต์จะสามารถผลิตรถยนต์ในประเทศได้สูงถึง 2,000,000 คัน เพื่อป้อนทั้งตลาดในประเทศและส่งออกต่างประเทศ

“ฮอนด้ามีความเชื่อมั่น
ในศักยภาพของประเทศไทย
ที่จะเป็นหนึ่งในศูนย์กลาง
การผลิตรถยนต์ในภูมิภาคเอเชีย”

ข้อเสนอแนะของฮอนด้า ต่อบีโอไอ และภาครัฐ

จากวิกฤติที่ผ่านมารู้สึกขอบคุณ ในความเข้าใจของภาครัฐที่ต้องการเร่งให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการ โดยเฉพาะในการบรรเทาความเดือดร้อนในภาคธุรกิจ ในขณะที่รัฐบาลได้ดำเนินการป้องกันน้ำท่วม ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเขื่อนป้องกันน้ำที่นิคมอุตสาหกรรมต่างๆ การขุดลอกคูคลอง เป็นต้น

รวมทั้งการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้วางแผนและนำเสนอข้อมูลนั้นสู่สังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการพยากรณ์ปริมาณน้ำและแหล่งน้ำเพื่อจัดเก็บ ทั้งนี้เพื่อให้เอกชนสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการแผนงานของตน

มหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในปีที่ผ่านมาไม่ใช่วิกฤติแรกที่ฮอนด้าได้เผชิญร่วมกับคนไทย และได้ก้าวผ่านวิกฤติหลายต่อหลายครั้งพร้อมกับคนไทยตลอดมา ซึ่งเชื่อมั่นว่า ความร่วมมือกันจากทุกๆ ฝ่าย ทั้งรัฐและเอกชน กับการเรียนรู้จากประสบการณ์จะทำให้ประเทศไทยสามารถผ่านพ้นวิกฤติที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างแน่นอน

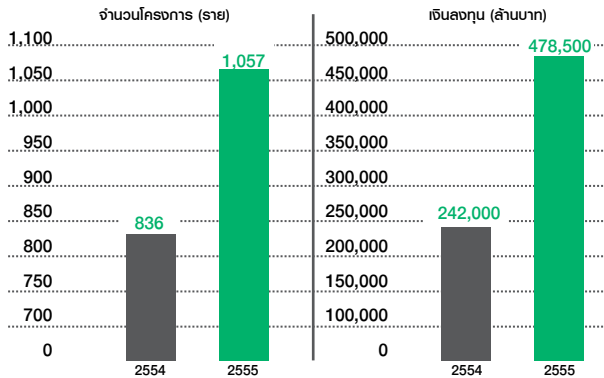
ภาพ :: http://www.drivenmaxx.com/wp-content/uploads/2012/05/IMG_6870.jpg

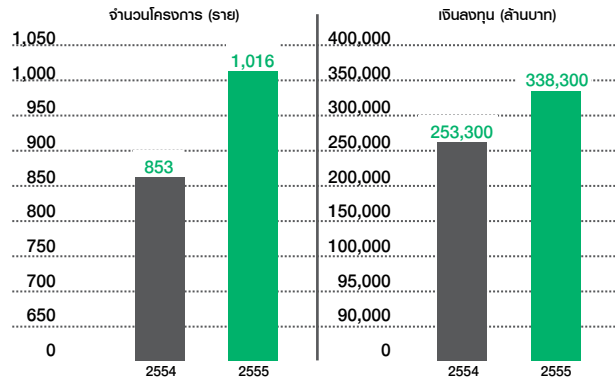
ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม-มิถุนายน 2555 เปรียบเทียบกับ ปี 2554

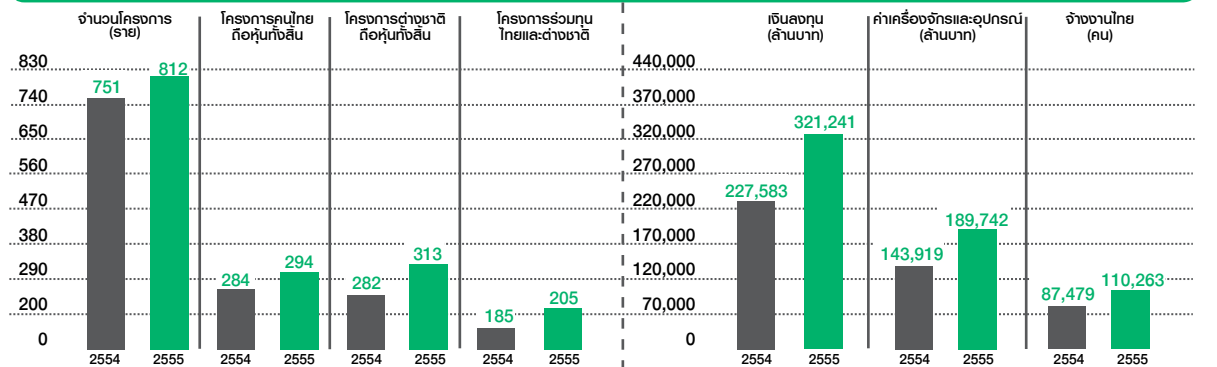
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

หน่วย : ล้านบาท

จำแนกการออกบัตรตามหมวดประเภทกิจการ

ประเภทผลิตภัณฑ์	จำนวนโครงการ (ราย)		เงินลงทุน		ทุนจดทะเบียนไทย		ทุนจดทะเบียนต่างชาติ		จ้างแรงงาน (คน)	
	ม.ค. - มิ.ย. 2554	ม.ค. - มิ.ย. 2555	ม.ค. - มิ.ย. 2554	ม.ค. - มิ.ย. 2555	ม.ค. - มิ.ย. 2554	ม.ค. - มิ.ย. 2555	ม.ค. - มิ.ย. 2554	ม.ค. - มิ.ย. 2555	ม.ค. - มิ.ย. 2554	ม.ค. - มิ.ย. 2555
เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร	100	108	28,444	24,980	3,821	3,723	255	1,416	9,781	15,977
เหมืองแร่ เชราปิโตรเลียม และโลหะขั้นมูลฐาน	14	28	14,692	22,825	170	276	1,271	5,712	1,751	2,426
อุตสาหกรรมเบา	55	57	7,209	9,916	355	319	940	459	11,909	11,102
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	176	189	36,970	59,259	344	583	2,440	7,717	19,971	25,464
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	115	124	50,248	48,635	217	162	895	3,993	29,592	31,163
เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	100	111	20,180	31,429	267	2,625	1,113	5,009	8,297	14,830
บริการ และสาธารณูปโภค	191	195	69,839	124,196	7,292	10,397	1,431	919	6,178	9,301
รวม	751	812	227,583	321,241	12,465	18,084	8,345	25,225	87,479	110,263

หมายเหตุ

เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง อยุธยา และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 23 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษหนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม

ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร บุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิหนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์แพร่ พะเยา ยานะ สดุด ปัตตานี ยะลา บึงกาฬ และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศ ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต

1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมฯ ไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมฯ ในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ

จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ

2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนกิจการ

โครงการอนุมัติ ให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนมิถุนายน 2555

หมวด 1 เขตเศรษฐกิจและพื้นที่พัฒนาพิเศษ	บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
	1. พาเนล เวิลด์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นซีเมนต์ผสมซีเมนต์อัด 47,110 ลูกบาศก์เมตร	1.17	155.00	120	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
	2. สิบรุ่งเรืองฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 3,000,000 ตัว	1.5	80.00	25	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
	3. ซีอีโอ อกริฟูด จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	น้ำมันรำข้าวบริสุทธิ์ 10,080 ตัน	1.12	200.00	68	จ.สิงห์บุรี (เขต 3)
	4. นายฐานพันธ์ เขตปฎิมาพงษ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแผ่นรมควัน 6,000 ตัน	1.16	20.00	14	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
	5. ดายซิงพิชพล จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	พืช พัก พลไม้คัดคุณภาพ 300 ตัน	1.14	3.00	22	จ.เชียงราย (เขต 3)
	6. วี - วัน โพลาร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ 2,400,000 ตัว	1.5	55.00	15	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
	7. นายบุญชัย จิรอนสมบูรณ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแผ่นรมควัน 12,000 ตัน	1.16	80.00	35	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
	8. บี ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปลุกไม้สัก 575 ไร่	1.3	40.00	17	จ.เพชรบูรณ์ (เขต 3)
	9. ธีรโย เออ จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปลุกไม้ยูคาลิปตัส 1,000 ไร่	1.3	12.70	53	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
	10. ธีรโย เออ จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปลุกไม้ยูคาลิปตัส 1,000 ไร่	1.3	12.70	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
	11. สอนไม้ธีรโย จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปลุกไม้ยูคาลิปตัส 1,000 ไร่	1.3	12.70	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
	12. สอนไม้ธีรโย จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปลุกไม้ยูคาลิปตัส 2,000 ไร่	1.3	19.00	103	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
	13. สอนไม้ธีรโย จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ปลุกไม้ยูคาลิปตัส 1,000 ไร่	1.3	12.70	53	จ.อุดรธานี (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14. ยูอาร์ซี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นบริษัทยูอาร์ซีอินเตอร์เนชั่นแนล)	ขนมขบเคี้ยว 4,430 ตัน	1.11	16.10	74	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
15. ก้าวหน้าโคกกัณฑ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันรำข้าวดิบ 15,000 ตัน	1.12	64.00	13	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
16. น้ำมันบริโกไทย จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันรำข้าวบริสุทธิ์ 37,870 ตัน ไขมันมันรำข้าว 1,320 ตัน	1.12	56.30	117	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
17. ยูอาร์ซี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นบริษัทยูอาร์ซีอินเตอร์เนชั่นแนล)	ขนมขบเคี้ยว 11,260 ตัน	1.11	19.50	158	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
18. ดีอีเอส โปโอแมส จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เชื้อเพลิงชีวมวลอัดแท่ง 13,000 ตัน	1.17	39.00	27	จ.ชุมพร (เขต 3)
19. ไทยอีสเทิร์น อินโนเวชั่น จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยางแท่ง 36,000 ตัน	1.16	44.00	50	จ.ชลบุรี (เขต 2)
20. ดี เอส พู๊ด อินเทอร์เน็ต เนล จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	เครื่องปรุงรส 3,500 ตัน	1.11	13.00	27	จ.นครสวรรค์ (เขต 3)
21. MR. S.K. CHAKRABARTI (หุ้นอินเดียทั้งสิ้น)	ซีเมนต์เกรดเบด หรืออัดก้อน 21,000 ตัน	1.17	58.00	67	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
22. MR. SOMCHAT CHINTHAMMIT (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	สารให้ความหวานชนิดผง 5,700 ตัน สารให้ความหวานชนิดเหลว 15,100 ตัน	1.11	800.00	41	จ.ราชบุรี (เขต 2)
23. ไทยลวดเต้ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	บิสกิตสอดไส้ 3,600 ตัน	1.11	400.00	173	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24. เป็บซี - โคล่า (ไทย) เทรดดิ้ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	ขนมขบเคี้ยว ไต่ไก่ มันฝรั่งทอด 22,000 ตัน ขนมอบขึ้นรูป 3,300 ตัน	1.11	2,387.00	717	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
25. ไทยกุลิโก จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ขนมขบเคี้ยว 3,300 ตัน	1.11	250.00	89	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
26. ปราณบุรีสับปะรดกระป๋อง จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกาหลี)	น้ำ พืช พัก พลัม บรรจุภาชนะพลาสติก 30,000 ตัน	1.11	130.00	63	จ.ประจวบคีรีขันธ์ (เขต 3)
27. MR. TIAN MAO TANG (หุ้นจีนทั้งสิ้น)	ยางแท่ง และ/หรือ ยางผสม 36,000 ตัน	1.16	208.00	84	จ.เลย (เขต 3)
28. เมโทร โฟเบอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แผ่นใยไม้อัดแข็ง 3,600,000 แผ่น	1.17	400.00	74	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)

หมวด 2 เครื่องใช้ และโลหะชิ้นเล็ก

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. เคียวว่า คาสติง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอะลูมิเนียมฉีดขึ้นรูป 3,430 ชิ้น แม่พิมพ์ 144 ชุด	2.17 และ 4.2	438.30	83	จ.ระยอง (เขต 2)
2. MR. JEN LI LIN (ร่วมทุนมอริเชียส - ไต้หวัน)	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ 1,600 ชิ้น ชิ้นส่วนกลึงต่างจากเหล็กหล่อ ที่ผลิตเอง 3,240 ชิ้น	2.15 และ 4.3	150.00	83	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. ชูมิเคอิ เทคโน (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ALUMINIUM TUBE, SHAPE AND BAR 3,000 ชิ้น	2.17	594.60	75	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)

หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. เอสซีลอร์ แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นฝรั่งเศสทั้งสิ้น)	เลนส์สายตา 87,000,000 ชิ้น แว่นสายตา 250,000 ชิ้น	3.9	95.90	2,867	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
2. โอยาเลนซ์ ไทยแลนด์ จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	เลนส์สายตา 11,400,000 ชิ้น	3.9	1,497.00	1,016	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
3. โอยาเลนซ์ ไทยแลนด์ จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	เลนส์สายตา 21,600,000 ชิ้น	3.9	1,567.40	1,110	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4. ไทย สุกีนัน นิต จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ถุงเท้า 5,000,000 คู่	3.1	47.84	11	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
5. เอค. ปาร์กเกอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	NON - WOVEN FABRIC 3,000,000 ตารางเมตร	3.1	150.00	26	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
6. เอกโฟ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - เดนมาร์ก)	รองเท้า และชิ้นส่วน 1,200,000 คู่	3.3	190.00	150	จ.ลพบุรี (เขต 3)
7. เจมม่า นิต (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผ้าดัก 730,800 กิโลกรัม	3.1	54.20	51	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
8. โนวาเมติก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วัสดุปิดแผล 1,000,000 ชิ้น	3.9	4.00	43	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักร
และอุปกรณ์ช่าง

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. ไทยสตีลเคเบิล จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น - สิงคโปร์)	สายควบคุม สำหรับยานพาหนะ 2,500,000 ชิ้น รางกระจัดรถยนต์ 600,000 ชุด	4.10	47.00	83	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. โพพอร์ พลาสติก (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องจักร และอุปกรณ์ สำหรับงานอุตสาหกรรม ที่มีการออกแบบทางวิศวกรรม 3 ชิ้น	4.2	20.00	19	จ.ระยอง (เขต 2)
3. MR. WONG SHIN YIN (ร่วมทุนมาเลเซีย - สิงคโปร์)	แม่พิมพ์ 150 ชุด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ 12 ชิ้น	4.2	10.60	17	จ.สระบุรี (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
4. นางสาวพิสิฏฐา เกษมธีระสมบุญ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักร และชิ้นส่วนเครื่องจักร สำหรับงานอุตสาหกรรม 50 ตัน	4.2	20.00	22	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. MR. JOHN FRANCIS WHITE (หุ้นออสเตรเลียทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ 10,000 ชุด	4.2	136.50	50	จ.ระยอง (เขต 2)
6. ซีซี เอบี พร็อพเพอร์ตี้ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 200 ชุด การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 20 ชุด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ 140 ตัน ชิ้นส่วนพลาสติก 480 ตัน	4.2	115.30	37	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. สยามไวร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ลวดเหล็กตีเกลียว 30,000 ตัน	4.3	150.00	10	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
8. เอ็น กู เอ็น อินเตอร์โมลด จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ 144 ชุด การซ่อมแซมแม่พิมพ์ 200 ชุด อุปกรณ์จับยึด 200 ชุด	4.2	36.00	75	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. มิตรชัย อีลคทริก ไทย ออโต้-พาร์ท จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ACTUATOR 1,064,700 ชิ้น	4.10	372.10	79	จ.ระยอง (เขต 2)
10. มิซูชิ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับยานพาหนะ 5,000,000 ชิ้น	4.10	400.00	69	จ.ระยอง (เขต 2)
11. ซันอัลลอย อินเตอร์เนชั่นแนล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพวงล้ออัดขึ้นรูป 36 ตัน	4.3	220.60	40	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
12. ฮีโต เซโอโค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับยานพาหนะ 23,825,000 ชิ้น	4.10	570.00	116	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. นิชิได (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนคอมเพรสเซอร์ สำหรับยานพาหนะ 900,000 ชุด	4.10	457.70	53	จ.ชลบุรี (เขต 2)
14. ชูกะ สติล (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น โครงโลหะสำหรับ รถบรรทุก 3,600 ตัน	4.3	60.00	22	จ.ระยอง (เขต 2)
15. เอ็นเคเอส ฟัสเตอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์โลหะ เช่น ไม้ทรง 55,000,000 ชิ้น	4.3	30.00	28	จ.ชลบุรี (เขต 2)
16. แอดวานเน็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป 234,864,000 ชิ้น สปริง 489,510,000 ชิ้น	4.3	173.60	83	จ.ชลบุรี (เขต 2)
17. MR. DAISUKE OKUYAMA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	FASTENER (สลักก้าน) 75 ตัน	4.3	120.60	16	จ.ระยอง (เขต 2)
18. ไทรอัมพ์ เอวิเอชั่น เซอร์วิสเชส เอเชีย จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	การซ่อมชิ้นส่วนอากาศยาน 10,000 ชิ้น	4.9	380.60	87	จ.ชลบุรี (เขต 2)
19. แชนเดอร์ เลนฟอร์เดอร์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	ชุดเพลลาขับหน้า และชุดเพลลาขับหลัง 1,800 ชุด	4.10	37.90	5	จ.ระยอง (เขต 2)
20. สิงห์โปร จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ไต้หวัน - สหรัฐฯ)	ชิ้นส่วนเครื่องตัดหญ้า 350,000 ชิ้น	4.2	17.00	38	จ.ระยอง (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
21. บีเอชเคที จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ตัวรองแท่นเครื่อง 840,000 ชิ้น ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป 432 ชิ้น	4.3	47.30	100	จ.ระยอง (เขต 2)
22. ไทยซัมมิต เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนโลหะ 480,000 ชิ้น	4.3	97.00	7	จ.ระยอง (เขต 2)
23. บางกอกเทคนอลจอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะปั๊มขึ้นรูป สำหรับยานพาหนะ 17,000,000 ชิ้น	4.10	25.00	120	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
24. ศรีไทย โอโตซิกส์ อินดัสตรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เบาะนั่งรถโดยสาร 12,500 ชุด อุปกรณ์ปรับอากาศ 15,600 ชิ้น ถุงลมบริหารหลัง 140,000 ชิ้น	4.10	33.20	100	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
25. นาโกโม เอ็นจิเนียริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ผลิตชิ้นส่วนโลหะ 30 ชิ้น	4.3	95.70	19	จ.ระยอง (เขต 2)
26. บีเจซี เอพรี อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไทย - เกาหลี)	โครงสร้างโลหะ สำหรับงาน อุตสาหกรรม 22,000 ชิ้น	4.19	93.20	270	จ.ระยอง (เขต 2)
27. โมริโอก เทคโนโลยี่ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับยานพาหนะ 5,181 ชิ้น	4.10	617.00	134	จ.ชลบุรี (เขต 2)
28. พวิส แอสเซมบลี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อุปกรณ์สนับสนุนภาคพื้นสนามบิน 500 ชุด ผลิตกับโลหะ 25,000 ชุด ส่วนต่อเติมยานพาหนะ 2,000 ชุด	4.2, 4.3 และ 4.10	520.00	500	จ.ระยอง (เขต 2)
29. บีเคเค แมคชีนเนอรี (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	เครื่องจักร สำหรับใช้ในอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ 120 เครื่อง การซ่อมแซมเครื่องจักรหรือ อุปกรณ์ สำหรับใช้ในอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์ 120 เครื่อง	4.2 และ 4.17	3.80	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
30. บี.เอส.คามิยะ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	การเคลื่อนพิว 5,560 ชิ้น	4.4	60.00	~	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
31. โตโยต้า อินเตอร์เนชันแนล พิวเจอร์ พาร์โฟนเดอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	เครื่องจักร เพื่อการอุตสาหกรรม 23 เครื่อง	4.2	63.10	60	จ.ระยอง (เขต 2)
32. เซอีลส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน) (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ 2,500,000 ชุด	4.10	13.80	6	จ.ชลบุรี (เขต 2)
33. มิตซูบิชิ อิลลกริก ไทย ออโต้ - พาร์ท จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ปั๊มน้ำมันเชื้อเพลิง (FUEL PUMP) 620,160 ชุด	4.10	112.20	35	จ.ระยอง (เขต 2)
34. ฮิตาโก กูลส์ (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนอินเดีย - สิงคโปร์)	CUTTING TOOLS 150,000 ชิ้น	4.2	45.00	22	จ.ระยอง (เขต 2)
35. วอเทก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องผลิตน้ำบริสุทธิ์ 300 เครื่อง ไส้กรองเส้นใย 100,000 ชิ้น	4.2	8.00	60	จ.นนทบุรี (เขต 1)
36. วาย - เทค จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนยาง สำหรับยานพาหนะ 25,824,000 ชิ้น	4.10	479.70	340	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
37. สมชาย เวชการ (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	กระป๋องอะลูมิเนียม 1,100 ตัน	4.3	397.00	26	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
38. โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	รถตู้ 18,000 คัน	4.12	1,739.00	437	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. สยามคอมเพรสเซอร์ อุตสาหกรรม จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ROTARY COMPRESSOR สำหรับเครื่องปรับอากาศ 550,000 เครื่อง	5.3	858.00	105	จ.ชลบุรี (เขต 2)
2. โกโงกุ ไฟโอเบียร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับเครื่องเสียง 12,000,000 ชิ้น	5.5	345.00	545	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
3. พานาโซนิค แมมูแฟคเจอริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สวิตช์ 70,000,000 ชิ้น	5.5	517.00	120	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
4. นายอุดมการณ์ โพธิ์ศรี (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.10	7	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
5. เอ็ม ซี เอ็ม เอเชีย (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	17.41	33	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
6. MR. TIMOTHY NICHOLAS ROWLAND (หุ้นฮ่องกงทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	6.10	~	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. ดีดีเค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CONNECTOR 600,000,000 ชิ้น	5.5	740.00	985	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
8. ชันแอร์ร่ว ซีตี้ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ 12,000,000 ชิ้น	5.5	297.60	241	จ.สระบุรี (เขต 2)
9. MR. HENNING BISKOPSTO (ร่วมทุนเดนมาร์ก - เยอรมนี)	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.9	1.74	21	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10. อิเลคทรอนิกส์ โซลูชั่น เซอร์วิส จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY (PCBA) 1,000,000 ชิ้น	5.5	20.00	125	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
11. โอเบริด อิเลคทรอนิกส์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY (PCBA) 806,400 ชิ้น	5.5	30.20	30	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. ดราโก้ พืชบี จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	PRINTED CIRCUIT BOARD 720,000 ตารางเมตร	5.5	237.20	450	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
13. มิสินนิยาม ไมโครเทค (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนสหรัฐฯ - บาร์เบโดส)	SEMICONDUCTOR 62,489,000 ชิ้น	5.5	503.00	194	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

หมวด 5 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
14. มิตรชัย อิเลคทริก ไทย ออโต้ - พาร์ก จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CAR AUDIO 5,040,000 ชุด	5.4	1,939.30	310	จ.ระยอง (เขต 2)
15. ซีเนอ พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฮ่องกง)	BASE PLATE FOR HARD DISK DRIVE 112,000,000 ชิ้น	5.5	327.10	~	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
16. เซคชั่น เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับ HARD DISK DRIVE 87,000,000 ชิ้น	5.5	1,138.90	~	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
17. เอจีซี อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	GLASS SUBSTRATE FOR ELECTRONIC PARTS 32,600,000 ชิ้น	5.5	890.40	536	จ.ลำพูน (เขต 3)
18. ซิงเกิล พอยท์ พาร์ก (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ 20,000,000 ชิ้น	5.5	85.10	203	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
19. เซ็นต์ - เอ็นจิเนียริง (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะ สำหรับผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ 320 ชิ้น	5.5	62.20	96	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
20. เอ็ม อิเลคทริก (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	WIRE HARNESS 120,000,000 ชุด	5.3	20.00	284	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
21. MS. SALMAN AMER (ร่วมทุนไทย - ปากีสถาน)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.00	11	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
22. นายภาวินท์ สุกพงษ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.40	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
23. เอ็มโซลูท เมเนจเม้นท์ โซลูชั่นส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.79	21	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
24. ดิจิตอล กรุ๊ป จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.79	21	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25. อินเทนซิฟอวอช จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	4.02	12	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
26. พิวชั่นเน็กซ์ จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	7.86	15	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
27. ไทย เอ็นจอร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	INTERGRATED CIRCUIT 100,000,000 ชิ้น	5.5	116.00	31	จ.ลำพูน (เขต 3)
28. บรอดเวย์ พรีซิชั่น (ไทยแลนด์) จำกัด (ร่วมทุนฮ่องกง - สิงคโปร์)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า และผลิตภัณฑ์ อิเล็กทรอนิกส์ 3,130 ชิ้น	5.3 และ 5.5	80.00	337	จ.สระบุรี (เขต 2)
29. แชนด.กรุ๊ป (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วน สำหรับ HARD DISK DRIVE	5.5	172.40	269	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
30. แชน.คูโรดา (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	SEAL PRODUCT FOR HARD DISK DRIVE 71,992,800,000 ชิ้น	5.5	198.20	111	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
31. เอบสัน โตโยคอม (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	QUARTZ CRYSTALS 26,000,000 ชิ้น	5.5	111.20	53	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. โปรธิคฟิวด์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ยากำจัดวัชพืชและยาปราบศัตรูพืช ชนิดน้ำ 3,000 ตัน ยาปราบศัตรูพืชชนิดเม็ด 6,500 ตัน	6.7	35.00	70	จ.สุพรรณบุรี (เขต 2)
2. เมก้า โลฟไฟซ์เอ็นซ์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย - ออสเตรเลีย)	ยาสำหรับรักษาคน ได้แก่ว ยาแคปซูลนิม 2,972,000,000 แคปซูล ยาแคปซูลแข็ง 91,872,000 แคปซูล ยาเม็ด 110,246,400 เม็ด ยาผง 9,570,000 ชอง	6.5	339.80	155	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
3. โพลีเพล็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - อินเดีย - สิงคโปร์)	PET RESIN 28,800 ตัน POLYESTER FILM 28,800 ตัน	6.11 และ 6.12	2,880.00	114	จ.ระยอง (เขต 2)
4. โมเมนทัม สเปเชียลตี้ เคมีคอลส์ สมุทรสาคร จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	WATER BASED EMULSION 12,600 ตัน	6.2	267.80	13	จ.ชลบุรี (เขต 2)
5. แชน.คูโรดา (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรม 27,820,000 ตารางเมตร	6.12	200.00	355	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
6. เคน เทค (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บรรจุภัณฑ์พลาสติก สำหรับชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ 1,270,050,000 ชิ้น	6.12	40.00	23	จ.ขอนแก่น (เขต 3)
7. พาวเวอร์ พลาส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ 1,600 ตัน	6.12	22.20	25	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
8. เคมีแมน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แคลเซียมไฮดรอกไซด์ 87,600 ตัน	6.2	221.40	8	จ.ระยอง (เขต 2)
9. เออี - โทโมเดชิ จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - มาเลเซีย)	ชิ้นส่วนพลาสติก 1,800 กิโลกรัม	6.12	26.50	28	จ.นนทบุรี (เขต 1)
10. ฟิงทวน อินดัสทรี จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	ผลิตภัณฑ์พลาสติก 1,200 ตัน	6.12	9.00	20	จ.จันทบุรี (เขต 3)

หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
11. ยามาฮาน (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	กล่องกระดาษลูกฟูก 970 ตัน พาสจากกระดาษลูกฟูก 140 ตัน	6.15	3.80	12	จ.ชลบุรี (เขต 2)
12. ศรีไทย นาโนพลาส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกทุก เช่น ถังบำบัดน้ำเสีย 1,150 ตัน	6.12	15.00	5	จ.สระบุรี (เขต 2)
13. บิเคม ไต้หวัน เทคโนโลยี จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	เคปภัณฑ์ สำหรับงานอุตสาหกรรม 4,800 ตัน	6.2	20.00	10	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
14. เอส.อี.อินเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ฉลากพิมพ์ 8,548,000 ตารางเมตร	6.16	26.00	4	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
15. นายกันตนา เพชรฤทธิ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไม้พลาสติก 1,500 ตัน	6.12	14.00	25	จ.สงขลา (เขต 3)
16. บิตโต เทคโนโลยี แมกทีเรียล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - สิงคโปร์)	INDUSTRIAL TAPE 14,120,000 ตารางเมตร	6.12	23.30	10	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
17. พูรี โพลี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แผ่นซีลคอน 800 ตัน	6.12	64.70	12	จ.ชลบุรี (เขต 2)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
1. ฮีค แพลนท์ เซอร์วิส จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	40.06	104	จ.สระบุรี (เขต 2)
2. ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ - สิงคโปร์ - จีน - ฮองกง)	พัฒนาอาคารสำหรับโรงงาน อุตสาหกรรม 8,400 ตารางเมตร	7.8	121.60	2	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
3. ไทคอน อินดัสเทรียล คอนเน็คชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ - สิงคโปร์ - จีน - ฮองกง)	พัฒนาอาคารสำหรับ โรงงานอุตสาหกรรม 7,925 ตารางเมตร	7.8	135.30	2	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
4. เอส ซี แมนเนจเม้นท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เรือกลด้นลากจูง 1 ลำ	7.9	92.50	9	ไม่ระบุที่ตั้ง
5. แม่สะเรียง โซลา จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	95.00	13	จ.แม่ฮ่องสอน (เขต 3)
6. ไทยรุ่งเรือง ผลิตไฟฟ้า จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวลไอน้ำ 35 เมกะวัตต์	7.1	535.00	54	จ.เพชรบูรณ์ (เขต 3)
7. เหนบราฮ์ อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเทรียลเอสเตท จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	พัฒนาอาคาร สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม 3,760 ตารางเมตร	7.8	47.80	~	จ.ระยอง (เขต 2)

หมวด 7 กิจการบริการ และสาธารณูปโภค

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
8. MR. DARYL HAMILTON WALLIS (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ ระหว่างประเทศ	7.22	6.00	98	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
9. กักฉนวนอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม (1993) จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 3 เมกะวัตต์	7.1	110.00	7	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
10. แม็บบร็อกส์ไฮดรอมอล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	100.00	6	จ.หนองคาย (เขต 3)
11. กิพยนารายณ์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 3.75 เมกะวัตต์	7.1	300.00	8	จ.ลพบุรี (เขต 3)
12. เจ.พี.โซล่า พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 3 เมกะวัตต์	7.1	275.00	19	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
13. สายการบินนกแอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.1	653.80	30	ไม่ระบุที่ตั้ง
14. ดูอาร์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นเยอรมนีทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	1.20	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
15. มิโตรีเย โปรเคียวเมนต์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16. จีเอ็มเอส ออโตโมทีฟ เอเชีย แปซิฟิก จำกัด (ร่วมทุนเบเธอร์แลนด์ - ออสเตรเลีย)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และ ผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	5	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
17. สมภูมิจิโซล่าพาวเวอร์ จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	98.00	6	จ.หนองคาย (เขต 3)
18. กุภาพเทคโนโลยี จำกัด (โครงการที่ 3) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	98.00	6	จ.สกลนคร (เขต 3)
19. เอ็น.ที.แอล มารีจัน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ 2,427 ตันกรอส	7.9	105.00	17	ไม่ระบุที่ตั้ง
20. เอ็มเอชไอ พาวเวอร์ ซิสเต็มส์ โปรเจกต์ (ไทยแลนด์) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	10.00	93	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
21. ห้างอัคร โซลาเพลนท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	90.00	13	จ.ลำปาง (เขต 3)
22. ภาคินโซล่าพาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	79.80	8	จ.หนองคาย (เขต 3)
23. ไฟโรบโซล่าเซลล์ พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	79.80	8	จ.หนองคาย (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
24. เลิศพัฒนาโซล่า พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	79.80	8	จ.บึงกาฬ (เขต 3)
25. อินโดจีน เทรดดิ้ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	79.80	8	จ.หนองคาย (เขต 3)
26. สยาม เอนเนอจี้ เอวิเอชั่น จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.9	72.70	10	ไม่ระบุที่ตั้ง
27. สยาม เอนเนอจี้ เอวิเอชั่น จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.9	72.70	10	ไม่ระบุที่ตั้ง
28. MR. OSAMU YAMAGATA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่างประเทศ	7.12	10.00	3	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
29. ไบโอฟูเอล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	1.83	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
30. เอแอลเอส เทสติง เซอร์วิสเซล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	22.70	11	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
31. เหมราชพัฒนาที่ดิน จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	พัฒนาอาคาร สำหรับโรงงานอุตสาหกรรม	7.8	72.30	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
32. สิบส รัสธำ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จินไอส์แลนด์ทั้งสิ้น)	โรงแรม 220 ห้อง	7.4	1,178.20	225	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
33. สิบส รัสธำ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (หุ้นบริติชเวอร์จินไอส์แลนด์ทั้งสิ้น)	หอประชุมขนาดใหญ่	7.4	112.70	22	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
34. พี.พี.โซล่า พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 1 เมกะวัตต์	7.1	97.00	5	จ.หนองคาย (เขต 3)
35. โรจนะ อินดัสเทรียล แมเนจเม้นท์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	น้ำเพื่ออุตสาหกรรม 17.52 ล้านลูกบาศก์เมตร	7.1	488.30	26	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
36. เทพพนว วิน ฟาร์ม จำกัด (โครงการที่ 1) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 7.5 เมกะวัตต์	7.1	456.00	7	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)
37. เทพพนว วินด์ ฟาร์ม จำกัด (โครงการที่ 2) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 7.5 เมกะวัตต์	7.1	456.00	7	จ.ชัยภูมิ (เขต 3)
38. กรีน ฟาสท์ เฟอร์รี จำกัด (ร่วมทุนไทย - นอร์เวย์ - สวีเดน)	เรือเฟอร์รี 1 ลำ	7.9	500.00	66	ไม่ระบุที่ตั้ง
39. เนตจ กรีน พาวเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล 7.5 เมกะวัตต์	7.1	425.00	55	จ.ยะลา (เขต 3)

บริษัท / ผู้ร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์ และกำลังผลิต (ต่อปี)	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
40. เอ เจ เทคโนโลยี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ 3.75 เมกะวัตต์	7.1	300.00	8	จ.ลพบุรี (เขต 3)
41. การบินกรุงเทพ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางอากาศ 1 ลำ	7.9	760.00	42	ไม่ระบุที่ตั้ง
42. ฮอนด้า อาร์เอนด์ดี เอเชีย แปซิฟิก จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนา	7.20	360.00	193	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			39,782.84	18,429	เขต 1 = 39 เขต 2 = 71 เขต 3 = 50 ไม่ระบุที่ตั้ง = 7

หมายเหตุ

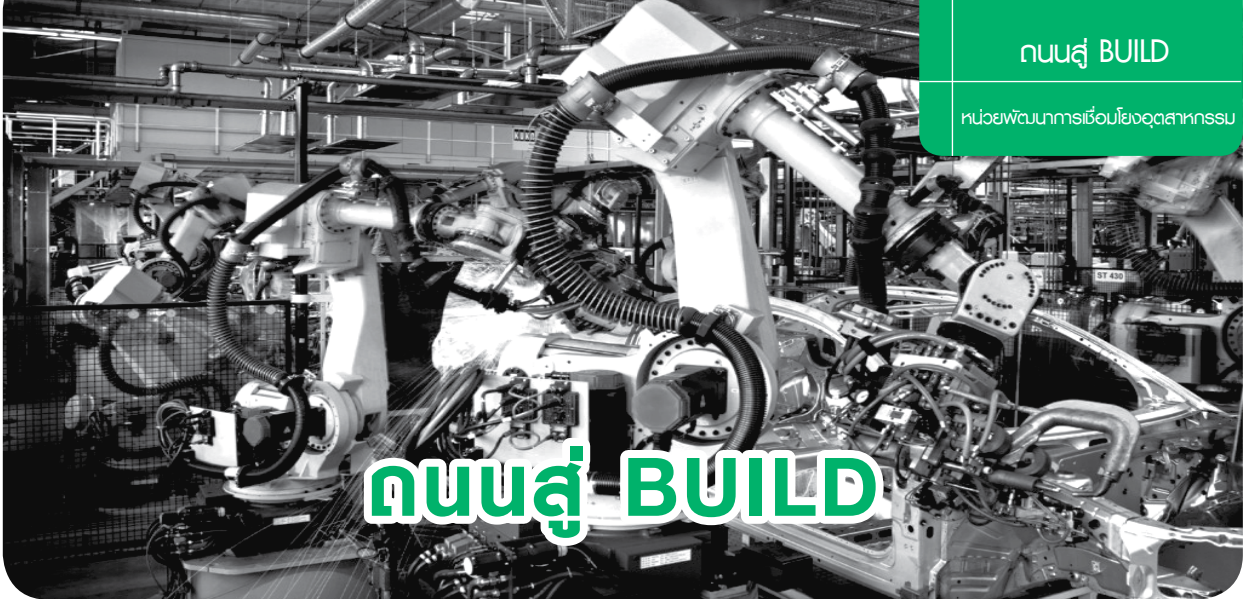
เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม

สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 59 จังหวัดที่เหลือ

ถนนสู่ BUILD

หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) เตรียมนำทัพผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทย เดินทางไปขยายตลาด และสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนในประเทศจีน ญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย โดยนำผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยร่วมงานแสดงสินค้าอุตสาหกรรม 4 งานใหญ่ ตั้งแต่เดือนกันยายน – พฤศจิกายน 2555

จากการที่หน่วย BUILD ได้นำผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยไปขยายตลาดในงานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมของหลายๆ ประเทศ และได้รับการตอบรับที่ดีจากผู้ผลิตชิ้นส่วน ดังนั้นหน่วย BUILD จึงต้องการขยายโอกาสในการรับช่วงการผลิตแก่ผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทยมากขึ้น ซึ่งจะนำคณะผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทยเดินทางไปขยายตลาด และสร้างเครือข่ายด้านการลงทุน สำหรับงานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมที่จะนำผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยไปร่วมงานใน 3 ประเทศ ได้แก่

1. งานแสดงสินค้ายานยนต์ เครื่องจักรกล และชิ้นส่วน อาเซียน - จีน (หลิวโจว) ครั้งที่ 2 : The 2nd China-ASEAN (Liuzhou) Automotive, Construction Equipments, Components & Parts Exposition 2012 ณ เมืองหลิวโจว มณฑลกว่างสี สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งจะจัดระหว่างวันที่ 23 - 25 กันยายน 2555 โดยมีกิจกรรมที่น่าสนใจ คือ การร่วมออกงานแสดงสินค้า เยี่ยมชมโรงงาน และเข้าร่วมเจรจาธุรกิจกับบริษัทชั้นนำในประเทศจีน
2. งานแสดงสินค้าอุตสาหกรรมเครื่องจักรและโลหะไฟฟ้า และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์นานาชาติ Toyama Manufacturing Trade Fair 2012 จังหวัดโทยามะ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการประสานงานการจัดกิจกรรมครั้งแรกกับ Toyama Prefectural Government ระหว่างวันที่ 25 - 30 กันยายน 2555

มีการร่วมออกงานแสดงสินค้า และกิจกรรมเจรจาธุรกิจ เพื่อขยายโอกาสในการเสนอขายชิ้นส่วนกับบริษัทผู้ซื้อชั้นนำจากญี่ปุ่น

3. นิทรรศการแสดงชิ้นส่วนเครื่องจักรกล เทคโนโลยีเกี่ยวกับวัตถุดิบชิ้นส่วน และวัสดุอุตสาหกรรม ที่ใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่น M - Tech (Kansai) 2012 15th Mechanical Components & Materials Technology Expo (Osaka) 2012 ระหว่างวันที่ 30 กันยายน - 6 ตุลาคม 2555 รวมทั้งจัดให้มีการเจรจาธุรกิจระหว่างบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยกับนักธุรกิจญี่ปุ่น (One - On - One Meeting) เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยได้เสนอขายชิ้นส่วน รวมทั้งเข้าร่วมเจรจาจับคู่ธุรกิจ ในการหาความร่วมมือทางธุรกิจในรูปแบบต่างๆ กับบริษัทชั้นนำของญี่ปุ่นด้วย

4. งานเอลเมีย ซับคอนแทรคเตอร์ 2012 “ELMIA Subcontractor 2012” เป็นงานแสดงสินค้า ชิ้นส่วนอุตสาหกรรม และการรับช่วงการผลิต ของ ยุโรปตอนเหนือในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย ซึ่ง จะจัดขึ้น ณ เมือง Jonkoping ประเทศสวีเดน ระหว่างวันที่ 6 - 9 พฤศจิกายน 2555 ซึ่งจะมี บริษัทชั้นนำจาก 30 ประเทศทั่วโลกมาหา ชิ้นส่วนและผู้รับช่วงการผลิต อาทิ บริษัทจาก เยอรมนี ฝรั่งเศส สวีเดน นอร์เวย์ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ สหราชอาณาจักร อิตาลี เนเธอร์แลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ รัสเซีย สหรัฐอเมริกา จีน เกาหลีใต้ ไต้หวัน เป็นต้น โดยในครั้งนี้ บริษัทที่เข้าร่วมกิจกรรม กับหน่วย BUILD นอกจากจะได้ร่วมออกงานแสดง สินค้าแล้ว ยังจะได้มีโอกาสเยี่ยมชมโรงงาน และ เข้าร่วมเจรจาจับคู่ธุรกิจกับบริษัทในกลุ่มประเทศ สแกนดิเนเวียอีกด้วย

ผู้ผลิตชิ้นส่วนสามารถขอรับข้อมูลโดยลงทะเบียนได้ที่ เว็บไซต์ build.boi.go.th หรือสมัครสมาชิกในฐานะข้อมูล ASID ได้ที่เว็บไซต์ www.asidnet.org และสามารถสอบถามข้อมูล เพิ่มเติมได้ที่หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD) หมายเลขโทรศัพท์ 0 2553 8111 กด 7 หรือ อีเมล : build@boi.go.th

ภาพ :: <http://www.hgpauction.com/index.php/sector-experience/automotive-manufacturing>

Sign up for a free BUILD membership

to receive our weekly e-newsletter and keep you informed about our activities and events.

BUILD, or the BOI Unit for Industrial Linkage Development

BUILD has played a vital role in developing the industrial linkage for more than 20 years. The duties of BUILD are to act as an intermediary between manufacturers of ready-made products and small-and medium-sized manufacturers of parts, which will result in the linkage of industries and the transfer of production technology, leading to the strong growth in supporting industries in Thailand. All this provides a sound base for the sustainable development of the country's industry as a whole.

Please sign up at <http://build.boi.go.th>

Tel : +66(0)2 553 8111 Ext.7 Fax : +66(0)2 553 8325

Free online database
Visit : www.asidnet.org

Free Sourcing Services
E-mail : sourcing@boi.go.th

Unbeatable Thailand, Unparalleled Opportunities

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

คิดถึงการลงทุน คิดถึง

บีโอไอ

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุน เล็กหรือใหญ่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

OVERSEAS OFFICES

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing 100600, P.R.C.
Tel : 005 86 10 6532 4510 Fax : 005 86 10 6532 1620 E-mail : beijing@boi.go.th
E-mail : beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy, Bethmannstr. 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel : 005 49 6992 91230 Fax : 005 49 6992 12320 E-mail : fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Room 1216-1218, Garden Tower 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou 510064, P.R.C.
Tel : 005 86 8387 7770 Fax : 005 86 8387 2700 E-mail : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles CA 90004, U.S.A. Tel : 005 1 323 960 1199
Fax : 005 1 323 960 1190 E-mail : boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York N.Y. 10006, U.S.A.
Tel : 005 1 212 422 9009 Fax : 005 1 212 422 9119 E-mail : nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056, Japan
Tel : 005 81 66271 1395 Fax : 005 81 66271 1394 E-mail : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thaïlande 8, Rue Greuze, 75116, Paris, France
Tel : 005 33 1569 02600-1 Fax : 005 33 1569 02602 E-mail : par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office #1804, 18th Floor, Coryo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea
Tel : 005 82 319 9998 Fax : 005 82 319 9997 E-mail : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai 200041, P.R.C. Tel : 005 86 21 6288 9728-9 Fax : 005 86 21 6288 9730
E-mail : shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, Sydney, New South Wales 2000, Australia
Tel : 005 61 29252 4882, 005 61 29252 4884 Fax : 005 61 29252 4883
E-mail : sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel : 005 46 8463 1158, 46 8463 1172, 1174-5 Fax: 005 46 8463 1160
E-mail : stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin-Yi Road, Sec.5 Taipei 110, Taiwan R.O.C. Tel : 005 886 2234 56663 Fax : 005 886 2234 56623
E-mail : taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building, West 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052, Japan
Tel : 005 81 33582 1806 Fax : 005 81 33589 5176 E-mail : tyo@boi.go.th

• หน่วยงานบริการอื่นๆ •

ศูนย์ประสานงานบริการด้านการลงทุน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 02209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : www.osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทร : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

สมาคมสิทธิบัตรนักลงทุน

อาคารทีพีเอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร : 0 2936 1429 ต่อ 201-208 โทรสาร : 0 2936 1441-2

อีเมล : is-investor@ic.or.th เว็บไซต์ : www.ic.or.th

• สำนักงานในส่วนภูมิภาค •

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

ห้อง 108-110 อาคารเอนกประสงค์ 05 ชั้น 90 ถนนพหลโยธิน
ตำบลสายขาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
โทร : 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404
อีเมล : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทร : 0 4421 3184 - 6 โทรสาร : 0 4421 3182
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ อ.เมือง ข.ขอนแก่น 40000
โทร : 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 ถนนอุตสาหกรรมหลวงเลียบ ถนนสุขุมวิท ตำบลทุ่งสุขลา
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี 20230
โทร : 0 3840 4900 โทรสาร : 0 3840 4997-9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารโชนงศ์ ถนนสุรนทูล 1 อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา 90110
โทร : 0 7434 7161-5 โทรสาร 0 7434 7160
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถนนศรีวิชัย ตำบลเขาขมพู อำเภอเมือง
จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทร : 0 7728 4637, 0 7728 4435 โทรสาร 0 7728 4638
อีเมล : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารโชนงศ์ ถนน 3 ถนนบรมไตรเสนภรณ์ 2 ตำบลเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทร : 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsnulok@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ : 0 2553 8111 โทรสาร : 0 2553 8222

อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th

